

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Torsdag den 6. juni 2013 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsordenen
2. Bevillingsmæssige ændringer pr. april (2013-78578)
3. Sammenlægning af afstemningsområder (2012-145058)
4. Øget indsats mod social dumping (2013-72660)
5. Udviklingsstrategi for Rammeaftale 2014 for det specialiserede socialområde og specialundervisning (2013-45279)
6. Metroselskabet I/S - Årsrapport 2012 (2013-62243)
7. Udviklingselskabet By & Havn - Årsrapport 2012 (2013-73994)
8. Endelig vedtagelse af lokalplan for "Rigshospitalet III" (2013-43153)
9. Høring af forslag til Handlingsplan for Vejtrafikstøj (2013-7838)
10. Fremtidens cykelveje (2013-59004)
11. Istedgade, frigivelse af anlægsmidler til etape 2 (2012-173551)
12. Cykelbaner i Njalsgade, projektforslag (2012-154924)
13. Garanti til renovering af fyrrum i AKB-København afdeling Nørrebro Vænge (2013-60302)
14. Redaktionelle ændringer af Københavns Kommunes Styrelsesvedtægt (2013-50679)
15. Røking i udvalg (2013-90830)
16. Forespørgsel om sygefravær i Københavns Kommunes daginstitutioner (2013-87885)
17. Forespørgsel om døgninstitutionen Nexus (2013-87899)
18. Medlemsforslag om at Københavns Kommune støtter op om en fredning af Sydhavnstippen (2013-88253)
19. Medlemsforslag om mulighed for overvågning på privat fællesvej og oprettelse af lokalpolitistationer (2013-87845)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): God eftermiddag. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Anette Holst Christensen, Ikram Sarwar, Marianne Forsberg og borgmester Ayfer Baykal, der er forhindret på grund af sygdom. Jeg har ligeledes modtaget afbud fra Neil Stenbæk Bloem, der er forhindret på grund af arbejde. (*Uro i salen*). Jeg skal gøre opmærksom på, at mødet er startet.

Socialdemokraterne anmoder om, at der indkaldes stedfortrædere for Anette Holst Christensen og Ikram Sarwar. René Rud og Johannes Nymark er rette stedfortrædere for Anette Holst Christensen og Ikram Sarwar.

Det Konservative Folkeparti har anmodet om, at der indkaldes stedfortræder for Marianne Forsberg. Dorte Skovgård er rette stedfortræder for Marianne Forsberg. Sekretariatet har oplyst, at Dorte Skovgård møder senere.

Jeg skal konstatere, at indkaldelserne er lovlige, og jeg skal derfor byde velkommen til René Rud og Johannes Nymark.

(*Forsamlingen rejste sig*).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Jeg skal meddele, at Dorte Skovgård er stedfortræder ikke for Marianne Forsberg, men for Ayfer Baykal.

Så skal vi byde Signe Færch velkommen tilbage til arbejdet i Borgerrepræsentationen.

1. Godkendelse af dagsordenen

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 18 sager. Derudover er der i dag publiceret 1 sag til behandling uden for dagsordenen. Den sag vedrører røking i udvalg. Jeg skal foreslå, at vi behandler sagen efter dagsordenens pkt. 14.

Er der nogen, der har bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

2. Bevillingsmæssige ændringer pr. april (2013-78578)

Indstilling om,

1. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer inden for og mellem udvalg af teknisk karakter, som ikke har likviditetseffekt på 648 mio.kr. i 2013, godkendes, jf. bilag 1-5,
2. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer med likviditetseffekt på 154 mio. kr. i 2013 primært vedrørende udbytte fra investeringsforeningen godkendes, jf. bilag 6,
3. at en rentebesparelse i 2013 på 12 mio. kr. på kommunekreditlån samt 24 mio. kr., som tidligere var reserveret til evt. udgifter i forbindelse med håndtering af swap jf. Økonomiudvalgets beslutning den 30/1 2013 anvendes til øget gældsafdrag på kommunens langfristede gæld jf. bilag 6, hvilket er i overensstemmelse med alle tidligere beslutninger om anvendelsen af sparede renteudgifter,
4. at udvalgenes budgetter nedjusteres med i alt 143,4 mio. kr. som følge af det indgående KTO forlig som indeholder en lavere lønstigningstakt fra 2012 til 2013, end hvad der var forudsat ved udarbejdelsen af budget 2013 jf. bilag 7,
5. at udvalgenes service- og anlægsmåltal i 2013 tilpasses som angivet i tabel 1, samt
6. at gebyr for skatteattest og ejendomsattest, takster på forespørgsler, personattester og husejerattester i Folkeregistret 2013 samt takster for forældrebetaling jf. bilag 8 godkendes. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

3. Sammenlægning af afstemningsområder (2012-145058)

Indstilling om,

1. at afstemningsområderne 1. syd og 1. øst lægges sammen til ét afstemningsområde,
2. at afstemningsområdet 3. vest nedlægges som selvstændigt område og fordeles mellem afstemningsområderne 3. Indre By og 3. øst, så den del af 3. vests afstemningsområde, som ligger nord for Gothersgade, bliver en del af 3. øst, og resten bliver en del af 3. Indre By,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

3. at afstemningsområderne 7. syd og 7. Frederiksgård lægges sammen til ét afstemningsområde,
4. at afstemningsområderne 7. øst og 7. Bellahøj lægges sammen til ét afstemningsområde,
5. at afstemningsområderne 8. nord og 8. øst lægges sammen til ét afstemningsområde,
6. at der oprettes et nyt afstemningsområde i Sydhavn bestående af rode 170 og 196 med afstemningssted på Sydhavn Skole.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4. Øget indsats mod social dumping (2013-72660)

Indstilling om,

1. at Statsforvaltningen anmodes om en vejledende udtalelse om iværksættelse af nedenstående initiativer, jf. bilag 8:
 - a) Det pålægges forvaltningerne at indskrive den i bilag 4 formulerede arbejdsklausul i kontrakter om anlægsopgaver og tjenesteydelser over 1. mio. kr.
 - b) Det eksisterende kontraktbilag vedr. sociale og etiske hensyn omformuleres i overensstemmelse med arbejdsklausulen.
2. at initiativerne i 1. at-punkt, a-b, samt nedenstående punkter c-f iværksættes, såfremt Statsforvaltningens udtalelse giver mulighed herfor. Giver udtalelsen ikke mulighed herfor, forelægges ny sag for Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen.
 - c) CSR-krav skal være et fast punkt på bygge-, drifts- og statusmøder med leverandørerne.
 - d) Der indføres mulighed for økonomisk sanktion ved manglende overholdelse af CSR-krav, jf. bilag 3.
 - e) Kommunens leverandører og deres ansatte samt borgere og kommunens egne ansatte informeres om kommunens CSR-krav, og der gennemføres kampagne mod social dumping, samt at der gennemføres årligt ca. 400 stikprøver for at afsløre social dumping til en samlet serviceudgift på 4,9 mio. kr.
 - f) Økonomiforvaltningen bemyndiges til at indgå partnerskaber med arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer indenfor relevante brancher med henblik på at bekæmpe social dumping.
3. at finansieringen, såfremt udtalelsen giver mulighed for iværksættelse af initiativerne, indgår i budgetforhandlingerne for budget 2014 og tilfalder Økonomiudvalget på Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning, service, funktion 6.45.51.1. Såfremt finansieringen ikke tilvejebringes i Budget 2014, vil udgiften skulle finansieres af forvaltningerne ud fra deres andel af indkøb af tjenesteydelser og bygge- og anlægsopgaver,
4. at vedlagte udkast til breve til Beskæftigelsesministeren og Erhvervs- og Vækstministeren sendes på vegne af kommunen (bilag 5),
5. at redegørelsen vedr. de stillede medlemsforslag tages til efterretning (bilag 6),
6. at medlemsforslagene 2012-172996, 2013-46011 og 2013-45846 (se bilag 1) hermed er håndteret, samt
7. at fagbevægelsen inddrages i arbejdet omkring stikprøvekontrol.
(Økonomiudvalget)

Signe Færch (Ø): Det er med både mishag og glæde, at vi i Enhedslisten i aften støtter en af de, vil jeg sige, vigtigste indstillinger, vi har set længe i den her sal.

Det er med mishag, fordi det jo er oprørende historier, vi hører om de forhold, der hersker på københavnske byggepladser, hvor vi hører om polske arbejdere, som får ned til 70 kr. i timen, lever un-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

der uhumske forhold i kældre og bliver udnyttet af grådige entreprenører. At de her ting er sket, til trods for at der i faktisk mange år har været politisk vilje og mange hensigtserklæringer om at stoppe de her forhold, gør det bare mere oprørende.

Men det er også med rigtig stor glæde, at vi i aften støtter denne her indstilling, fordi det her jo handler om at få styr på de byggepladser, hvor vi bygger for offentlige kroner. Jeg er glad for, at det er et meget bredt politisk flertal, som i aften siger, at når vi bygger metroer eller skoler eller svømmehaller for københavnernes skattekroner, så vil vi ikke acceptere, at folk får for lidt i løn eller bliver behandlet som moderne slaver.

Vi har i Enhedslisten sat fokus på social dumping og arbejdet for at sikre ordentlig løn- og arbejdsforhold i rigtig mange år efterhånden, helt tilbage fra 2005, hvor vi første gang forsøgte at sætte det her på dagsordenen. Jeg er rigtig glad for og rigtig stolt over, at det pres, vi som venstrefløj har været med til at lægge sammen med en stærk københavnsk fagbevægelse, nu i dag viser sig som meget konkrete resultater.

Vi er også rigtig glade for, at vi som kommune nu henvender os til regeringen og beder om lov til to helt konkrete ting: At få lov til at kræve overenskomster, så vi skal undgå en masse omformulering af det, vi jo egentlig ønsker, og at vi for det andet permanent får lov til at udelukke de firmaer, som bryder de aftaler, de indgår, som snyder os som kommune, og som snyder de mennesker, der er ansat på deres byggepladser.

Jeg tror, at vi i dag gør det, vi overhovedet kan som kommune, og det er jeg rigtig glad for. Men jeg håber også, at vores regering vil tage denne her henvendelse alvorligt. De har jo vist i aftaler med Enhedslisten, at de tager social dumping alvorligt. Jeg regner også med, at alle de partier, som i dag stemmer for den her indstilling, også har tænkt sig at tage det alvorligt.

Jeg ved, at vi i Enhedslisten allerede er i dialog med vores folketingsmedlemmer om, hvad vi kan gøre på Christiansborg, og jeg håber, at alle de partier, der stemmer for i dag, vil gøre det samme med deres folketingsmedlemmer.

Den her pakke, som vi vedtager i aften, er helt nødvendig, hvis vi vil sikre, at vores fælles skattekroner ikke bliver brugt til at undergrave løn- og arbejdsforhold, som det har taget årtier at kæmpe igennem i Danmark. Den gode politiske vilje har været der længe, men man kan sige, at vi har lært, at vi ikke bare blindt kan stole på, at de private virksomheder, vi hyrer ind, overholder aftalerne, for nogle gange er de mere optaget af at tjene penge end at opføre sig ordentligt. Derfor er vi nødt til at kontrollere dem benhårdt, fordi der er nogle entreprenører, som er klar til at udnytte både danske og udenlandske arbejdere for at blive rigere.

Vi tager i dag, synes jeg, et vigtigt skridt i forhold til at få stoppet svindlere og udbyttere, og det er et rigtig godt skridt. Fra Enhedslistens side vil vi følge det her arbejde tæt. Vi har jo før vedtaget ting omkring social dumping, og det er for os afgørende, at det her det bliver det, der kommer til at stoppe social dumping i København, så det glæder vi os meget til.

Vi har stillet nogle ændringsforslag, som er blevet runddelt på pladserne, så vidt jeg forstår. Det handler bl.a. om at gøre skiltningen obligatorisk. Det handler om at prøve at undersøge, om vi kan lave et stærkere samarbejde med fagbevægelsen ... det sidste har jeg glemt, mens jeg står her, men det kan I læse på jeres pladser.

Susan Hedlund (A): Jamen det kunne jo næsten ikke være sagt bedre end det, som ordføreren for Enhedslisten gjorde. Vi har i hvert fald også været vældig optaget af at få skabt fokus på den her problemstilling, og vi bakker derfor også op om det forslag, som ligger.

Borgmester Pia Allerslev: Lad mig begynde med at slå fast, at i Venstre deler vi både bekymringen og lysten til at gøre noget ved det her problem. Når vi alligevel stemmer imod det her forslag, så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

er det simpelt hen, fordi de her initiativer i det her forslag ikke er de rigtige. Jeg vil liste nogle af de udfordringer, der er ved det fremlagte forslag, op.

For det første så handler det her altså om at igangsætte nogle meget, meget ressourcekrævende kontrolvirksomhedsforanstaltninger, hvor man pålægger det enkelte byggeprojekt en masse ekstraudgifter, man pålægger den enkelte forvaltning ekstraudgifter, og man forholder sig ikke til, hvad det er for nogle udgifter, man dybest set dermed pålægger både byen og borgerne.

I forhold til de små og mellemstore virksomheder, som jo altså også er en stor del af leverandørerne til vores forskellige byggeprojekter, så vil der komme så mange krav, der vil komme så mange nye krav, som de skal håndtere. Konsekvensen af det kommer til at være, tror jeg, frygter jeg, at der vil være små og mellemstore virksomheder derude, som siger: Det her har vi simpelt hen ikke lyst til at byde på. Vi kan ikke overskue, hvad det er for nogle krav, vi skal leve op til, og vi har slet ikke lyst til at skulle forholde os til konsekvenserne af dem.

Det kommer også til at gå ud over både hastigheden og eksekveringen af de her byggerier. De her krav, som leverandørerne skal forholde sig til, kommer til også at føre til mere bureaukrati, kommer til at have indflydelse på, hvor hurtigt de kan bygge, hvor hurtigt de kan få eksekveret det her.

Det undrer mig meget, at overborgmesteren synes, at det her er sådan en god ide, når man i øvrigt læser overborgmesterens glimrende indlæg om, hvor væsentligt det er at få vækst i byen, hvor væsentligt det er at få sat gang i en masse ting, at man fuldstændig overser de små og mellemstore virksomheders byrde, der kommer her, at man slet ikke fra forslagsstillerne forholder sig til den vækst dagsorden, at man slet ikke forholder sig til, hvad det her vil skabe af fordyrende og langsommelighedsgørende elementer i forhold til at byde på opgaver i kommunen.

Det bliver dyrere at gennemføre de her byggeprojekter, fordi leverandørerne får jo altså også pålagt nye sanktioner i form af dagbøder og øget administration. Jeg tror ikke, man behøver at være professor i økonomi eller andet for at kunne regne ud, hvem det er der i sidste ende får den regning. Hvis det bliver dyrere ude hos de enkelte virksomheder, der byder på noget, så har de jo kun ét sted at placere den regning: Det er hos os, der beder dem om at lave byggesagen. Og det vil sige, at det er os, der stiller kravene, men det er altså også os, der kommer til i sidste ende at betale dobbelt for de krav, vi stiller. Og jeg ved ikke, om man synes, det her er den rigtige måde at gøre det på.

Den sidste del er i virkeligheden alle de uklarheder, der er i det her, at vi i dag risikerer at vedtage noget, som simpelt hen ikke er ordentligt gennearbejdet. Vi risikerer at vedtage noget, som kommer til at trække nogle regler ned over hovedet på en masse virksomheder, uden at vi for alvor har skrevet det her, så det forstås ordentligt.

Der står i de her kontraktklausuler noget med, hvis der er væsentlige ting, der ikke opfyldt. Hvad er "væsentlige ting", hvor står det uddybet? Man kunne risikere, at der kommer retssager og andet som følge af de her "væsentlige ting", hvor en entreprenør siger: I har jo ikke skrevet i den her kontraktklausul, at der er noget, som vi skulle leve op til, fordi det ikke er beskrevet tydeligt nok.

– Jeg har ikke nogen tid på her, så jeg ved simpelt hen ikke, hvor lang tid jeg har talt...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): 1 minut tilbage.

Borgmester **Pia Allerslev**: Godt, tak. Når man får en henvendelse, fordi der er problemer med det, der har stået i den her kontraktklausul, så synes jeg, at man som virksomhed selvfølgelig er nødt til at reagere, hvis det er uklart, hvad det var man burde have gjort.

Så når man vedtager det her, så synes jeg også, at man i det mindste bør gøre sig selv den tjeneste at forholde sig til, hvor udførligt den her kontraktklausul nødvendigvis skal være. Fordi ellers udsætter vi de her virksomheder for endnu mere bureaukrati, endnu mere besvær, og i sidste ende i virkelighe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

den også kommunen for en fordyrende proces, hvis vi skal igennem retssager, nye udbud eller aflysning af byggeprojekter som følge af det her.

Venstre stemmer imod. Vi synes faktisk, at det, som Enhedslistens ordfører sluttede af med at sige, at hvis man nu fik etableret et ordentligt samarbejde med fagbevægelsen – det er det, som Københavns Ejendomme har gjort i adskillige år – hvis man nu fik formaliseret det samarbejde sammen med fagbevægelsen, med Skat og med andre offentlige aktører, så kunne man nå meget af det her, som man på en dyr og meget, meget omstændelig måde foreslår i det her forslag.

Sisse Marie Welling (F): Vi kan og vil ikke acceptere, at der finder social dumping sted på kommunalt byggeri. Derfor er vi rigtig glade for, at vi med forslaget gør det muligt inden for lovens rammer at bekæmpe social dumping på kommunale byggeprojekter. Vi er specielt rigtig glade for, at den stramning følges op af en kontrolenhed, der skal sikre, at arbejdsklausulerne overholdes.

Derudover stiller vi et ændringsforslag sammen med Socialdemokraterne, der skal gøre det muligt at videregive dokumentation til Skat og andre relevante myndigheder, så man kan få synderne i byggebranchen væk og sikre, at det er de firmaer med rent mel i posen, som kan byde på opgaverne. Det er efter inspiration fra Gentofte Kommune.

Carl Christian Ebbesen (O): Er der noget, Dansk Folkeparti synes er meget nederdrægtigt, meget skidt, så er det social dumping. Det er fuldstændig ved siden af, at vi lever i et land, hvor der grundlæggende er tillid til vores myndigheder, der er tillid til de medarbejdere, der er, der er tillid til, at vi behandler hinanden ordentligt, og så ser vi nu, at flere og flere konsekvenser af, hvad skal man sige, de åbne grænser for specielt østeuropæisk arbejdskraft, har medført, at der bliver flere og flere, der er interesseret i at arbejde i Danmark uden om det traditionelle system, som vi har i forhold til overenskomster.

Derfor er det jo så, at der er et forslag her om, hvordan vi prøver at løse det her. Det, vi gør meget ofte, er at sige, at så må vi have noget mere kontrol, og det er også det, som det her forslag går ud på. Men har I tænkt over, er virkeligheden ikke, at vi i stedet for med ét slag kunne sige, at hvis det var, at de virksomheder, der skulle byde på de opgaver, der var i Københavns Kommune, havde tegnet overenskomst, så ville vi have løst det her en gang for alle. Men det kan jeg jo forstå, at den socialdemokratiske overborgmester ikke ønsker. Den socialdemokratiske overborgmester ønsker ikke at forlange, at når man arbejder for Københavns Kommune, så skal der være tegnet overenskomst.

Jeg kan så forstå, at den øvrige venstrefløj også er hoppet med på den galej, at man ikke skal tegne overenskomst for at, hvad hedder sådan noget, byde på opgaver i Københavns Kommune. Vi synes i Dansk Folkeparti, at fordi fagbevægelsen er vores kontrolorgan, er det den måde, vi har indrettet vores arbejdsmarked på, at hvis vi skal sikre os imod social dumping, så er det den måde, som vores arbejdsmarked fungerer på.

Nu er problemet vokset, det er vokset på grund af, at EU's regler om at tage imod arbejdskraft, billig arbejdskraft fra andre lande, og derfor må vi have et værn. Jeg synes, vi skal opfordre til, alt det vi overhovedet kan, og stod det til Dansk Folkeparti, at vi mente, at man skal tegne overenskomst for at kunne byde på opgaver i Københavns Kommune.

Men jeg kan forstå, at det er meget, meget vigtigere, at man siger, at det skal foregå på danske løn- og arbejdsvilkår, og det er noget helt andet. Fordi hvis ikke man er medlem af en fagforening, hvis ikke man har tegnet overenskomst, så skal man åbenbart lukrere på dem, der er, og så skal man have noget, der er lignende det. Det er det, som Dansk Folkeparti sådan set appellerer imod.

Jeg har forståelse for, at Socialdemokraterne, hvilket jeg er meget skuffet over, ikke vil være med til det her, men i konsekvens af det er vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig også nødt til at gøre os nogle overvejelser om, hvad vi så kan gøre for at sikre, at der ikke kommer billig, eksempelvis østeuropæisk

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

arbejdskraft ind og skubber danske arbejdere ud, og at virksomheder bliver motiveret til at ansætte udenlandsk arbejdskraft i stedet for dansk arbejdskraft.

Så derfor støtter vi selvfølgelig fuldt og helt det her, og jeg er rigtig glad for, at vi under udvalgsbehandlingen i Økonomiudvalget fik vedtaget Dansk Folkepartis ændringsforslag om, at fagbevægelsen så skal inddrages i det her. Det er dog ét skridt på vejen.

I forhold til de øvrige ændringsforslag er Dansk Folkeparti også meget positiv. Men det er jo, som det altid er med store, tunge beslutninger, som den her er, store tunge kontrolforanstaltninger, så ved vi også, at det er noget, der også har økonomiske konsekvenser. Og der synes jeg faktisk, at i forhold til de forslag, der ligger på bordet her, det gælder i øvrigt dem alle sammen, også dem, der er i sagen, er de meget tyndt beskrevet, hvad økonomien angår, hvad det her har af økonomiske konsekvenser.

Jeg tror på, at vi med ét slag kunne have løst det her ved at sige, at man skal have dansk overenskomst for at kunne arbejde for Københavns Kommune. Men når man ikke vil det, så savner jeg måske også, at nogle sætter sig ned og laver nogle regnestykker på, hvad det her i virkeligheden har af økonomiske konsekvenser. Men det ændrer ikke på, at det her dog er et lille stykke på vejen, og derfor støtter Dansk Folkeparti sagen mod social dumping.

Rasmus Jarlov (C): København bliver overhalet af stort set alle andre storbyer, der ligger rundt omkring os. Stockholm springer af sted som en rask hare, og vi tusser af sted som en gammel skildpadde, når det kommer til vækst.

Og så laver man sådan noget som det her, som er det stik modsatte af, hvad vi har brug for i København. Det her er erhvervsfjendtligt, det er vækstdræbende, og det er en uklog symbolpolitik fra venstrefløjens side. Man gør det mere besværligt at drive virksomhed, man ødelægger beskæftigelsen i København, og man fastholder den lave vækst, som vi har i forhold til de byer, som vi skal konkurrere med.

Det er endnu et eksempel på, at man herinde er mere optaget af at sende signaler til sine vælgere. Det er et eksempel på, at man forsøger at føre en politik herinde, som er mere venstreorienteret end det, som man kan få sin regering til at gennemføre, med det resultat også, at det bliver meget svært for virksomhederne at agere, fordi der kommer til at være meget forskellige krav fra kommune til kommune, som gør det svært at være leverandør til København.

Det er nærmest grinagtigt, at vi i øjeblikket kan se overborgmesteren have store busreklamer, hvor der står, at nu er erhvervspolitikken ordnet i København, og så stiller man på en aften som her et forslag, som går i den stik modsatte retning, som man ikke får nogen erhvervsorganisationer til at bakke op om, som man ikke får nogen økonomer til at sige vil hjælpe de økonomiske problemer, vi har i København.

København ligger som nr. 70 ud af 98 kommuner, når man spørger erhvervslivet om, hvor godt erhvervsklimaet i de danske kommuner er, og nu bliver det endnu værre med det her. Man burde gå i en helt anden retning, og vi stemmer selvfølgelig nej til alt af den her karakter.

Allan Ahmad (Ø): Gad vide, om der er en eneste ting, som Rasmus Jarlov synes er godt ved København. Måske én ting, og det er Rasmus Jarlov selv.

Jeg gik egentlig herop for at forstå det rigtigt. Jeg forstod ikke rigtig, hvad Venstre vil i forhold til denne her sag. Det er sådan, at vi har i kommunen taget ansvaret på os selv, vi investerer derudad, vi prøver at komme ud af krisen, vi prøver at skabe arbejdspladser. Og konsekvensen af det er, at dem, vi giver vores opgaver til, nogle gange snyder os, andre gange bare finder smartere måder at omgå reglerne på og omgå de sociale klausuler, som vi stiller.

Jeg synes, det her er et rigtig, rigtig godt forslag, der peger fremad, og ikke om Venstre, der bare vil tilbage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Så vil jeg også meget gerne høre, hvad egentlig Venstres løsning er på, at der sker social dumping af alle de investeringspenge, vi har sat i gang, altså hvordan skal vi afsætte det ordentligt.

Noget andet er i forhold til det, Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti sagde. Jeg tror, Carl Christian enten har misforstået noget eller ikke har læst de papirer. Fordi der står meget tydeligt i indstillingen og også i de to ministerbreve, at vi vil gerne bede ministeren om at se på mulighederne for, at vi kan stille krav om, at der skal være overenskomster på de udbud, der er. Man skal ikke et eneste sekund være i tvivl om, at venstrefløjen, og jeg tror gerne også Socialdemokraterne, altid har haft for øje at se på mulighederne for, om vi kan stille krav om overenskomster, altså ubetinget. Men det er noget, som vi ved indtil nu er ulovligt at gøre. Så vi håber rigtig, rigtig meget på, at de to ministre vil tage det til sig.

Klaus Mygind (F): Ja, det er også nogle kommentarer.

Borgmester Pia Allerslev mener, at det her bliver meget fordyrende for virksomhederne. Så vidt jeg kan vurdere, bliver det fordyrende for de virksomheder, som ikke overholder det, man kan kalde helt almindelige, rimelige vilkår. For de virksomheder, som har en fornuftig drift, er det sådan set jo, kan man sige, kontrolinstansen, og den er sådan set betalt af kommunen, som får udgifterne, og vi vil godt tage de udgifter, fordi vi synes, det er nødvendigt at have ordentlige arbejdsforhold på vores arbejdspladser, når vi har kontrakt med dem.

Til Rasmus Jarlov: Altså vi har jo ikke brug for, at det er jungleloven, der skal gælde på det københavnske arbejdsmarked, og derfor fremmer vi med det her forslag de socialt ansvarlige virksomheder, og det synes jeg er ganske godt og fornuftigt. Det tror jeg sådan set også vil være fremmende for de virksomheders konkurrencemæssige muligheder i fremtiden. Fordi det bliver ikke kun København, det er også Stockholm, som i fremtiden vil stille de her krav, fordi det er ikke andet end menneskeligt rimeligt.

Til Carl Christian Ebbesen: Det er klart, at der er en problemstilling omkring overenskomster og ILO-konventioner og alle de der ting. Vi prøver med det her forslag jo hele tiden at fremme, at virksomhederne er organiseret i deres arbejdsgiverforening, og derved kan vi skabe det partnerskab mellem kommune, faglige organisationer og arbejdsgiverorganisationer, hvorefter det arbejdsretlige system virker, og derved sikrer vi ordentlige arbejds- og lønforhold.

Så jeg er rigtig glad for, at Dansk Folkeparti stemmer for det her. Jeg tror, at Carl Christian Ebbesen kan sove roligt med det her forslag.

Signe Færch (Ø): Det er borgmester Pia Allerslev, der bringer mig herop, for jeg synes, det er helt vildt at opleve, hvor oprørt borgmesteren er på vegne af de virksomheder, som fremover ikke kan få lov til at underbetale deres arbejdskraft. Jeg ville ønske, at bare en lille smule af den oprørthed blev rettet mod det faktum, at borgmesterens egen forvaltning, som driver Københavns Ejendomme, som laver vores renoveringer, i årevis ikke har formået at få styr på det her problem. Det er da det, det er værd at blive oprørt over, og hun burde støtte den her indstilling med klapsalver, fordi vi nu hjælper hende til at få styr på det her.

Borgmesteren siger også, at nu kommer der nye krav til virksomhederne. Nej, det gør der ikke, der er ét simpelt krav: Udbetal ordentlig løn og sikr ordentlige arbejdsforhold. Og det er ikke et nyt krav, det er noget, man har haft længe. Der er nogle, der har været fløjtende ligeglade med det, og dem stiller vi nu krav til om at overholde det.

Virksomhederne bliver heller ikke pålagt nye sanktioner. Jo dem, der snyder, gør, men de kan jo bare overholde de ting, de i forvejen har skrevet under på, så er der nul sanktioner.

Borgmesteren siger, at det er ikke de rigtige initiativer, det er derfor, at Venstre ikke kan bakke op om den her indstilling. Jamen så glæder jeg mig da søreme til, at borgmesteren om lidt kommer herop

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

og siger, hvilke store, nye initiativer, hun har tænkt sig at sætte i gang, hvad hun har i posen, fordi ellers kunne man godt få den tanke, at Venstre går meget op i at sikre virksomhedernes ret til at snyde deres ansatte, men er fløjtende ligeglad med, at der er mennesker på de københavnske byggepladser, som lige nu bliver underbetalt, og som sætter deres liv på spil, fordi de arbejder under nogle sikkerhedsforhold, som ikke er i orden.

Så kære borgmester, hvad har du tænkt dig at gøre?

Susan Hedlund (A): Det, der fik mig herop igen, var også borgmester Pia Allerslevs tale om, at Socialdemokraterne ikke ville vækst. Jo, det vil vi meget gerne, men ikke vækst på bekostning af social dumping. Vi vil ikke være med til, at der på de her arbejdspladser udbetales ikkeoverenskomstmæssig løn, at der sidder nogle, som får 20 kr. i timen og ellers kan få et sted at bo, og så ellers ikke har nogen ordentlige vilkår ude på arbejdspladserne.

Vi vil ikke være med til, at man ikke har et ordentligt arbejdsmiljø, og at man kan blive udsat for arbejdsskader, som man bagefter ikke kan blive erstattet for. Vi mener sådan set, at de leverandører, som vi har her i kommunen, skal leve op til, at vi giver dem, der arbejder for dem, nogle ordentlige vilkår og nogle ordentlige lønninger.

Derfor synes vi også, det er vigtigt, hvis man kunne – i forhold til Dansk Folkepartis ordfører – indarbejde noget omkring overenskomst, men jeg har jo hørt, at der er flere, der har noteret sig, at det må man rent faktisk ikke, og derfor kan det jo ikke lade sig gøre. Men man prøver jo via nogle breve at sende til ministeren, for vi vil sådan set også gerne have, at der er ordentlige vilkår ude på de arbejdspladser og de arbejder, som vi udbyder.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg er jo interesseret i, om Enhedslistens Allan Ahmad har taget overborgmesteren i ed om det her med overenskomsterne. Nu kan jeg forstå, at socialdemokraten Susan Hedlund, jeg synes ikke, det blev sagt klart og tydeligt, så jeg kunne godt tænke mig at høre det igen, og jeg kunne egentlig også godt tænke mig at høre det fra overborgmesterens mund, om man virkelig mener ligesom jeg, at det her kunne løses ved, at det foregik på danske overenskomster, at det er de folk, der kan byde på opgaver udbudt af Københavns Kommune.

Og hvis det virkelig forholder sig sådan, står vi så ikke i en situation, står vi ikke i en situation, hvor vi har en rød regering, står vi ikke i en situation, hvor det er, at det er Enhedslisten, der bestemmer, om den regering sidder der eller ikke gør? Så kan vi jo bare lave det om, så kan vi bare lave det om, vi kan jo bare beslutte, at det er det, vi vil, fordi det nu engang er noget, vi står principfast på, at vi mener, at der skal være tegnet overenskomst, fordi det er med til at løse så mange ting.

Det bureaukrati, som nogle var inde på, omkring EU og alt muligt andet, og hvad der kan være af andre bureaukratiske regler, er jo kun med til, at vi nu her er nødt til at bygge endnu flere bureaukratiske regler ovenpå. Altså jeg sidder sådan og tænker på stakkels den lille tømrermester, der skal byde på en opgave i Københavns Kommune. Han skal lige læse en telefonbog igennem, inden han kan finde ud af at byde på opgaven.

Altså selvfølgelig har det her konsekvenser – det var til Enhedslistens Signe Færch – selvfølgelig har det det. Det har da også konsekvenser for alle dem, der opfylder de regler, vi sætter op for dem. Selvfølgelig har det da det. Man er da nødt til at bruge tid på at læse de regler igennem, man skal byde efter, før man kan afgive et tilbud. Og hvis det er en lille tømrermester, så kan han jo sidde en hel dag for at afgive et tilbud på at bygge et køkken i en daginstitution. Altså selvfølgelig har det økonomiske konsekvenser og medfører bureaukrati.

Jeg synes, det er ærgerligt, når vi kunne have løst det på den anden måde. Og jeg har bare brug for én gang for alle at få en klar melding. Jeg hørte den ikke helt tydeligt fra Susan Hedlund, og hvis overborgmesteren har lyst til at melde klart ud, at det skal foregå på overenskomster, hvis vi havde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

muligheden for det, så lad os arbejde for, at det bliver ændret på Christiansborg, nu der er en rød regering, hvor alle partier herinde åbenbart bakker det op. Jeg kan også sige, at jeg og Dansk Folkeparti vil bakke synspunktet fra København op.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Lidt læsevejledning til Carl Christian Ebbesen. Læs bilag 5. Der står helt klart, at vi gerne vil bede ministeren om at få vejledning til at kunne stille krav om overenskomst i vores udbud. Det står sort på hvidt, og overborgmesteren har også skrevet under.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): En kort bemærkning til Signe Færch.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): – Som bare vil nævne det lille faktum, at den arbejdsklausul, vi i dag vedtager at skrive ind i kontrakterne, fylder omkring to A4-sider. Det har jeg tillid nok til de københavnske virksomheder til, at de godt kan overskue at læse. Det kan selvfølgelig være svært, hvis man har lige så svært ved at læse en kontrakt, som Carl Christian Ebbesen har ved at læse bilag. Det er jo sådan, at det jo ikke er en kæmpe byrde, vi pålægger de virksomheder. Vi beder dem om at overholde de krav, de i forvejen har skrevet under på, og vi beder dem om at læse to yderligere A4-sider.

Måske vi skulle fokusere lidt på dem, der prøver at snyde os og deres ansatte, og så stole på, at de gode, ærlige virksomheder, der også er i København, godt kan finde ud af det arbejde.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Med risiko for at gentage Enhedslistens ordfører, vil jeg sige, at der står jo i bilag 5, hvordan det her hænger sammen, så Dansk Folkepartis ordfører kan jo læse dér. Men for mig at se er det jo sådan, at hvis vi sådan skulle handle på det lige nu og her, så kan vi sådan set ikke løse og ændre en konvention.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes da, det er ærgerligt, hvis formålet er, at vi skal tale os fra hinanden. Vi er jo enige. Det, jeg bare prøver at sige til Enhedslisten, er, at det er Enhedslisten som parti, der bestemmer, om man virkelig mener det her af hjertet og er villig til at sætte trumf bag og gøre noget ved det, og det er det, jeg opfordrer til.

Fordi det har jo konsekvenser, det er jo også større konsekvenser. Det er jo ikke nok bare at have en holdning, man skal også føre det her ud i livet, og som virkeligheden er lige nu, så må man sige, så har København jo ikke rigtig mulighed for at gå i den retning, så det kræver også, at man som parti er villig til at sætte trumf bag det her.

Jeg er glad for at høre svaret fra Susan Hedlund, at det er noget, man arbejder for ved at sende det her af sted til ministeren. Jeg siger bare: Er man også villig til som parti at stå ved det her og kæmpe for det og også sætte det på spidsen? Jeg tror, det bliver Enhedslisten, der bliver nødt til at sætte det på spidsen, fordi det jo også handler om et EU-spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Jeg vil gerne bakke Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti op. Det er vigtigt at sætte handling bag ordene. Derfor startede jeg også med at sige, at jeg håber, at alle de partier, som stemmer for denne her indstilling, har læst indstillingen og dermed ved, at vi nu også henvender os til ministeren og beder om lov til at stille krav om overenskomst. Men jeg håber også, at man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

tager det alvorligt og arbejder på alle de kanaler, man kan i sit parti, for at sikre, at det her kommer til at ske.

At stå her og antyde, at Enhedslisten ikke sætter handling bag ordene i forhold til social dumping, er jo fuldstændig absurd, når det kommer fra et parti, som i et helt årti har været med til at holde hånden under en regering, som ikke bare har været ligeglad med social dumping, men som aktivt har ødelagt arbejdsmarkedet i Danmark, og som har været med til at svække fagforeninger. Jeg synes, det er godt, vi har fået en ny regering, som i aftaler med Enhedslisten for første gang i virkelig mange år gør noget i forhold til social dumping.

Borgmester Pia Allerslev: Når Enhedslistens ordfører kan stå heroppe og sige, at det her jo kun er noget, der rammer dem, der snyder, eller noget, der rammer dem, som ikke har ordentlige arbejdsvilkår, så bliver jeg simpelt hen nødt til at spørge Signe Færch og i virkeligheden også overborgmesteren, om man dermed antyder, at det er alle virksomheder, der snyder, for de her regler rammer jo alle, den her arbejds klausul bliver jo trukket ned over hovedet på alle virksomheder.

Hvis Signe Færch gerne vil have, at de her ting bliver kontrolleret, så skal de her virksomheder altså kunne stille op og svare på de her spørgsmål hver eneste gang der er byggemøde, hver eneste gang der kommer de her dyre, bureaukratiske kontrolbesøg, som vi så skal til at lave.

Et af punkterne – og nu håber jeg, at Signe Færch har læst det, som de selv har skrevet i deres forslag – er: "CSR-krav skal være et fast punkt på bygge-, drifts- og statusmøder med leverandørerne." Hvis CSR-krav skal forstås som samtlige krav, der fremgår af det her bilag, der allerede nu eksisterer, om sociale og etiske krav samt krav om praktikanter og nu også nye krav med den her indstilling, så vil en leverandør på hvert møde skulle redegøre for mindst 20 forskellige CSR-krav varierende fra menneskerettighedskonventioner til antikorrupcion.

Er det det, Signe Færch og overborgmesteren mener er god skik for at skabe vækst, for at skabe nogle ordentlige arbejdsvilkår for de virksomheder, vi gerne vil have til at levere et godt og ordentligt byggearbejde her i vores by? Jeg synes, det er meget, meget bekymrende.

Det bedste bud, jeg har på en løsning, Allan Ahmad, er, at man i stedet for absolut at ville skabe konflikt, at man i stedet for at ville se udfordringerne og mulige konflikter mellem arbejdstagere og arbejdsgivere bad de forskellige fagforeninger, 3F og andre, sætte sig ned sammen med Skat, sammen med Københavns Ejendomme, sætte sig ned sammen med kommunen, og hvem der i øvrigt er ansvarlige, sætte sig ned sammen med byggebranchen og blive enige om, hvordan man skal håndtere det her.

Jeg tror dybest set på det bedste i de mennesker, der er her. Og de brodne kar, der er, er vi alle sammen interesseret i at slippe af med. Men det hjælper jo ikke noget, når man laver en aftale med 3F om, at de skal rette henvendelse til Københavns Ejendomme, når de oplever noget på byggepladserne, der ikke skal finde sted, at de i stedet for at gøre det vælger at lave en stor pressesag ud af det. Det ser jeg ikke som et godt samarbejde, og det er i hvert fald ikke måden, man får nogen som helst muligheder for at gribe ind i det her.

Nu etablerer vi i stedet for et fordyrende bureaukratisk system, fordi 3F hellere vil lave pressesager end gå i dialog med Københavns Ejendomme. Det er trist.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Jeg synes, det er meget underligt, at den ansvarlige borgmester for Københavns Ejendomme siger de ting, der bliver sagt på talerstolen her i aften. Det her handler ikke om at lave nye krav til virksomheder, det handler om de samme krav: I skal lade være med at underbetale, I skal have ordentlige arbejdsforhold. Det er de krav, som folk skal overholde og hele tiden har skullet overholde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Når den ansvarlige borgmester så er imod, at vi faktisk begynder at kontrollere, at det sker, efter at vi har fået adskillige historier om, at der er folk, der bliver underbetalt, som udfører hamrende farligt arbejde, som bor under kummerlige forhold, bliver snydt, så det driver, at man så ikke vil være med til at kontrollere, så forstår jeg lige pludselig bedre, hvorfor det har været så svært at få det her i orden, trods det at et politisk flertal herinde har ønsket det i årevis, fordi hvis den ansvarlige borgmester tilsyneladende er ligeglad, så er det da klart.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Jeg kan ikke tage ansvar for, hvad 3F gør, jeg kan kun tage ansvar for, at vi som by, som en demokratisk valgt Borgerrepræsentation skal tage ansvar for de penge, vi investerer, og at de ikke havner i et sort hul.

Jeg synes, at borgmester Pia Allerslev må tage det ansvar på sig og komme med nogle mere konkrete svar på, hvordan vi kan kontrollere, at de kontrakter, som vi demokratisk har vedtaget herinde i Borgerrepræsentationen, bliver overholdt. Det, der er problemet, er jo, at de kontrakter, vi laver med entreprenørerne, ikke bliver overholdt. Hvad gør vi ved det? Det er uansvarligt bare at komme og sige det ene og det andet om, at det er mere bureaukrati osv. osv. Alting er mere bureaukrati, men vi bliver jo nødt til at tage det ansvar seriøst, at vi investerer rigtig, rigtig mange penge, og at de kontrakter må overholdes.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Det er til borgmester Pia Allerslev. En virksomhed, som har et systematisk arbejde, vil nemt kunne håndtere det forhold, at CSR-spørgsmål kommer op som en fast bestanddel af byggemøder, det er slet ikke noget problem. Man kan sige, at de ting jo primært rejses, når der er mistanke om manglende kontraktopfyldelse.

Jeg er enig i, at det selvfølgelig er bedst, når parterne på arbejdsmarkedet sætter sig sammen og løser det her problem. Det lægger de her papirer og hele den her beskrivelse jo også op til.

Det er også klart, at jeg så da helst, at systemet klarede de her ting selv. Det er bare ikke virkeligheden lige i de her år, så derfor er det rigtig godt, at vi nu sætter en klar ramme for det. Og så kan det jo godt være, at om 10 år ser tingene anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Jeg tænker i forhold til, at når man kigger på, når borgmester Pia Allerslev taler om, om man kan skabe vækst, at social dumping vil være en hindring for vækst. For os er det ikke et enten-eller, men det er et både-og. Vi mener rent faktisk, at man godt kan gå på to ben og være med til at skabe vækst og nye arbejdspladser i København, selv om man også bekymrer sig om mennesker, der har et dårligt arbejdsmiljø og har en dårlig løn. Det er ikke for os kun sort-hvidt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Københavns Ejendomme gør i dag rigtig, rigtig meget for at komme det her til livs, og de har et rigtig fint samarbejde både med Skat og med 3F i langt, langt de fleste sager. Så det her handler ikke om, at Københavns Ejendomme ikke er interesserede i det. Vi er fuldstændig lige så interesserede som alle andre i, at der ikke foregår social dumping, og at man får skilt de brodne kar fra, fjernet dem fra branchen, så vi kan have et ordentligt system for alle.

Men jeg bliver nødt til at spørge SF's Klaus Mygind, hvor i alverden den her meget, meget store erfaring med virksomheder, der har med byggebranchen at gøre, kommer fra. Hvad er det, Klaus Mygind bygger sine udtalelser på om, at det her ikke kommer til at give mere arbejde for de virksomheder, at de krav, som SF sammen med de andre partier har stillet, ikke kommer til at give mere arbejde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

til de virksomheder, der er involveret i byggesager i forhold til Københavns Kommune? Har Klaus Mygind en eller anden særlig erfaring inden for byggebranchen, som han vil dele med os andre?

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Det har jeg ikke på det overordnede plan, men jeg har kendskab til, hvordan man griber de her ting an omkring CSR-arbejdet, og der kan virksomheder godt arbejde med det her på en systematisk måde, så det ikke er belastende for hele kontrakten.

Og så har jeg desværre også en række konkrete erfaringer med ombygningsprocesser og dumping og rigtig dårlige arbejdsforhold hos underleverandører på min tidligere arbejdsplads, hvor der faktisk hen over en sommerperiode blev ansat en hel masse medarbejdere, som ikke overholdt de helt elementære arbejdsmiljøkrav, og det blev også en sag, der blev beskrevet i byggebranchens fagblad.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til Carl Christian Ebbesen i 3. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er lige for at komme tilbage til diskussionen med Enhedslistens Signe Færch. Altså jeg synes, det er ærgerligt, hvis Dansk Folkeparti og Enhedslisten er enige om, hvordan man kan løse nogle problematikker. Jeg tror også, vores partier kunne være enige om, hvordan man kunne løse en række problematikker. At Signe Færch fra Enhedslisten så insisterer på, at man skal skændes, undrer mig, det forstår jeg simpelt hen ikke.

Vi sidder og har en diskussion om, om man kan løse det her ved at have danske overenskomster. Nu har jeg prikket lidt til Socialdemokraterne, der er også kommet nogle svar her. For mig er det jo ikke nok, at man bare har en overenskomst, fordi jeg synes også, vi har et problem med udenlandsk arbejdskraft, det har vi faktisk rigtig store problemer med, fordi vi jo ved, at der kommer arbejdskraft, også kvalificeret arbejdskraft, til Danmark, som udkonkurrerer dansk arbejdskraft. Derfor er det vigtigt for mig, at det er danske overenskomster. Derfor synes jeg, det er ærgerligt, at det ikke er den diskussion, man ønsker at tage med ministeren og den siddende regering.

Jeg vil bare gerne tilbage til diskussionen med Enhedslisten. Hvad er det for nogle ting, som den siddende regering, den siddende røde regering, har lavet imod social dumping? Altså der er jo ingen resultater kommet ud af det her. Vi ved, at der er et mørketal på 10.000, 20.000, 30.000 østeuropæiske arbejdere, der er i det her land, som lever uden overhovedet at være registreret, som arbejder uden overenskomst, som arbejder uden danske løn- og arbejdsvilkår, som sikkert også arbejder uden at betale skat. Vi ved, at der er et kæmpekæmpeproblem her, der skal løses.

Jeg spørger bare én gang for alle: Hvad er dog det, som Enhedslistens Signe Færch her mener, at den nuværende regering har gjort en hel masse ved? Problemet er kun gået op og op og op og op, og der bliver jo ingen initiativer taget overhovedet.

Nu har Enhedslisten muligheden for at samarbejde med Dansk Folkeparti om den her sag, men jeg kan forstå, at Enhedslisten hellere vil skændes end at løse problemet. Det synes jeg er brandærgerligt.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Med fare for at blive stoppet af en formand, som måske vil mene, at vi ikke skal diskutere folketingspolitik, så bliver jeg alligevel nødt til at svare.

Det er sådan, at fra det øjeblik, hvor Enhedslisten fik en lillebitte chance for at få indflydelse på dansk politik på Christiansborg, så lavede vi en finanslov med den nye regering, hvor der blev afsat, så vidt jeg husker, 65 mio. kr. til den her indsats. Det er rigtig mange penge, det får man rigtig meget kontrolarbejde for, fordi det er jo det, det handler om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Derfor er der blevet taget en lang række initiativer i forhold til at sikre en bedre kontrol, sikre skiltning, sikre, at man kan finde ud af, hvilke firmabiler der kører rundt i København, fordi de nu er tvunget til at have CVR-numre på siden af bilerne, en indsats for, at der kan foretages flere kontrolbesøg fra arbejdsmiljøtilsynet, Skat kan komme mere på banen. Så der er sket en lang række ting.

Men det er klart, at der skal ryddes op, fordi Dansk Folkeparti har understøttet en regering i 10 år, som ikke har løftet en finger, som tværtimod har rettet hårde angreb mod den danske fagbevægelse, som har betydet, at man er stillet væsentligt ringere i dag i forhold til at bekæmpe det her store samfundsmæssige problem.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg må sige, at jeg er stærkt forbavset over de argumenter, som Det Konservative Folkeparti og Venstre bruger for at stemme imod det her forslag.

Det kommer jo ikke ud af det blå, og der må jeg også rette en meget, meget markant henvendelse til borgmesteren, der har ansvaret for Københavns Ejendomme. Borgmesteren ved jo godt, at vi har et problem, at vi har haft meget konkrete problemer i forhold til social dumping, også på nogle af de byggearbejdspladser, som borgmesteren selv har ansvaret for gennem Københavns Ejendomme.

Se, den her sag startede for mig, efter at jeg var på et besøg hos nogle metalarbejdere, som fortalte mig, at de gik på en meget stor offentlig arbejdsplads, dog ikke en københavnsk, men uden for København, de gik sammen med nogle østarbejdere, der gik til 50 kr. i timen. De arbejdede inde i nogle rør, hvor de arbejdede med kemikalier, som er forbudt og ulovlige i Danmark, og de sov i de biler, de var kommet herop i, ude på den anden side af hegnet på den arbejdsplads, de var på. De her metalarbejdere er altså ikke nogen tøsedrenge, men de har strejket 8 gange i konsekvens af de her forfærdelige forhold, der foregår på den her arbejdsplads.

Jeg var helt sikker på, at sådan noget ikke kunne ske på københavnske arbejdspladser, som vi har ansvaret for. Men jeg må sige på baggrund af de oplysninger, jeg også selv har fået via Københavns Ejendomme og borgmester Pia Allerslevs eget system, at vi ikke kan sige os fri for, at der ikke også foregår social dumping på de arbejdspladser, som Pia Allerslev og vi andre har ansvaret for. Bl.a. havde vi jo eksemplet i forbindelse med opførelsen af vores Vandkulturhus i Valby.

Se, jeg troede, at Venstre og Konservative var partier, der mente, at de aftaler, man indgår, også skal overholdes, og vi har haft sociale klausuler i en årrække i København. De kontraktbilag skriver vores partnere under på. Vi har hvert eneste år kontrakter med private leverandører til Københavns Kommune alene på anlæg for 3,6 mia. Vi køber varer og tjenesteydelser hos private leverandører for over 9 mia. kr. om året. Og her kommer vi og foreslår, at vi skal bruge 4,9 mio. kr. om året på at sikre, at de kontrakter, vi selv indgår, bliver overholdt med de parter, vi indgår aftaler med.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at Det Konservative Folkeparti og Venstre kan stemme imod det her. Man bruger argumenter om, at det ødelægger væksten. Vorherre bevares, der er tale om nogle ganske få brode kar, vi bare skal sikre os ikke kommer ind på vores arbejdspladser.

Dernæst bruger man argumentet om, at det her fordyrer projekterne. Altså helt ærligt, vi taler om en bod, der pålægges dem, der snyder, dem, der ikke har styr på tingene. Jeg troede også, at retskafne partier som Venstre og Konservative mente, at man skulle straffe dem, der ikke kunne finde ud af at holde reglerne, hvis de med fuldstændig åbne øjne forbrød sig mod de aftaler, de havde indgået.

Jeg synes, det her burde være et forslag, der samlede hele Borgerrepræsentationen bredt i forhold til at sikre, at vi fejer for egen dør, vi styrer vores egne arbejdspladser, vi sikrer os, at vi ikke bliver udsat for noget så usselts som social dumping over for de medarbejdere, der arbejder for en.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Rikke Lauritzen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Rikke Lauritzen (Ø): – Som egentlig bare vil tage handsken op fra Carl Christian Ebbesen om samarbejdet, fordi det har vi sådan set ikke noget imod i Enhedslisten, heller ikke på Christiansborg. Jeg ved, at i forhold til offentlighedsloven, som lige er blevet vedtaget, har der været et glimrende samarbejde mellem vores respektive ordførere.

Men hvis vi nu lover fra Enhedslistens side, at vi mere eller mindre kan garantere, at vi kan genfremsætte et beslutningsforslag om kædeansvar på Christiansborg, kan Carl Christian så ikke love, at hans eget parti stemmer for det denne her gang?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Rasmus Jarlov i 3. runde.

Rasmus Jarlov (C): Det var godt, at vi endelig fik overborgmesteren på banen, den øverste ansvarlige for det her forslag og for erhvervspolitikken i København.

Jeg synes, det er godt at høre overborgmesteren sige, at der er tale om nogle meget få brodne kar, og det tror jeg, vi alle sammen kan være enige om. Det, som vi så bare ikke forstår fra borgerlig side, er, hvorfor man så skal tvinge en hel masse bureaukrati og flere regler ned over alle virksomheder. Det betyder selvfølgelig rigtigt nok, at det kun er de virksomheder, der overtræder reglerne, som bliver straffet – sådan er det sådan helt generelt, når man har regler – men det betyder altså også, at alle er nødt til at sætte sig ind i de her regler og afrapportere og dermed, at det bliver mere besværligt at drive virksomhed i København.

Så har der også været meget kraftig protest fra byggeriets side mod mange af de her sociale klausuler, som fordyrer det at bygge i København. Det er godt nok blevet affærdiget af overborgmesteren, men det burde gøre et indtryk, især når man forsøger at slå sig op på, at man gør noget for erhvervs-klimaet i København, at der er de her protester.

Det er altså mærkværdigt, at man forsøger både at blæse og have mel i munden, man forsøger at påstå, at man gør noget for erhvervs-klimaet i København, og samtidig indfører man konstant ekstra regler, som kun skal gælde i København, som gør, at København i modsætning til alle andre kommuner får et dårligere erhvervs-klima, end der er i resten af landet. Vi har brug for det modsatte, vi har brug for, at det er nemt at drive virksomhed; vi har ikke brug for, at det er besværligt at drive virksomhed i København.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Det er jo interessant at høre Rasmus Jarlov tale om alt det, som man i forslaget gerne vil gøre. Det mest interessante kunne jo være, når nu Rasmus Jarlov ikke synes, at det er en god ide, at han så måske prøver på at komme med nogle ideer: Skal vi bare være lige glade med, at der findes nogle, der snyder i forhold til løn- og arbejdsvilkår, skal vi bare se igennem fingre med det? Men hvad er alternativet for De Konservative, når vi taler om det her?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan svare Enhedslisten, at min og Dansk Folkepartis holdning er, at det værn, der er mod billig østeuropæisk arbejdskraft, at de kan komme ind og underbyde dansk arbejdskraft, er igennem danske overenskomster. Det er her, fagbevægelsen skal spille en aktiv rolle.

Jeg kan have mange holdninger til, hvordan man får et godt arbejdsmarked i Danmark, hvis vi havde lukkede grænser. Det har vi ikke, og derfor er det, at Dansk Folkeparti klart og tydeligt har meldt ud, at her har fagbevægelsen en aktiv rolle at spille, og den aktive rolle bakker Dansk Folkeparti op om og understøtter det, vi kan.

Det er også derfor, jeg er glad for, at lige præcis i den sag, vi nu skal vedtage om få minutter, har Dansk Folkeparti fået et ændringsforslag vedtaget, hvor det her netop kommer til at ske i samspil med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

og med inddragelse af fagbevægelsen, for de er de eneste, der reelt kan sikre, at vi kommer det her problem til livs.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): For det første er det nødvendigt, at man arbejder med det her på nationalt niveau. Det nytter ikke noget, at vi får sådan en besværlig myriade af forskellige kommunale regler, som gør, at København bliver et dårligere sted at drive virksomhed end andre kommuner i landet. Det er besværligt for virksomhederne, hvis de skal operere med meget forskellige krav fra kommune til kommune.

Jeg ved godt, at man her for nylig har fremsat et forslag, hvor man ønsker, at København sådan skal være sit eget marked. Men jeg tror, at erhvervslivet, og også de arbejdere, som skal leve af erhvervslivet, kan se en fordel i, at københavnske virksomheder også kan operere i resten af landet, og at virksomheder fra resten af landet kan operere i København, så Danmark ikke består af 98 forskellige markeder, hvor det er meget besværligt at komme ind på dem, fordi der er dybt forskellige regelsæt.

For det andet så kommer vi aldrig det, som venstrefløjen forstår ved social dumping, fuldstændig til livs. Der vil altid være nogle ting i en åben, globaliseret økonomi, hvor der vil være nogle problemer. Og hvis venstrefløjen hver gang vil bruge det som undskyldning for at indføre flere regler og mere bureaukrati, så er det en skrue uden ende, og så bliver det dyrere og mere besværligt at være virksomhed.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Det er til Rasmus Jarlov. Rasmus Jarlov siger, at København er i modsætning til rigtig mange andre kommuner, næsten alle, tror jeg, Rasmus Jarlov sagde. Så vil jeg anbefale Rasmus Jarlov at kontakte Gentofte Kommune, fordi dér har de faktisk gennemført stort set de samme ting, som vi står med her. Man kan sige, at et af argumenterne dér er faktisk, at det her fremmer de sunde virksomheder. Så er det selvfølgelig klart, at med et nationalt niveau omkring de her ting behøvede vi ikke at lave regler i Københavns Kommune. Så det er klart, at de to ting skal selvfølgelig spille sammen.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg synes, det er rigtig, rigtig dejligt, at Dansk Folkeparti vil være med til her på Rådhuset at arbejde imod underbetalt arbejdskraft og i virkeligheden også imod kædeansvar. Fordi det er sådan set det, vi vedtager i dag, hvilket betyder, at eventuelle underleverandører også skal leve op til de krav, som kommunen stiller.

Det, der sådan set var mit ærinde, var bare, at hvis Dansk Folkeparti her på Rådhuset er blevet kloge nok til at indse, at det er en god ide, ville det være dejligt, hvis Dansk Folkepartis leder her i København, Carl Christian Ebbesen, sammen med Enhedslisten og Enhedslistens partifæller på Christiansborg vil være med til, at Christiansborg også indser det. Og derfor, at Dansk Folkeparti i så fald stemmer for, næste gang Enhedslisten med garanti stiller forslag om kædeansvar på Christiansborg.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg har ikke tænkt mig at kontakte Gentofte Kommune, kan jeg svare Klaus Mygind, ligesom jeg heller ikke tror, at Socialdemokraterne herinde har tænkt sig at kontakte de mange socialdemokratiske kommuner, hvor man ikke har indført de her regler rundtomkring i landet.

Vi står til ansvar for vores egen politik, og fakta er altså, at Københavns Kommune har et af de dårligste erhvervsklimaer i Danmark, bl.a. fordi venstrefløjen herinde går foran med hele tiden at indføre den her slags regler og besværligheder for virksomhederne her i hovedstaden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Ja til Rasmus Jarlov. Det er sådan set også meningen, nogle skal jo gå forrest, og nogle skal jo starte et sted. Det gælder jo også i forhold til, når vi ser Gentofte Kommune. Det kan godt være, Rasmus Jarlov mener, at der er socialdemokrater, som ikke gør det andre steder, men man kan da håbe, at de også får set lyset, når de har set, hvordan vi gør.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Når jeg svarede, som jeg svarede Rikke Lauritzen fra Enhedslisten lige før, så var det egentlig i et håb om at bringe debatten tilbage på sporet i forhold til, hvad vi sidder og taler om her i Københavns Borgerrepræsentation, men jeg brugte lige anledningen til at få læst Bent Bøgsteds tale igennem. Virkeligheden er, at indholdet af lovforslaget, indholdet af kædeansvaret er Dansk Folkeparti ikke specielt afvisende overfor. Jeg stillede mig også undrende overfor, at vi skulle være det, for det er fuldstændig korrekt, som det blev sagt, at vi har stemt imod. Og det er, fordi det ikke løser problemerne. Det er, fordi Dansk Folkeparti har vurderet, at det ikke løser problemerne.

Jeg vil gerne gentage det, jeg sagde før, helt kort: Dansk Folkeparti mener, at det værn, der skal være, for at vi kan sikre os mod social dumping, er, at vi tegner kontrakt med folk på danske overenskomster, og det er det, vi skal arbejde for. Det kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten står sammen om, og det er jeg glad for.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg synes ikke, at vi har fået en acceptabel forklaring fra Det Konservative Folkeparti og fra Venstre på, at man stemmer imod forslaget her.

Jeg forstår på Rasmus Jarlov, at hovedargumentet er, at det ikke understøtter erhvervsudvikling og vækst, at man ikke accepterer social dumping og ikke vil føre tilsyn med de mange, mange hundrede virksomheder, der arbejder for Københavns Kommune og er leverandører til Københavns Kommune, for at sikre sig, at de kontrakter, de indgår med os, bliver overholdt, at det skulle være udtryk for, at man ikke ønsker vækst, at man ikke ønsker, at vi skal være mere erhvervsvenlige.

Jeg vil bare minde Rasmus Jarlov om, at inden for det seneste år er vi rykket 9 pladser på Dansk Industris erhvervsbarometer, og det vil vi fortsat arbejde på, at vi gør. Men vi vil søreme også sørge for, at de brodne kar, som jeg forstår, at Det Konservative Folkeparti ikke mener, at man skal få afsløret, bliver afsløret, og at de kommer til at arbejde efter reglerne, når de arbejder for Københavns Kommune. Det manglede bare andet.

Altså det her drejer sig om nogle medarbejdere, som bliver underbetalt, og som ikke har råd til at blive indkvarteret under ordentlige forhold. Kan man forsvare det i Det Konservative Folkeparti, kan man forsvare, at der er mennesker, der kommer herop og arbejder, som ikke engang har råd til at sørge for at komme ind og bo på et værelse, men må sove i de biler, de er kommet herop i? Kan man virkelig det? Jeg forstår det ikke.

Og jeg forstår ikke, at Rasmus Jarlov og Venstre vil stå her og sige, at det er alle de virksomheder, som kan finde ud af at holde reglerne, man skal værne om, og så skal man i øvrigt gå efter de små fisk, der laver fikumdik og ikke overholder reglerne. Det er da dem, vi skal have afsløret, og det er det, der er formålet med det her forslag.

Så kan man diskutere, skal man så ulejlige dem, som holder reglerne, med, at de skal blive udsat for, at de kan få et uanmeldt besøg fra en kontrolenhed? Ja, det synes jeg da, for hvis man har styr på tingene, så er det jo meget enkelt at vise, at man har lovlige opholds- og arbejdstilladelser, at man kan lave en lønudskrift, hvor man kan se, at man overholder gældende løn- og arbejdsvilkår inden for det område, der arbejdes på, så der ikke er social dumping.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Det er jo ganske enkelt, som det også er blevet sagt af flere ordførere, bl.a. af Klaus Mygind, at hvis man sørger for at have styr på sine ting, så er det at blive udsat for et uanmeldt kontroleftersyn jo ikke nogen belastning for en arbejdsgiver. Tværtimod får man altså bare dokumenteret, at man har styr på sine ting.

Jeg er ærgerlig over, med det samarbejde, vi i øvrigt normalt har her i Borgerrepræsentationen, at det er her, vandene skiller på et område, som jeg synes burde være så væsentligt, at alle markerede klart og utvetydigt, at plattenslagere og dem, der ikke kan finde ud af at holde reglerne, ønsker vi ikke skal arbejde for Københavns Kommune. Det burde være en sag, der kunne samle os alle.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Ja, undskyld jeg siger det, men sådan taler en rigtig bureaukrat, når man ikke forstår, at det er en belastning at blive udsat for kontrol og flere regler, så længe man har orden i sine ting, at man skal sidde og have ansat jurister til at køre igennem endnu flere regler og sætte sig ind i det, og at man skal belastes med kontrolbesøg. At det ikke skulle være en belastning for virksomhederne i København, sådan taler man kun, når den eneste belastning, man ser herinde, når man vedtager en ny regel, er, at man lige skal trykke på en knap, og så er ellers alt besværet overladt til virksomhederne og borgerne ude i byen. Jeg synes, det er skuffende, at overborgmesteren ikke forstår det at drive virksomhed bedre.

Jeg synes også, det er skuffende, at overborgmesteren bliver ved med at prale af Københavns position i erhvervs klimaet i Danmark. Når man ligger nr. 70 ud af 98, så er det ikke ordnet, og det er ikke noget at prale af, der er meget lang vej igen, og det her går den forkerte vej.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Nu blæser overborgmesteren sig virkelig op over for de modstandere, der er af det her forslag.

Så kunne jeg i virkeligheden godt tænke mig at spørge: Mener overborgmesteren det her med, at det skal foregå på danske overenskomster, eller om det kun er overenskomster? Det fik jeg aldrig svar på. Men hvis overborgmesteren har den holdning, at vi kun skal kunne tegne kontrakter med folk, der er på danske overenskomster, så kunne jeg godt tænke mig at høre, om man virkelig er villig til at tage det opgør. Er overborgmesteren i København villig til at tage opgøret med EU, hvis det er dem, der er årsagen til, at der bliver blokeret for det her?

Eller er det sådan, som jeg tror, det altid er, når Socialdemokraterne lufter nogle holdninger, at hvis EU kommer med et lille pip, så siger man undskyld, selvfølgelig skal det ikke foregå på danske overenskomster, selvfølgelig skal det ikke det? Hvis EU mener noget andet, så er det selvfølgelig vigtigere, end at vi sikrer danske overenskomster og i øvrigt dansk arbejdskraft, hvis I spørger mig. Det kunne jeg godt tænke mig Frank Jensens svar på.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Da jeg var heroppe sidste gang, stillede jeg et klart spørgsmål til Rasmus Jarlov om, hvad alternativet er i forhold til at stille de her regler op, så man kan få fanget nogle af de her banditter, der er, i forhold til arbejdsmarkedet. Jeg synes ikke, jeg fik noget svar. Og med det kan jeg bare konkludere, at det, Rasmus Jarlov mener, er, at man sådan set ikke skal gøre noget ved det, at man bare skal lade det være.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, for at give et meget klart og utvetydigt svar til Carl Christian Ebbesen, så ønsker vi, at vi kan skrive i vores kontrakter, at det er den gældende overenskomst

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

inden for området, der skal overholdes. Men sådan er det ikke i dag, og sådan kan det ikke blive i dag med det udbudsdirektiv, der ligger.

Det udbudsdirektiv er heldigvis under revision, og som sagt sender vi et brev til regeringen om, at vi ønsker, at man ændrer det, sådan at vi får mulighed for at skrive, at det er overenskomster, der skal være gældende. Men vi er også i dialog med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet, sådan at vi sikrer os, at de arbejder for en ændring af udbudsdirektivet, der fører til, at vi i Danmark kan stille krav om overenskomst. De lande, der ikke har overenskomster i Europa, kan så henvise til den ILO-konvention, som er den, man henviser til i dag, ILO-konventionen nr. 94.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg er da ked af, hvis Susan Hedlund ikke følte, at hun fik svar før.

Det, jeg sagde, var, at jeg mener, at den her indsats skal foregå minimum på nationalt niveau og også meget gerne på overnationalt niveau, hvis man virkelig skal komme de her problemer til livs.

Og så sagde jeg også, og det mener jeg, at vi kommer dem ikke til livs. Det vil hele tiden være sådan, at når man er en åben, globaliseret økonomi, så vil der være konkurrence også på arbejdskraft på tværs af grænserne. Hvis venstrefløjnen mener, at man skal det helt til livs, og hver gang man ikke er kommet det til livs, så har man ret til at indføre flere regler, mere besvær, mere bureaukrati over for virksomhederne, jamen så bliver man ved med at gøre det, fordi problemet her kan ikke forsvinde, det er en realitet i en åben, global økonomi.

Man kan gøre, hvad man kan, men der er altså også grænser for, hvilke midler man kan tillade sig at tage i brug, og hvor mange besværligheder man kan tillade sig at pålægge virksomhederne, fordi man har et problem. Medicinen skal ikke være værre end sygdommen, det skal man altid holde sig for øje.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): En kort bemærkning til Signe Færch. Så tror jeg, vi er ved at være ved vejs ende.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Det overrasker mig sådan set ikke, at Venstre og Konservative tilsyneladende er helt ligeglade med forholdene for de helt almindelige arbejdere, som er ude på vores byggepladser, de tømrere og murere og jord- og beton'er, som går derude. Og at man tilsyneladende er ligeglad med, at de skal tjene 70, 50 kr. i timen, undrer mig ikke.

Det undrer mig til gengæld, at Konservative, i hvert fald tilsyneladende, er helt ligeglade med de mange ærlige virksomheder, der er i Københavns Kommune. For det er jo sådan, at når man stiller pæne hensigtserklæringer op, hvis man så ikke vil være med til at kontrollere, at de regler, som folk skriver under på, bliver overholdt, og det er jo det, Konservative melder klart ud i dag, man ønsker ikke at føre kontrol med, om det bliver overholdt, så er konsekvensen jo, at de fuskervirksomheder, der også er, som vil underbetale og udnytte reglerne, kan byde ind, vinde udbud, og på den måde bliver de ærlige og ordentlige virksomheder jo frasorteret.

Så jeg synes, man skylder i det mindste, hvis man ikke kan skyldes det til de arbejdere, der er, så skylder de ærlige virksomheder at sige: Vi skal selvfølgelig håndhæve de regler, vi laver.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi håndhæver taletidsreglerne.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil bare stille et meget kort spørgsmål til Signe Færch: Er der nogen af de ærlige og ordentlige virksomheder, som har bedt om at få indført de her regler? Og hvis ikke, hvem er det så, der er ligeglad med dem?

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

Der foreslås følgende nye at-punkter til indstillingen:

”

- at Borgerrepræsentationen opfordrer udpegede bestyrelsesmedlemmer til at arbejde for, at de vedtagne krav i arbejdsklausulen også gælder i kontrakter, der indgås af helt eller delvist kommunalt ejede selskaber.

- at arbejdsklausulens krav om skiltning i punkt 1.2, bilag 4, bliver obligatorisk på alle byggepladser, der er i gang i mere end en måned.

- at Borgerrepræsentationen beder relevante myndigheder om vejledende udtalelse om, hvorvidt vi må videregive oplysninger til fagforeningerne samt give dem adgang til uanmeldte kontrolbesøg, som det er vedtaget i de to oprindelige medlemsforslag.”

Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten stillede det i bilag 10 beskrevne ændringsforslag.

Det af Enhedslisten stillede ændringsforslag blev vedtaget med 44 stemmer imod 8.

For stemte: A, B, F, O, Jaleh Tavakoli (løsgænger), Sofie K. Led (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, I og V.

Det af Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten stillede ændringsforslag blev vedtaget med 44 stemmer imod 8.

For stemte: A, B, F, O, Jaleh Tavakoli (løsgænger), Sofie K. Led (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, I og V.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 8.

For stemte: A, B, F, O, Jaleh Tavakoli (løsgænger), Sofie K. Led (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, I og V.

=====

5. Udviklingsstrategi for Rammeaftale 2014 for det specialiserede socialområde og specialundervisning (2013-45279)

Indstilling om,

1. at Udviklingsstrategi for Rammeaftale 2014 for det specialiserede socialområde og specialundervisning godkendes.

(Børne- og Ungdomsudvalget, Socialudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6. Metroselskabet I/S - Årsrapport 2012 (2013-62243)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Indstilling om,

1. at orienteringen om årsrapporten for 2012 for Metroselskabet I/S tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)

Birthe Skaarup (O): Som en af Borgerrepræsentationens repræsentanter i Metroselskabet har jeg lyst til kort at kommentere årsrapporten for 2012.

Det har jo været året, hvor metroen har fungeret i 10 år. At 54 mio. passagerer nu i 2012 har brugt metroen, vidner om den succes, dette transportmiddel har været.

Om 5½ år så kan vi se frem til, hvis alt går vel, at Cityringen med sine nye stationer kommer ud i et endnu større område i hovedstaden og i Frederiksberg Kommune. Ingen er overhovedet i tvivl om, at det store anlægsprojekt sætter sit præg på byen. Det er stort, men det er også et støjende projekt. Vi håber naturligvis, at der gøres en stor indsats i årene fremover, så de berørte borgere mærker så lidt som overhovedet muligt til dette projekt. Vi skal bare se i øjnene, at kritik af sådan et milliardprojekt er uundgåelig.

Men vi ved også, at når projektet står færdigt, så er vi alle glade for, at vi har fået et miljøvenligt transportmiddel. Det vil gøre det betydeligt lettere for københavnere, de kommer hurtigere rundt i byen og meget lettere.

Samtidig er metroforbindelsen til Nordhavn nu også en realitet, og det hilser vi også i Dansk Folkeparti velkommen.

Økonomien i selskabet er i orden, og det høje passagerantal vidner klart om metroens store succes.

Klaus Mygind (F): Jeg vil også knytte nogle bemærkninger til Metroselskabets årsberetning, og det er ikke for at tage fat på den debat om de udvidede arbejdstider, som vi skal have den 19. juni.

I indstillingen står der, at ultimo 2012 overholder Metroselskabet tidsplanen for byggeriet af Citymetreringen og det godkendte budget. Det kan lyde mærkeligt på baggrund af de sidste ugers intense debatter. Kigger man i årsrapporten, vil man også kunne se, at der er en stor afvigelse mellem budgettet for Cityringen 2012 og så det reelle forbrug. Budgettet udtrykker en forventning til, hvor meget man ønskede og regnede med at bygge i 2012, og regnskabet viser, hvor meget man har fået gjort. Her er der faktisk en afvigelse, sådan at regnskabet kun er 56 pct. af budgettet.

Det har været vigtigt for mig, at det her kom tydeligt frem, og selskabets revision har også bemærket det i bemærkningerne til årsrapporten.

Vi har lige haft en debat om sociale klausuler, og den debat har vi også haft i Metroselskabet, og vi har på det sidste bestyrelsesmøde faktisk vedtaget et grundlag, der hedder Paradigme omkring kontrakterne, som lever op til de ting, vi lige har diskuteret under punkt 4, og det synes jeg er rigtig positivt.

Lærlinge er også med i de fremtidige kontrakter, og i Nordhavnskontrakten bliver der sat præcise tal for oprettelse af praktikpladser, og der bliver sandsynligvis også lavet sanktioner for det. De manglende praktikpladser har været til stor skade for Metroselskabet. Man kan sige, at det økonomisk set er et lille spørgsmål i forhold til det store kæmpeprojekt, men det har mediemæssigt faktisk været en historie, som har ødelagt Metroselskabets image, som vi nu skal gøre alt for at genoprette.

Arbejdsulykker og nærvedulykker har ligget højt i selskabet, over landsgennemsnittet, og vi arbejder også i bestyrelsen for at få det forbedret, for det kan vi ikke leve med fortsætter.

Information til borgerne og samarbejdet med de berørte københavnere er også en meget vigtig ting. Selskabet er på trods af meget kritik faktisk blevet, hvad skal man sige, vi har forbedret vores informationsindsats, og vi er også blevet rost for det, indimellem i hvert fald.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

For mig er det rigtig vigtigt, at beboerne omkring byggepladserne organiserer sig sådan, at vi har en part at forhandle med, at diskutere med om, hvordan hele byggeprocessen ved de enkelte arbejdspladser foregår, og hvordan beboerne på den ene side bedst involveres i det, men også er klar over, at når der er ting, som faktisk er nødvendige, så kan de også se grunden til det og også derved vil acceptere det.

Jeg har tidligere fra denne her talerstol sagt, at jeg synes, vi skal have ambitionen om, at Metroselskabet skal være et mønsterselskab, og at det er et selskab, der skal bygge metro forhåbentlig i rigtig mange år frem. Jeg synes, det er vigtigt hele tiden at holde fast i den ambition, fordi det er vel de største byggeprojekter, der ligger der, som vi har ansvar for. Det vil kræve hårdt arbejde for os alle sammen, fordi det bliver selvfølgelig kompliceret i de kommende år.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7. Udviklingselskabet By & Havn - Årsrapport 2012 (2013-73994)

Indstilling om,

1. at orienteringen om årsrapporten 2012 for Udviklingselskabet By & Havn I/S tages til efterretning. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8. Endelig vedtagelse af lokalplan for "Rigshospitalet III" (2013-43153)

Indstilling om,

1. at lokalplan "Rigshospitalet III" vedtages endeligt med ændringer som foreslået i afsnittet Løsning. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Socialistisk Folkeparti videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"SF mener, at Rigshospitalets projekt grundlæggende er et godt projekt, men finder det beklageligt, at p-huset etableres uden aktiv stueetage, hvilket er dårligt for bylivet."

=====

9. Høring af forslag til Handlungsplan for Vejtrafikstøj (2013-7838)

Indstilling om,

1. at forslag til Handlungsplan for Vejtrafikstøj sendes i offentlig høring i 8 uger (juli måned medregnes ikke).

Det bemærkes, at initiativer, som er nævnt i forslag til Handlungsplan for Vejtrafikstøj, skal være i overensstemmelse med Kommuneplan 2011, herunder angivelse af strøggader. Istedgade og Holm-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

bladsgade er ikke udpeget som strøggader i Kommuneplan 2011. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer imod 0. 11 undlod.

For stemte: A, B, F, Jaleh Tavakoli (løsgænger), Sofie K. Led (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: C, I, O og V.

Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Vi deler målene, men er ikke enige i alle virkemidlerne.”

=====

10. Fremtidens cykelveje (2013-59004)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 1,93 mio. (2013 p/l) til koncept- og produktudvikling samt anlæg og evalueringer af løsninger i projekt Fremtidens Cykelveje. Midlerne frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 med 0,2 mio. kr. i 2012, 0,5 mio. kr. i 2013, 1,1 mio. kr. i 2014 og 0,13 mio. i 2015.

Det bemærkes, at der på Økonomiudvalgets møde den 30. januar 2013 blev fordelt ekstra anlægsmåltal i 2013 på 200,4 mio. kr. hvoraf Teknik- og Miljøudvalget modtog 116,3 mio. kr.

Det bemærkes endvidere, at Borgerrepræsentationen d. 23. maj 2013 har fordelt yderligere anlægsmåltal på 150 mio. kr. i 2013 mellem forvaltningerne, som omfordeles mellem forvaltningerne i forbindelse med den næste sag om anlægsperiodisering, der forelægges Økonomiudvalget den 11. juni 2013.

Det forudsættes, at Teknik- og Miljøudvalget overholder anlægsmåltallet i 2013 ved at anvise kompenserende udskydelse i forbindelse med den næste sag om anlægsperiodisering, som forelægges Økonomiudvalget den 11. juni 2013.

Det forudsættes endvidere, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11. Istedgade, frigivelse af anlægsmidler til etape 2 (2012-173551)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 8,2 mio. kr. (2013 p/l) til udførelse af 2. etape af ”Bedre forhold for cyklister i Istedgade” som vist i bilag 3. Anlægsbevillingen frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg funktion 2.28.23.3 i 2013,

2. at der frigives 1,5 mio. kr. (2013 p/l) til udførelse af 2. etape af ”Bedre forhold for cyklister i Istedgade” som vist i bilag 3, når ”Fremgang i Fællesskab - investeringspakke 13” er godkendt i Borgerrepræsentationen. Anlægsbevillingen frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg funktion 2.28.23.3 i 2013, samt

3. at der nedlægges yderligere 3 p-pladser i Istedgade i grøn zone udover den tidligere godkendte (Borgerrepræsentationens møde den 26. august 2010) nedlæggelse af 10 pladser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Det bemærkes, at der på Økonomiudvalgets møde den 30. januar 2013 blev fordelt ekstra anlægsmåltal i 2013 på 200,4 mio. kr. hvoraf Teknik- og Miljøudvalget modtog 116,3 mio. kr.

Det bemærkes endvidere, at Borgerrepræsentationen på mødet d. 23. maj 2013 godkendte ”Fremgang i Fællesskab - investeringspakke 13”. Der er således også fordelt yderligere anlægsmåltal på 150 mio. kr. i 2013 mellem forvaltningerne, som omfordeles mellem forvaltningerne i forbindelse med den næste sag om anlægsperiodisering, der forelægges Økonomiudvalget den 11. juni 2013.

Det forudsættes, at Teknik- og Miljøudvalget overholder anlægsmåltallet i 2013 ved at anvise kompenserende udskydelse i forbindelse med den næste sag om anlægsperiodisering, som forelægges Økonomiudvalget den 11. juni 2013.

Det forudsættes endvidere, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 45 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, F, I, O, Jaleh Tavakoli (løsgænger), Sofie K. Led (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C og V.

=====

12. Cykelbaner i Njalsgade, projektforslag (2012-154924)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 4,24 mio. kr. (2013 p/l) til etablering af cykelbaner i Njalsgade i 2013. Midlerne frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3,

2. at der i Njalsgade nedlægges i alt 48 parkeringspladser i blå zone, som reetableres i Snorresgade. Nedlæggelserne og finansieringen af reetableringen af 25 pladser er politisk vedtaget i forbindelse med budget 2012. I projektets anlægsbevilling er der afsat 1,375 mio. kr. til oprettelse af parkeringspladser.

Beløbet muliggør i dag anlæg af 27 parkeringspladser, hvorfor der er behov for at finansiere reetablering af de resterende 21 pladser, der etableres i blå zone med højere belægningsprocent, hvor placeringen godkendes af Teknik- og Miljøudvalget, samt

3. at de resterende 21 parkeringspladser, svarende til en anlægsudgift på 1,05 mio. kr. (2013 p/l), finansieres af puljen til erstatningspladser i blå zone, som blev frigivet på Borgerrepræsentationens møde den 26. januar 2012.

Det forudsættes, at Teknik- og Miljøudvalget overholder anlægsmåltallet i 2013 ved at anvise kompenserende udskydelse i forbindelse med den næste sag om anlægsperiodisering, som forelægges Økonomiudvalget den 11. juni 2013.

Det forudsættes endvidere, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

13. Garanti til renovering af fyrrum i AKB-København afdeling Nørrebro Vænge (2013-60302)

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

1. at stille 100 pct. garanti for lån til finansiering af renoveringsarbejder i AKB-Københavns afdeling Nørrebro Vænge på op til 2,924 mio. kr., samt
 2. at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at stille den fornødne garanti, under forudsætning af at der ikke er væsentlige ændringer i forhold til det foreliggende.
- Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14. Redaktionelle ændringer af Københavns Kommunes Styrelsesvedtægt (2013-50679)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender ændringerne i Københavns Kommunes Styrelsesvedtægt som angivet i bilag 1, samt
 2. at 1. at-punkt oversendes til 2. behandling i Borgerrepræsentationen, jf. den kommunale styrelseslov § 2, stk. 2, med henblik på ikrafttrædelse den 19. juni 2013.
- (Økonomiforvaltningen)
(1. behandling)

Indstillingen blev med det tekniske ændringsforslag oversendt til 2. behandling.

=====

15. Rokering i udvalg (2013-90830)

Revisionsudvalget

Godkendelse af

1. at Mogens Lønborg (udpeget af Det Konservative Folkeparti) udtræder med virkning fra d. 12. juni 2013.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

2. at Rasmus Jarlov (udpeget af Det Konservative Folkeparti) indtræder med virkning fra d. 12. juni 2013.

Christianshavns Lokaludvalg

Godkendelse af,

3. at Lizzie Kiari (udpeget af frivilligt socialt arbejde og ældreområdet 2) indtræder som 1. suppleant i lokaludvalget med virkning fra den 6. juni 2013.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

16. Forespørgsel om sygefravær i Københavns Kommunes daginstitutioner (2013-87885)

Børne- og Ungdomsborgmesteren bedes redegøre for følgende:

1. Hvornår stiftede Børne- og Ungdomsborgmesteren første gang kendskab til begrebet 'øv-dage' i Børne- og Ungdomsforvaltningens daginstitutioner?
2. Hvilke konsekvenser vil Børne- og Ungdomsborgmesteren drage i forhold til ledelsen på daginstitutioner med højt sygefravær?
3. Hvilke konsekvenser vil Børne- og Ungdomsborgmesteren drage i forhold til de ansatte på daginstitutioner med højt sygefravær?
4. Hvilke fremadrettede krav vil Børne- og Ungdomsborgmesteren stille til omfanget af sygefravær i Børne- og Ungdomsforvaltningens daginstitutioner, og hvordan følger borgmesteren op på disse krav? Hvad er konsekvensen, hvis institutionerne med højt sygefravær fremadrettet ikke sænker sygefraværet?

(Stillet af Venstre)

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Hvad handler denne her forespørgsel om? Den handler om et af de nye ord, vi kan tilføje ordbogen, når vi går ud af 2013, nemlig "øv-dage". Hvorfor synes vi, det er relevant at spørge ind til det? Jamen I kan jo læse motiveringen her. Men hvis man kort skal føje et par ord til, så handler det jo om skattekroner. Hver gang en pædagog melder sig syg uden at være syg, hver gang en leder accepterer det, så er det jo reelt skattekroner, der forsvinder ud i den blå luft for, at den pågældende kan blive siddende derhjemme.

Når man tænker på, at borgmester Anne Vang sammen med SF i budget 2014 vil hive 11 mio. kr. ud af vuggestueområdet, det svarer til ca. 33 pædagoger, så må man sige, at det er rigtig ærgerligt og ikke hænger sammen med, at man på den anden side ser igennem det her tårnhøje sygefravær.

Det handler også om kommunens renommé. Jeg tror, vi er rigtig mange, der igennem de sidste par uger har fået spørgsmålet om de her øv-dage: Nå, holder I også sådan nogle, og hvordan er det med jer politikere? Jeg er også blevet bekendt med, at der ud over øv-dage bliver snakket om akutdage, der bliver snakket om manfred-dage, det er de her mandag-fredags-sygdomsdage, som man andre steder har. Det bliver hele tiden sagt med et skævt grin, og som om at I snyder jo, og sådan er det med jer. Det synes jeg er utrolig ærgerligt for Københavns Kommunes renommé og omdømme.

Endelig handler det her vel for det tredje om anstændighed. Jeg tror, de fleste partier herinde vil kunne nikke genkendende til, også Socialdemokraterne, gode principper om at yde efter evne og nyde efter behov og ret og pligt osv. Og her har vi åbenbart at gøre med en særlig del af kommunens ansatte, der føler, at det gælder så ikke lige for dem.

Så vi vil se rigtig meget frem til at høre børne- og ungdomsborgmesteren redegøre for, hvad hun ved om det her, og hvilke konsekvenser hun har tænkt sig at drage i forhold til det her, og hvilke krav hun vil stille fremadrettet.

Borgmester **Anne Vang:** Inden jeg besvarer spørgsmålene ét for ét, vil jeg gerne slå fast, at jeg anerkender, at sygefraværet i børne- og ungdomsforvaltningen er for højt. Vi er den forvaltning i København, der har næstflest sygedage, og selv om vores sygefravær er faldet markant over de seneste 3 år med 1½ dag, skal der ikke herske tvivl om, at vores sygefravær skal længere ned.

Debatten om sygefravær har raset de sidste par uger, og det, der nok især kommer til at stå tilbage i folks bevidsthed, er, som Cecilia Lonning ganske rigtigt fremhæver, de famøse øv-dage.

Jeg vil gerne sige helt klart, jeg har sagt det før: Jeg mener, det er hamrende asocialt at snyde med fraværet. Det er det både over for de børn, som får et ringere pasningstilbud, over for kolleger, som skal løbe stærkere, og over for de københavnske borgere, som har en fuldstændig rimelig forventning om, at deres skattekroner ikke bliver brugt på pjæk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Jeg er rigtig glad for, at forvaltningen har undersøgt omfanget af øv-dage i vores kommunale daginstitutioner og ikke har kunnet finde et eneste tilfælde af øv-dage. Nu kan vi så komme i gang med at fokusere på de indsatser, vi ved giver lavere sygefravær, for én ting er snyd, noget andet er sygefraværet, som reelt er for højt.

Jeg kommer til at fortælle om initiativerne i denne her redegørelse, men lad mig lige tage Cecilia Lonning-Skovgaards spørgsmål fra toppen først.

Venstre spørger, hvornår jeg første gang hørte om øv-dagene. Det kan jeg svare helt kort på, for jeg havde nemlig aldrig hørt om øv-dage før den 22. maj, hvor jeg blev kontaklet af en journalist fra Berlingske Tidende, som ville interviewe mig om sygefravær. Til gengæld har jeg hørt om akutdage. Akutdage er, når man ringer samme morgen og beder om en akut fridag, men så sker det vel at mærke for egen regning, man betaler selv ved, at man bruger en feriedag eller afspadserer. Sådan nogle akudage er der nogle af vores institutioner, der opererer med, og det synes jeg faktisk er helt fint, så længe lederen har mulighed for at sige nej, hvis halvdelen af personalet ligger derhjemme med influenza, eller der er andre forhold i institutionen, der gør, at det ikke er smart den dag.

Jeg tror, at en af de ting, der er sket i denne her debat, er, at øv-dage og akudage er blevet blandet sammen.

Jeg føler mig også helt overbevist om, at skulle der sidde en enkelt leder ude på en kommunal institution, som har praktiseret øv-dage, så er det slut nu.

Så spørger Venstre, hvilke konsekvenser jeg vil drage i forhold til ledelsen af de ansatte på daginstitutioner med højt sygefravær. Jeg vil gerne sige direkte til Venstre, at man ikke kan fyre sig til en sund sygefraværskultur, men man kan sætte ind på en lang række fronter over for både ledelse og medarbejdere for at understøtte en sund kultur og et godt arbejdsmiljø, og det er lige netop det, vi gør.

Jeg vil gerne fortælle om nogle af de konkrete indsatser, vi allerede har iværksat, og også om nogle af dem, der er på vej, fordi jeg faktisk synes, at det er lidt værd at ranke ryggen over, at vi inden for de seneste 3 år har nedbragt sygefraværet med 1½ dag i gennemsnit.

En af de vigtigste indsatser går gennem vores ledere. Vi skal hen imod en kultur på den enkelte daginstitution, hvor et godt sammenhold og et godt arbejdsmiljø på arbejdspladsen gør, at man ikke kunne drømme om at blive hjemme, hvis man bare har lidt ondt i hovedet, fordi man glæder sig at komme hen til ungerne og komme hen til kollegerne, og fordi man ved, at de andre skal pukke, hvis man selv bliver hjemme.

Sådan en kultur kommer ikke af sig selv. Den kræver dygtig ledelse, og derfor tager en stor del af vores indsats udgangspunkt i at klæde lederne på til at skabe en sund kultur og et godt arbejdsmiljø. Vi klæder dem på til løbende at tage de svære samtaler om sygefravær, og de kan være rigtig svære, og til at skabe en kultur på arbejdspladsen, hvor man ikke taler sygdom op. Vi sørger for at stille den rigtige support til rådighed, så lederne har helt styr på det juridiske i forhold til medarbejdere med højt sygefravær.

Vi har for længst indført ekstraordinære samtaler med medarbejdere med meget kort fravær inden for de seneste 3 år. Vi har fastholdelsesplaner for alle sygemeldte, der har været syge i 8 uger. Vi har formaliseret lokale drøftelser af sygefraværskulturen i samtlige samarbejdsudvalg og arbejdsmiljøudvalg med bistand fra Arbejdsmiljø København. Vi tager de svære samtaler med de enkelte medarbejdere, når deres sygefravær er så højt, at det ikke længere kan forenes med arbejdspladsen.

Og så gennemfører vi lige nu verdens største arbejdsmiljøprojekt med 63 daginstitutioner. Formålet med projektet er at forbedre arbejdsmiljøet på de daginstitutioner, som har det højeste korte sygefravær. Det er forskningsmæssigt veldokumenteret, at mindst en tredjedel af fraværet skyldes forhold i arbejdsmiljøet. Allerede nu er det sygefravær, der var i de 63 deltagende daginstitutioner i pionerprojektet, er faldet med 16 pct. Det viser, at indsatserne virker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Projektet følges og evalueres af Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø ... (*Mikrofonudfald*) ... hvor man kommenterer, hvilke arbejdsmiljøindsatser der giver bedre trivsel og mindre sygefravær. Den unikke og dokumenterede viden, vi genererer i pionerprojektet, kan vi dele med de øvrige forvaltninger i København og for den sags skyld også med resten af Danmark.

Vi er ambitiøse om at sænke sygefraværet. Vi mener ikke, at et højt sygefravær er i orden, og vi er på vej med endnu flere tiltag. Det gælder f.eks. den særlige task force, hvor vi sammen med Arbejdsmiljø København sætter ind på de 26 institutioner, som har det højeste sygefravær i 2013.

Venstre spørger så, hvilke krav jeg fremadrettet vil stille til omfanget af sygefravær i børne- og ungdomsforvaltningens daginstitutioner, og hvordan jeg vil følge op på de krav. Igen kan jeg svare på en meget simpel måde, for Venstre har selv været med til i Økonomiudvalget at beslutte de mål, der er for, hvor meget den enkelte forvaltning skal nedbringe sygefraværet.

Med udgangspunkt i netop den økonomiudvalgsbeslutning har forvaltningen sat gang i en proces, hvor samtlige klynger og arbejdspladser kommer til at arbejde ud fra et sygefraværsmål for deres egen enhed. På den måde bliver det helt tydeligt, hvad forventningen er, ikke bare til forvaltningen, men helt ned på den enkelte enhed. Måltallene bliver fastlagt i en dialog med områdechefen og den enkelte klyngeleder, så de er både realistiske og ambitiøse.

Samtidig styrker forvaltningen sin support og støtte. F.eks. kan forvaltningen gå ind og hjælpe en klynge med at lave en konkret handleplan, så man når måltallet. Forvaltningen følger løbende op på i ledelsesstrengen, hvordan det går med at få sygefraværet ned. F.eks. mødes direktionen med vores 5 områder hvert kvartal for at gennemgå de nyeste tal for sygefravær og fastlægge indsatsen for det kvartal, der følger efter kvartalet.

Så vil Venstre vide, hvad konsekvensen skal være for de daginstitutioner, der ikke sænker deres sygefravær. Nu synes Venstre måske, at jeg vil være blødsøden nu her, men jeg vil ikke stå på talerstolen og love automatisk genererede fyresedler til de daginstitutioner, der ikke kan nedbringe sygefraværet på trods af de indsatser, jeg lige har talt om.

Det er klart, at står vi med en leder, som på trods af support til stadighed ikke magter at tage hånd om et for højt sygefravær, så kan han eller hun ikke være leder i en af vores daginstitutioner.

Men vi er også nødt til at se bag om tallene og se på årsagerne til det høje sygefravær. Forleden dag skrev jeg med en pædagogisk leder fra en af vores børnehaver til børn med særlige behov. Hun er leder for en af de institutioner, der ligger i topti, når det gælder højt sygefravær. Og hun tog fat i mig, fordi hun simpelt hen føler sig så uretfærdigt hængt ud over alle dem, der mener, at pædagoger bare generelt har ondt i pjækketarmen. Hun skrev til mig:

"Alle har en historie, og vores er alt fra en alvorlig kræftsygdom, en faldulykke, en alvorlig kronisk sygdom til en klinisk depression."

Lederen fik via forvaltningen en arbejdsmiljøkonsulent koblet på. Hun tog samtaler med samtlige af de sygemeldte, og hun lavede planer for, hvordan de kunne vende tilbage på arbejdet. Samtidig sørgede hun for at tage hånd om dem, som trofast mødte op, fordi det jo også er en svær tid for dem, når der er mange, der er langtidssyge.

Det lykkedes den pågældende leder at vende skuden, og den pågældende institution kan nu fremvise topresultater i trivselsundersøgelsen. Men hun ligger stadig på topti over højt sygefravær, fordi sygefraværstatistikken kan dække op til halvandet år tilbage i tiden. Skal hun fyres, fordi hun boner ud i statistikken? Nej hun skal ej. Hvis hun skal noget som helst, så skal hun hyldes for, at det nu er lykkedes hende at vende skuden.

Alle vores ledere skal kunne vende skuden på samme måde, som hun lige præcis nu har gjort det. Derfor vil jeg gerne sige, at jeg er rigtig glad for, at der er blevet sat offentligt fokus på sygefravær. Jeg tror ikke, at der efterhånden er en eneste af vores ledere, som er i tvivl om, at det at nedbringe sygefraværet er et krav til dem. Det skal vi støtte dem i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet for en kort bemærkning til Rikke Lauritzen fra pladsen.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Som jeg forstår det, så startede denne her historie om øv-dagene med en artikel i Berlingske, hvor bl.a. næstformanden for LFS var ude og sige, at de i foreningen havde kendskab til 20-40 institutioner, hvor det her fandt sted. Har forvaltningen eller borgmesteren været i dialog med LFS om, hvad det er for nogle institutioner, og om det er LFS, der har misforstået det, og der i virkeligheden er tale om de der akutdage, fordi jeg tror, jeg er lidt enig med borgmesteren i, at så er det i hvert fald en lidt anden historie?

(Kort bemærkning).

Allan Lønborg (O): Nu siger borgmesteren jo, at der ikke er fundet et eneste eksempel på snyd med fravær, og hun taler om en storm i et glas vand. Mener borgmesteren, at den undersøgelse, der er lavet, er tilbunds gående og seriøs?

Nr. 2 spørgsmål: Har borgmesteren overvejet den mulighed, at når alle institutioner siger, at der ikke praktiseres øv-dage, kunne det hænge sammen med, at overborgmesteren få dage forinden har udtalt, at lederne vil blive fyret, såfremt der praktiseres øv-dage på institutionerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så skal jeg høre Mia Nyegaard og Cecilia Lonning-Skovgaard, om I ønsker at få ordet heroppefra, eller I ønsker at stille spørgsmål til borgmesteren? (*Afbrydelse*). Jamen det er fint, så svarer borgmesteren, værsgo.

Borgmester **Anne Vang**: Først til Enhedslistens Rikke Lauritzen, om jeg har været i dialog med LFS. Det har jeg. LFS har ikke kunnet eller villet nævne nogen institutioner, som har konkrete øv-dage. Vi har selvfølgelig haft en dialog med hinanden om, hvad der er foregået, og jeg er blevet betrykket i, at LFS er tilfreds med den indsats, forvaltningen har omkring sygefravær.

Så spørger Allan Lønborg, om den undersøgelse, vi har lavet, er tilbunds gående og seriøs, og om den kunne hænge sammen med overborgmester Frank Jensens meldinger i pressen.

Jeg vil gerne for det første understrege, at undersøgelsen blev sat i gang, før overborgmesteren var i pressen. Jeg vil også gerne understrege, at jeg er enig med overborgmesteren i, at vi skal tage sygefraværsdiskussionen overmåde seriøst, og at øv-dage er fuldstændig uacceptable.

Så er spørgsmålet, om vores undersøgelse er tilbunds gående. Det at spørge vores ledere ad, er den mulighed, vi har, når vi skal undersøge noget, der foregår i vores institutioner. Jeg har syntes, det var lidt morsomt, at denne her debat har fundet sted, lige efter at vi her i salen har haft en debat om tillidsdagsordenen, om tillid til den enkelte leder. Når vi har at gøre med vores ledere, så mener jeg, at det at gå ud fra, at de taler sandt, er tillid. Det at gå ud fra, at vores institutionsledere taler usandt, er ikke tillid.

Hvis der er nogle her i salen, som har en anden metode til gengæld til, hvordan man kan opnå konkret kendskab til forhold i institutioner, der er flere hundrede af dem, så vil jeg rigtig gerne vide det. Vi har snakket med vores ledere. Derudover har vi som noget lidt ekstraordinært opfordret forældre eller medarbejdere, der skulle have kendskab til, at der kunne være andre forhold, der gjorde sig gældende i institutionerne end det, der er kommet frem i undersøgelsen, til at bruge kommunens whistleblowerordning, som jo er til netop for, at man anonymt kan melde ind, hvis der er noget, der ikke er, som det skal være. Jeg kan oplyse, at vi på nuværende tidspunkt ikke har fået en eneste henvendelse i whistleblowerordningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Vi ved jo godt, at de københavnske pædagoger ligger ret højt i sygefraværsstatistikken, mere end i den øvrige del af Danmark. Jeg er også klar over, at det kan være enkelte personer, der kan hive statistikkerne op. Det, jeg har lyst til at spørge borgmester Anne Vang om, er, om man simpelt hen udvikler en sygefraværskultur på nogle arbejdspladser, og hvad der skal til for at modarbejde sådan et fænomen.

Borgmester Pia Allerslev: Jeg kan ikke lade være med, når borgmester Anne Vang bringer ordet tillidsdagsorden ind i det her, at spørge borgmesteren, om man også har overvejet, at når man har en tillidsdagsorden, så kræver det altså også, at man ikke overholder den tillid, der bliver vist den enkelte institutionsleder, så skal det også have en eller anden form for konsekvens.

Nu siger borgmesteren så, at hele den undersøgelse, der er lavet, ikke har vist, at der har været nogen som helst eksempler på øv-dage og dermed, kan jeg så næsten drage ud af det, får det ikke nogen konsekvens for nogen, at de her ting har været oppe.

Jeg kunne godt tænke mig at høre for det første, hvad man havde overvejet skulle være konsekvensen, jeg har læst overborgmesterens udtalelser om, at man skulle fyres, hvis man agerede på denne måde, og for det andet, hvad det er for en undersøgelse, man har lavet, hvordan man har lavet den. Er det her en empirisk undersøgelse, eller har man stukket fingeren i jorden og spurgt et par steder, eller er det her noget, vi overhovedet kan bruge som en valid undersøgelse?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil godt stille to spørgsmål.

Borgmester Anne Vang sagde, at undersøgelsen, hvor man har skrevet ud til institutionerne, var igangsat før overborgmesterens udtalelser om, at man kunne blive fyret. Hvornår blev den afsluttet, kunne jeg godt tænke mig at vide, før eller efter overborgmesterens udtalelse?

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er: Hvad mener borgmester Anne Vang om overborgmesterens udtalelser om, at det skal udløse en fyreseddel, hvis man accepterer øv-dage ude i institutionerne? Er borgmester Anne Vang enig i den udtalelse?

Borgmester Anne Vang: For at starte med Dansk Folkepartis Birthe Skaarup: Mener jeg, at der kan udvikle sig en uhensigtsmæssig kultur på en institution? Ja, det mener jeg, og det ikke bare mener jeg, det ved jeg. Vi kan se, at der er en alt for stor spredning. Der er nogle institutioner, som har et højt sygefravær, andre, der har et lavt sygefravær, og de, som har et permanent højt sygefravær, kan hverken forsvares, forklares eller accepteres.

Vi har fået en midtvejsevaluering på vores pionerprojekt, som jeg omtalte før, og der kan vi se, at der er to typer af institutionskultur, som er uhensigtsmæssige i forhold til sygefravær. Den ene er, hvis sygefravær er fuldstændig tabu, det er noget, man ikke snakker om. Så kan det være overordentlig svært at tage den svære samtale, hvis det er for højt, og der skal skrives ind. Det er den ene type af uhensigtsmæssighed. Den anden type af uhensigtsmæssighed er, hvis der opstår noget, som kaldes en omsorgskultur, nemlig at man taler hinandens sygefravær op i stedet for ned af typen: Har du ondt i hovedet, det er også synd. Burde du ikke gå hjem?

De to typer af kultur er uhensigtsmæssige, og der skal sættes ind i forhold til det. Den allerbedste måde at sætte ind i forhold til det er ved, at man tager samtalen om, hvordan man håndterer sygefravær og skaber en god kultur på den enkelte institution. Det er også derfor, at det nu er et krav, at samtlige arbejdsmiljøudvalg i samtlige institutioner simpelt hen skal have dialogen om, hvordan vores kultur om sygefravær skal være her hos os. Det er noget, man skal tage aktiv stilling til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Det leder mig til borgmester Pia Allerslevs spørgsmål, om der skal være en konsekvens, hvis det er sådan, at sygefraværet systematisk er for højt. Selvfølgelig skal der det. Hvis der er ledere, der ikke formår, trods den support, der bliver givet fra forvaltningen, at skabe en kultur, som er i overensstemmelse med vores værdier i København, jamen så har vedkommende ikke en fremtid i Københavns Kommune, det er helt klart.

Og sådan er det i forhold til alle de dimensioner, vi har for god ledelse, både i forhold til sygefravær, i forhold til budgetoverholdelse og i forhold til faglig udvikling. Det er vores ledes ansvar at sørge for, at der er en god udvikling. Selvfølgelig skal man ikke stå og dele fyresedler ud fra en talerstol, men der er personalemæssige konsekvenser, hvis man ikke formår at overholde sine handleplaner gentagne gange.

Så spørger borgmesteren også, hvordan undersøgelsen er lavet. Den er lavet sådan, at vi har været ude hos samtlige institutioner, det er ikke en stikprøve, men samtlige institutioner er blevet spurgt: Er øv-dage noget, I praktiserer?

Og til Rasmus Jarlov: Undersøgelsen blev afsluttet om tirsdagen, så den blev afsluttet, efter at overborgmesteren, som jeg i øvrigt er meget enig med, havde kommet med sine udtalelser i pressen, nemlig at det ikke kan accepteres, hvis man som leder ser igennem fingrene med øv-dage, for det kan det ikke. Det tror jeg ikke, der er nogen herinde, der mener.

(Kort bemærkning).

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Jeg vil også gerne vide lidt mere om, hvordan den undersøgelse er lavet, for så vidt jeg forstår på de oplysninger, vi har fået fra Anne Vangs forvaltning, så er den blevet gennemført mellem mandag og onsdag den 29. maj, så det harmonerer ikke helt.

Så kan jeg også forstå, at vi udvalgsfolk ikke kan få den tilsendt, fordi den kun er lavet telefonisk, og det synes jeg også er lidt mystisk. Der er meget snak om aktindsigt osv. i de her dage, men man må vel have et eller andet skriftligt notat. Om ikke andet må man have krydset af på en liste, når man snakkede med institutionerne. Om Anne Vang kan redegøre lidt mere for det.

Det andet spørgsmål er helt klart: Hvad er Socialdemokraternes holdning, for vi hører én ting fra overborgmesteren, en anden ting fra borgmesteren? Skal øv-dage udløse en fyreseddel, eller skal de ikke?

(Kort bemærkning).

Allan Lønborg (O): Nu bragte borgmesteren selv tillid på banen, og i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvad borgmesteren så mener, når Jan Hoby, som er næstformand for LFS, udtaler, at der er 20-40 institutioner, der er gennemsyret af den her kultur. Lyver han så, når han siger det?

Rasmus Jarlov (C): Tak for svaret angående undersøgelsen. Jeg fik ikke rigtig svar på det med, om borgmesteren er enig med overborgmesteren, da overborgmesteren sagde, at øv-dage skal udløse en fyreseddel. Det var ikke så meget, om overborgmesteren og borgmesteren var enige om, at det var uacceptabelt, men mere, om de to borgmestre er enige om, at det skal udløse en fyreseddel.

Borgmester **Anne Vang:** Jeg vil gerne bruge den samme formulering, som overborgmesteren også brugte i Berlingske Tidende, onsdag tror jeg, det var, nemlig at der ikke er nogen institutionsledere, som kan være i tvivl om, at øv-dage er uacceptable, og hvis man i fremtiden praktiserer øv-dage, jamen så har man ikke nogen fremtid i Københavns Kommune. Det håber jeg er svar nok.

Cecilia Lonning-Skovgaard spørger, om det er korrekt, at undersøgelsen er foregået telefonisk, og det er korrekt. Det er sådan, at vores institutionsledere er blevet ringet op og er blevet spurgt ind til de-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

res praksis omkring sygefravær. Grunden til, at den metode er valgt, er, at det simpelt hen skulle gå hurtigt, det var en pressesag, der kørte, og det var mig selv, der satte den i gang i et samarbejde med forvaltningen, fordi vi havde et ønske om at kunne give nogle svar og undersøge omfanget af det her.

Det leder mig også til Allan Lønborg, om det er sådan, at Jan Hoby taler usandt. Det tror jeg ikke, at Jan Hoby gør, og derfor tager vi det også overordentlig seriøst, når næstformanden for LFS henvender sig til pressen og siger, at der er forhold, der er, som de ikke burde være på institutionerne. Det er lige præcis derfor, vi har ageret med sådan en seriøsitet og har sat en undersøgelse i gang i samtlige af vores institutioner. Vi har så ikke kunnet finde et eneste konkret eksempel, og vi har heller ikke kunnet få oplyst nogen konkrete eksempler.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny spørgerunde.

Mia Nyegaard (B): Jeg vil gerne spørge borgmesteren, om hun tror, at ledere, som den 27. bliver ringet op samme dag, som overborgmester Frank Jensen har været ude på Facebook og sige, at de bliver fyret, via en telefon seriøst kommer til at sige, at der ikke findes øv-dage.

Det, jeg har fået oplyst fra forvaltningen, er, at undersøgelsen bliver sat i gang fra den 27. til den 29. Det, jeg kan se på Facebook, er, at Frank Jensen er ude den 27. og sige: Lad mig gøre det helt klart, at hvis der findes øv-dage i kommunen og ledere, der accepterer det, så skal de finde noget andet at lave. Det vil sige, at lederne er blevet ringet op, samtidig med at det her har været i pressen. Og så spørger jeg bare borgmester Anne Vang, om hun seriøst tror, man så som leder kommer til at sige: Ja, det er det, jeg praktiserer.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg må indrømme, at jeg ikke kan lade være med at blive provokeret af borgmesterens kommentar om, at man tager den her problemstilling overordentlig seriøst. Jeg må virkelig, virkelig indrømme, at når pædagogernes egen fagforening, når pædagogernes egen næstformand går ud og understreger, at her er noget, der skal tages fat på, så har man i den grad et ansvar som borgmester for at gå ud og få undersøgt det her til bunds.

Det, jeg kan forstå, fordi jeg har hørt borgmesteren, men også set det, institutionslederne er blevet spurgt om, er, at de er blevet ringet op og spurgt: Registrerer I feriedage ... eller registrerer I feriedage... nu skal jeg lige være helt sikker, hvis overborgmesteren lige har tålmodighed, jeg vil ikke sige noget forkert. Hvor var det, det stod henne. Nå, men i hvert fald ... Jeg må skrive mig ind igen, hvis det er o.k.

Borgmester **Anne Vang**: Spørgsmålet fra Mia Nyegaard lød, om jeg havde tillid til, at vores institutionsledere, når de bliver ringet op, vil besvare de spørgsmål sandfærdigt, forvaltningen stiller. Svaret er ja, det har jeg tillid til.

Vi har tidligere gennemført undersøgelser i institutionerne, som faktisk har givet os en information om ting, der ikke er, som de skal være. Jeg tror egentlig det er meget naturligt, at man som leder, hvis der er noget, der er fremme i pressen, og hvor man har opereret med noget, som man finder ud af ikke er i overensstemmelse med den måde, kommunen gerne vil have, at tingene skal være på, siger sandheden, fordi det under alle omstændigheder vil være langt værre personalekonsekvensmæssigt, hvis man lyver, og det efterfølgende bliver opdaget.

Det er faktisk sådan, at tingene ret ofte kommer for dagens lys, fordi vi har en udmærket whistleblowerordning i Københavns Kommune, som jeg i det her tilfælde også har opfordret vores medarbejdere til at bruge. Hvis der er noget, der ikke er, som det skal være, og hvor man ikke kan henvende sig og stå ved navn, at man så bruger de anonyme kanaler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Det er så den del af Carl Christian Ebbesens spørgsmål, som han fik stillet i forhold til, om vi tager det overordentlig seriøst. Vi bruger jo i virkeligheden kombinationen af at gå ud og spørge den enkelte institution, samtlige institutioner, hvordan forholder det sig her hos jer med at opfordre til, at hvis der er noget, som ikke kommer frem, så henvender man sig anonymt.

Jeg kunne egentlig godt have lyst til, fordi det er jo vores ledelsesstreng at tale med de mennesker, vi har ansat. Hvis der er nogen af denne her forsamlings medlemmer, som har en ide til, hvordan man ud over det at tale med vores ledere og tale med vores ansatte ellers kunne lave sådan en undersøgelse, så hører vi faktisk rigtig gerne om det, fordi både jeg og forvaltningen er altid meget ivrige efter at blive klogere. Hvis der skulle være en institution, der opererer med øv-dage, så er jeg meget ivrig efter at vide, hvor den er, så man kan sørge for, at forholdene bliver bragt i orden.

Det er på samme måde, som jeg er meget glad for, at vi faktisk har information om, hvilke institutioner der har et højt sygefravær. Det har vi, fordi den viden er helt nødvendig for, at vi kan lave handlingsplaner for hver enkelt institution, at hvis der er en institution, som har et højt sygefravær, så gå ind målrettet gennem ledelsesmæssig support, og, hvis det gentager sig år efter år, så gå ind og skride personalepolitisk til værks.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny spørgerunde.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det spørgsmål, som forvaltningen har stillet de forskellige institutionsledere, er det her med: Registrerer I feriedage som sygefravær? Det er det spørgsmål, de er blevet stillet, ja-nej. Der er det, jeg siger, at metodisk er det jo det samme som at spørge lederen: Er du en god eller en dårlig leder, ja-nej? Og når man lige har fået oplyst fra De Radikales side her, at overborgmesteren samtidig har været ude og kommunikere, at hvis og såfremt der skulle være en leder i København, der kommer til at svare nej, så er vedkommende fyret.

Derfor er der metodisk noget galt med den her undersøgelse, og det er det, jeg mener med, at borgmesteren ikke tager problemet seriøst, fordi man alt for hurtigt går ud og afviser, at der er et problem. Og når pædagogernes egen fagforening ved næstformand Jan Hoby går ud og siger, at her er noget, der bør kigges på, så lad dog være med at afvise det lynhurtigt med en telefonopringning. Arbejd dog med det seriøst fremadrettet, for der er garanteret noget at komme efter.

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Ja, hvordan skulle man ellers have fundet ud af det her? Det er jeg sikker på, at forvaltningen kunne komme med nogle gode bud på; ellers så kunne vi selvfølgelig altid sende nogle DR-journalister derud og lave lidt undercoverarbejde.

Nej, to konkrete spørgsmål. Det er lidt også til det her med: Gør vi så nok i det daglige for at komme sygefraværet til livs? Borgmester Anne Vang nævner, at vi har en task force ude på 26 institutioner. Vi har jo hundredvis af institutioner i Københavns Kommune, 500-600 mener jeg, så batter det tilstrækkeligt?

De eksempler, som borgmester Anne Vang nævnte omkring en leder, hvis personale havde problemer med kræftsygdomme og faldulykker og jeg ved ikke hvad, er det ikke korrekt forstået, at sådan noget vil blive registreret som langsigtet sygefravær og derfor sådan set slet ikke går ind i de statistikker over det kortsigtede sygefravær, som er det, vi alle sammen er meget bekymrede omkring?

Mia Nyegaard (B): Jeg vil gerne høre borgmester Anne Vang om, hvad man har tænkt sig at gøre, hvis der kommer navngivne institutioner frem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Borgmester **Anne Vang**: Først til Carl Christian Ebbesen om, hvorvidt det er det spørgsmål, der er blevet stillet. Ja, det er det spørgsmål, der er blevet stillet. Vi mente – det er ikke mig, der har formuleret spørgsmålet, men jeg er overbevist om, at forvaltningen mente, at det var for kontroversielt at stille spørgsmålet: Praktiserer du øv-dage? og at man i stedet for stiller det på en mere neutral måde, måske også for at få de rigtige svar.

Er det en enkelt telefonopringning, det her har været? Nej, det er jo faktisk flere hundrede telefonopringninger, fordi vi, som Cecilia Lonning-Skovgaard påpeger, har mange hundrede institutioner.

Carl Christian Ebbesen siger, at der jo sikkert er noget om sagen. Problemet er, at der er så mange, der har sagt: Der er jo sikkert noget om sagen, og ingen, ingen har kunnet fremvise en konkret institution, der rent faktisk har haft en øv-dag. I det øjeblik der ikke er en eneste, der har kunnet fremvise sådan en institution, jamen så bliver det jo svært at skride ind ledelsesmæssigt. Det, vi til gengæld kan, er at skride ind ledelsesmæssigt og støtte op de steder, hvor der er et højt sygefravær, og det gør vi.

Cecilia Lonning-Skovgaard spørger: I pionerprojektet er der kun 63 institutioner. Er det nok, når nu der er flere hundrede institutioner i København? Og svaret er nej. Det er et pionerprojekt, altså et projekt, hvor man tester nye metoder, hvor man sætter ind. Det er det største arbejdsmiljøprojekt i verden, og det er selvfølgelig et arbejdsmiljøprojekt, hvor vi kommer til at benytte de erfaringer, vi har fået fra projektet, i resten af institutionerne, når evalueringen foreligger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til borgmesteren, og så går vi i gang med debat-runden.

Mia Nyegaard (B): Lad mig starte der, hvor borgmester Anne Vang stoppede, og hvor Carl Christian Ebbesen sagde: Der er jo sikkert noget om det. Det ved vi bare overhovedet ingenting om. Vi aner ikke, om der findes øv-dage, men vi er i hvert fald ikke blevet klogere med den her undersøgelse. Det er også derfor, man bliver nødt til at lave en anden undersøgelse. Det er jo ikke nok at ringe ud til forskellige institutioner, samme dag som forskellige borgmestre har været i pressen og spørge: Er det sådan, at I konverterer fridage til sygedage, eller hvordan er det?

Der er intet at klage over i forhold til akutdage. Alle mennesker kan have brug for en akutdag i tilfælde af reel sygdom eller sygdom i familien eller faldulykker, hvad ved jeg. Så det er jo ikke det, vi spørger ind til. Vi siger, at vi har en bekymring i forhold til, at den her undersøgelse ikke er lavet særlig grundigt. Den har handlet om, at man har ringet til samtlige institutioner, samtidig med at lederne har vidst, at det ikke er særlig godt, hvis der findes øv-dage på institutionerne. Så hele den del af det vil vi bare meget gerne have en ny undersøgelse af.

Derudover sagde borgmester Anne Vang, hvis der var nogle, der have forslag til former for undersøgelser. Ja, jeg skal gerne stille mig til rådighed. Det var sådan noget med, at de måske kunne svare anonymt, man kunne tale med pædagogerne, man kunne lave en dybdegående undersøgelse på rigtig, rigtig mange områder. Så der er da masser, vi kan gøre, det er bare med at komme i gang.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så vil jeg bede ordføreren om at blive på talerstolen ... nej, undskyld, det er der ikke i 2. runde.

Trine Schultz (F): Jeg må sige, at jeg ligesom borgmester Anne Vang de sidste par uger har tænkt lidt over det pudsige i, at vi for 14 dage siden her i salen alle sammen talte meget om tillid, tillid til medarbejdere og tillid til ledere. Så opstår der to sager, denne her og den næste, hvor i den næste sag langt de fleste politikere har besindet sig og prøvet at undersøge tingene først.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Jeg kan godt forstå, at man undrer sig, når der er en med den status, der går ud og siger noget om øv-dage. Men jeg synes også, man skal stoppe op et øjeblik og så tænke over det med tillid til medarbejdere og ledere og slappe af et øjeblik, før man skrider til store handlinger.

Min personlige tanke er, at der er blevet forvekslet øv-dage med akutdage. Det er min tanke, men jeg skal ikke kunne sige det. Jeg skal heller ikke kunne vide, om ikke der nogle steder i København findes nogle institutioner med en dårlig kultur. Vi har over 600 daginstitutioner, så det ville i og for sig være underligt, hvis alle var helt perfekte.

Men tanken er også for mig og for SF, at langt, langt de fleste steder kan vi regne med medarbejdere, og vi kan regne med ledere. Når der kommer sådan en sag op, så rammer det alle pædagoger, og det er faktisk med til at lave et rigtig dårligt arbejdsmiljø. Når vi så som politikere går ud og reagerer kraftigt og tror på alt, hvad vi måtte høre, så er vi faktisk efter min mening med til at give et dårligt arbejdsmiljø. Jeg synes faktisk, vi skal gøre det præcis modsatte.

Jeg tænker, at de initiativer for at nedbringe sygefraværet, der er i gang, er rigtig fornuftige, og jeg tænker også, at hvis der findes 1, 2, 3, et eller andet antal institutioner, som har en dårlig moral og har noget, man kunne kalde øv-dage, som ikke er akutdage, så tror jeg faktisk, at de holder op med det med det samme nu.

Jeg synes, at vi er på et skråplan, hvis vi siger, at vi ikke kan regne med det, når vi går ud og stiller ledere spørgsmål. Igen kan det være, at der er nogle få stykker, der ikke svarer helt ærligt på sagen, men skal det bringe hele København i kog, skal det gøre, at vi skal begynde at lave uvildige undersøgelser? Jeg synes, at vi hele tiden skal have fokus på at nedbringe sygefraværet. Det er det, vi skal bruge kræfter på, ikke på at lave undersøgelser.

Jeg synes, vi skal besinde os, og jeg synes, at vi skal tænke på det, som vi alle sammen var meget enige om sidste gang. Lad være med at overreagere, se på det, der er, prøv at holde benene på jorden. Whistleblowerordningen er en mulighed, den har alle medarbejdere, så lad os stole på, at der er så mange anstændige medarbejdere og ledere i København, så de kan håndtere denne her situation.

(Kort bemærkning).

Mia Nyegaard (B): Jeg vil gerne sige, at der er ingen her, tror jeg, som ikke gerne vil rense de pædagoger, som knokler hver eneste dag. Det eneste, der bekymrer mig, er, at den undersøgelse, der er sat i værk, i hvert fald ikke har været med til at rense de her pædagoger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Cecilia Lonning-Skovgaard i 2. runde.

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): Jeg vil starte med at sige tak for redegørelsen og også tak for svarene på de mange spørgsmål, der er kommet.

Jeg synes derimod, at vi stadig væk står tilbage med masser af åbne ender her. Jeg deler den forrige talers bekymring omkring den undersøgelse, der er blevet lavet. Jeg synes heller ikke, det fremgår helt klart af det svar, der er kommet fra forvaltningen, om man rent faktisk har været i kontakt med ledelsen på de 600 institutioner eller bare – i gåseøjne – været i kontakt med klyngelederne. Der er forvirring om, hvornår undersøgelsen egentlig er blevet lavet, hvad der måske og måske ikke er blevet spurgt om. Jeg synes ikke, den fremstår troværdig, og vi kan i hvert fald helt klart konstatere, at den ikke fremstår tilgængelig for udvalgsmedlemmerne.

Det er heller ikke for mig hundrede procent klart, hvad borgmesterens holdning er til de ledere, der måtte have praktiseret øv-dage eller måtte praktisere dem fremover, om de skal fyres eller ikke fyres.

Jeg vil også sige, at jeg synes, at det her med at sige, at nu sender vi et klart politisk signal, og vi tager ansvaret for det her, jamen stadig væk: Var det så ikke på tide at få skruet op for tempoet, få sat

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

nogle mere ambitiøse målsætninger? Nedbringelse af sygefraværet med 1½ dag på 2 år, det er jo ikke sådan, så man falder bagover af begejstring. Får vi nok ud af det, hvis vi har 600 institutioner derude, og vi laver ét projekt på 60 institutioner, og vi har en task force ude og kigge på et par og tyve? Er det tilstrækkeligt?

Hvordan det her spørgsmål blev stillet før om de korte versus de langsigtede sygedage, gør vi nok i forhold til de her sygedage, har vi rent faktisk styr på også de sygedage, der går under navnet mand-fred-sygedage eller de sygedage, der måtte ligge lige op og ned af pædagogernes ugentlige fridag? Det er jo det, vi er bekymrede for, det er jo ikke en, der har haft kræftsygdom eller har haft en voldsom faldulykke, det er jo de andre ting.

Endelig vil jeg sige, at vi kunne jo se, at af en af de opgørelser, Berlingske Tidende lavede med nogle institutioner, der havde særlig højt sygefravær, fremgik det, at flere af dem så efterfølgende rent faktisk var blevet lukket eller slået sammen med andre institutioner. Så det tyder jo på, at man alligevel har syntes, at det var for galt. Så hvad der helt præcist er linjen i det her, synes jeg fortsat er svært at finde ud af.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang**: Og det sidste er jo netop et eksempel på, at vi rent faktisk gør noget. Det er jo sådan, at sygefraværet ikke er blevet nedbragt med 1½ dag over de seneste år af sig selv. Det er fordi der, hvis det er for højt, bliver skredet til værks ledelsesmæssigt. Det kan være personalepolitiske konsekvenser, men det kan også være hjælp og support og en handleplan, som man skal følge. Vi gør rent faktisk noget.

Hvis det er sådan, at Venstre mener, at målene er de forkerte, så skulle man jo ikke have stemt for ØU-sagen, der jo netop er mål for samtlige forvaltninger. Det er jo ikke kun børne- og ungdomsforvaltningen, der har et sygefravær, der er for højt. Det gælder i rigtig mange af kommunens forvaltninger, at sygefraværet er for højt. Derfor er der måltal på samtlige forvaltninger, som vi har vedtaget i fællesskab, og som vi alle sammen gør vores bedste for at leve op til. Noget af det, vi gør meget ud af i BUF, er at kigge på SOF, der er de bedste.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Pia Allerslev i 2. runde.

Borgmester **Pia Allerslev**: Nu har både borgmester Anne Vang og Trine Schaltz fra SF stået heroppe og hevet fat i tillidsdagsordenen. Jeg bliver nødt til at belære de damer om, at man kan altså ikke dække dårlig ledelse ind under den overskrift. Det kan altså ikke hjælpe noget, at man siger: Nå, men det er også fordi der er nogle, der har besluttet sig for tillidsdagsorden. Nu har vi lige brugt lang tid på at snakke om det, og så er det synd, når man så anklager en leder for at være en dårlig leder. Tillidsdagsordenen handler jo dybest set om, at vi har tillid til, at de gør det godt. Hvis de ikke gør det godt, så har det en konsekvens.

Når vi har så højt et sygefravær, som vi har her, når vi kan se, at vi har højere sygefravær end rigtig mange andre af de kommuner, vi sammenligner os med, så synes jeg jo, det er lidt tyndt, at man kan komme frem til konklusionen, at der ikke er nogen, der gør noget forkert.

Og så bliver jeg bare lige nødt til at sige, at når både De Radikale og vi fra Venstre spørger, om det måske ikke var en ide at sætte et bedre system op, hvor man kan sikre, at det her ikke sker, muligvis endda bruge nogle eksterne, så får vi at vide, at det er helt utilstedeligt, det er helt forkert at gøre det sådan.

Må jeg ikke bare minde den ærede forsamling om, at for mindre end 2 timer siden stod vi her og diskuterede social dumping, og hvorvidt det var godt eller skidt at trække regler ned over private virksomheder, hvorvidt det var forkert eller rigtigt at tvinge private virksomheder til at forholde sig til en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

masse regler, vi lavede herinde, og en masse kontrolinstanser, vi lavede herinde. Der var det helt i orden, der måtte man gerne, der var det helt på sin plads, fordi vi skulle finde de brodne kar. De brodne kar, må jeg lige minde om, er altså desværre også ude på vores institutioner, hvor der er nogle dårlige ledere, der ikke kan finde ud af at administrere det ansvar, de har fået som ledere.

Jeg kunne godt tænke mig at høre både fra borgmesteren og fra andre, der var på talerstolen i sagen om social dumping, hvad forskellen er på at pålægge mere kontrol, flere regler til private virksomheder i forhold til at gøre det til de institutioner, hvor lederne er aflønnet af Københavns Kommune.

(Kort bemærkning).

Trine Schaltz (F): Jeg kan være meget i tvivl om, hvad en uvildig undersøgelse vil vise os, som alt muligt andet, vi kan spørge om, selv ikke vil vise os.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvornår en uvildig undersøgelse nogen sinde har hjulpet til at ændre en kultur. Hvis der er kulturer, der skal ændres, så skal man gå ind på en helt anden måde end at lave undersøgelser. Jeg håbede og troede egentlig, at vi efterhånden var enige om, at det ikke nytter noget bare at lave undersøgelser, undersøgelser og undersøgelser, hver eneste gang der opstår noget, der ligner et problem. Fordi det er jo netop sådan, at det her ligner et problem, men jeg tror ikke, det er det, og jeg tror ikke, en uvildig undersøgelse vil afklare hverken det ene eller det andet.

Selvfølgelig skal man holde øje med, hvor der er et højt sygefravær ... hvis det er sådan, så der er nogle, der har lyst til at høre, hvad jeg siger, borgmester Pia Allerslev. Jeg går da ikke ind for, at der skal være dårlig ledelsen nogen steder. Man skal holde øje med, hvor der er et højt sygefravær, og man skal gå ind der, hvor der er et højt sygefravær, og gøre nogle ting, sådan som forvaltningen også gør. Jeg har faktisk tillid til, at det er det, de gør, og jeg har også tillid til, at det hjælper. Det kan godt være, det går for langsomt ... jeg troede, jeg havde 3 minutter...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak, man skal også holde øje med tiden.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Det er faktisk, fordi jeg godt vil høre, om der er noget, jeg har misforstået i denne her debat, og det er selvfølgelig en henvendelse til borgmester Anne Vang.

Fordi når man kan læse, at folk er mere syge eksempelvis i Hvalen, som er blevet omtalt i Berlingske Tidende, så vil jeg høre, om det er i orden, at en person derovre siger: Når nu en kollega kommer til mig efter sygdom, så er der en anden, der kan lægge sig. Synes borgmesteren ikke, at kulturen på institutionen dér er rigtig dårlig? Er der ikke noget, der grundlæggende skal laves om? Jeg synes ikke, man kan stå inde for, at det skal være en kultur, at sygdom går på skift.

Jeg mener, at vi i Københavns Kommune har et højt sygefravær, og det skal vi naturligvis gå ind og finde en løsning på. Jeg synes, der skal skrappere midler i brug end dem, borgmester Anne Vang nævnte heroppefra i første omgang.

(Kort bemærkning).

Mia Nyegaard (B): Jeg sagde det også lige før, men en uvildig undersøgelse ville faktisk rense de pædagoger, som går på arbejde hver dag og gør det rigtig godt. En uvildig undersøgelse vil også kunne sætte fingeren på de ømme punkter, som reelt gør, at vi ville kunne finde ud af at få lavet en handlingsplan, som ville være meget mere konkret, og som ville kunne gøre, at vi måske kunne få det her sygefravær ned.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet for en kort bemærkning til Cecilia Lonning-Skovgaard

(Kort bemærkning).

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): – Der bare vil sige, at vi fra Venstres side måske ikke helt deler og ikke helt forstår Trine Schaltz' optimisme og tro på det gode i alle pædagoger og i særdeleshed undrer os over, hvorfor man så blindt vælger at tro på og have tillid til pædagoger, når man for få timer siden så klart har demonstreret, at man bestemt ikke nærer den samme tillid til byggefirmaer.

Borgmester **Anne Vang**: Til Birthe Skaarup: Er det o.k., når sygefravær går på tur? Nej, det er uacceptabelt.

Til borgmester Pia Allerslev: Er tillid, at man dækker over dårlig ledelse? Nej, dårlig ledelse er ikke noget, vi kan acceptere i Københavns Kommune. Tillid er, at vi ikke pr. definition antager, at samtlige af vores ledere er dårlige, for det er de ikke.

Vil en uvildig undersøgelse vise noget andet, hvis en person fra Deloitte eller Rambøll ringer og stiller det samme spørgsmål, som områdechefen stillede i sidste uge, bare om en uge? Det tror jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Mia Nyegaard (B): Jeg forestiller mig faktisk ikke, at en konsulent fra Deloitte eller en anden institution kun skal stille de samme spørgsmål som forvaltningen. Jeg forestiller mig, hvis vi laver en uvildig undersøgelse, at vi stiller flere spørgsmål, og at vi går dybere til værks i forhold til, hvad vi spørger om. Jeg forestiller mig også, at man prøver at spørge nogle af pædagogerne og ikke kun klyngelederne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg Trine Schaltz ordet for en kort bemærkning og gør opmærksom på, at den er af 1 minuts varighed.

(Kort bemærkning).

Trine Schaltz (F): Det kan aldrig være i en leders interesse, at der bliver brugt medarbejdere på øv-dage, sådan så de bare får lov til at blive væk, når det passer dem.

Med hensyn til social dumping kan det godt være i nogle private firmaers interesse at arbejde med den slags ting, og vi ved også godt, at vi har prøvet at løse problemet med social dumping, og det er ikke lykkedes på nogen mulig måde.

Jeg bliver nødt til at spørge, om man tror, at pædagoger er mere utroværdige end andre medarbejdere. Hvis man tror det, skal vi så have lavet uvildige undersøgelser af alle Københavns Kommunes medarbejdere? Altså jeg synes, der er et eller andet, der halter for mig her i hvert fald.

Ja, det var faktisk inden for 1 minut.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det var fantastisk.

Rasmus Jarlov (C): Det har været en spændende debat indtil videre. Det har været interessant at få afklaret den undersøgelse, som er blevet lavet, hvis man da overhovedet kan kalde det en undersøgelse, at man har ringet rundt og spurgt folk, om de har foretaget sig noget, som de har fået at vide, at de vil blive fyret for.

Men bortset fra det så vil jeg faktisk gerne rose den tale, som borgmester Anne Vang havde fået skrevet og læst op. Jeg synes, der var rigtig mange gode ting i den, og jeg synes faktisk også, at for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

valtningen og borgmesteren generelt har fået iværksat nogle fornuftige tiltag, som har trukket i den rigtige retning, når det kommer til bekæmpelse af sygefravær.

Men jeg har det lidt, når Anne Vang bryster sig af at have reduceret sygefraværet med 1½ dag, som jeg har det, når overborgmesteren bryster sig af, at nu ligger Københavns Kommune nr. 70 i stedet for nr. 79 i erhvervsklimaet i kommunerne i Danmark. Jeg er ikke så imponeret af det. Altså det ligger fortsat på et alt for højt niveau, og man burde være i stand til at lave større forbedringer, når man starter på et niveau, som er så uacceptabelt højt, med sygefravær i København.

Det er ikke så svært at bringe det ned. Det handler om, at man sender først og fremmest et meget klart signal til sine ledere om, at det skal tages alvorligt, og at man sørger for, at lederne forstår, at det er vigtigt, at de fortæller deres medarbejdere, at de værdsætter deres indsats og dermed også har brug for, at de møder op om morgenen, i stedet for at man tager for nemt på det, når der er et for højt sygefravær.

Der er stadig væk for meget en undskyldende kultur, og der er i for høj grad en tendens til at vige uden om de hårde realiteter, som er, at der selvfølgelig findes pjæk rundtomkring i institutionerne, således som Berlingske har afdækket.

Jeg vil gerne stille et enkelt spørgsmål her til sidst. Det er, om ikke borgmester Anne Vang og Socialdemokraterne kunne tænke sig, at vi fik gjort resultatløn til alle institutionsledere afhængigt af, at de fik reduceret sygefraværet. For jeg er sådan set meget enig i, at det er ikke noget, vi skal ud og fyre os til, i stor stil i hvert fald. Jeg mener sådan set godt, at man kunne fyre nogen, hvis det står meget grelt til med sygefravær, fordi det er en vigtig ting.

Men det vil være med til at sætte fokus på problemet, hvis vi sørgede for, at alle institutionsledere fik en resultatløn, hvor det her var et vigtigt parameter, når man skulle vurdere, hvor meget de skulle have udbetalt. Fordi fokus er afgørende, det er vigtigt, at det bliver taget seriøst, og der kan resultatløn ikke løse problemet, men det kan bidrage til at sætte fokus på det.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang**: Det var et direkte spørgsmål, derfor et direkte svar. Vi har ikke resultatløn for daginstitutionsledere, men vi har resultatløn for skoleledere, og der er det faktisk en del af deres resultatlønskontrakt.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Det er jo rigtigt, at det har vi ikke. Det er også rigtigt, at Konservative har fået indført resultatløn for skolelederne, det er vi meget glade for.

Det, jeg spørger om, er så, om ikke det kunne være en god ide, at vi også fik gjort det for institutionslederne, fordi det kunne være med til at sætte fokus på det her problem med sygefravær. Så jeg kunne godt tænke mig at høre borgmesterens holdning til, om ikke det ville være en god ide.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til borgmester Anne Vang, og Rasmus Jarlov kan lige så godt holde sig heroppe i nærheden af talerstolen, hvis man vil have en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang**: Det at indføre resultatløn for daginstitutionsledere er ikke en socialdemokratisk prioritet.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Og hvorfor så ikke?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til borgmester Anne Vang for en kort bemærkning og håber, den kan slutes der.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang**: Fordi forskning viser, at det ikke primært er lønnen, der har noget at sige, når det gælder om at motivere og engagere vores daginstitutionsledere.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Klaus Mygind i ordførerrækken.

Klaus Mygind (F): Men jeg er da glad for, at Rasmus Jarlov også til en vis grad anerkender den indsats, der er foregået på det her område, for det synes jeg sådan set, der har været, når jeg ser tilbage på de år, jeg har haft tilknytning til det.

Og så lyder det næsten, når jeg hører borgmester Pia Allerslev, som om der slet ikke sker noget, i det øjeblik en institution, en skole har et for højt sygefravær. Min forventning er da, og det er også min erfaring, at man sætter ind, udarbejder handleplaner og arbejder med det. Det er jo også det, der er udtryk for, at der er sket et væsentligt fald, f.eks. på sygefraværet på skoleområdet og også på daginstitutionsområdet, selv om det måske er knap så stort.

Så blev vi, der var oppe og sige noget om social dumping, spurgt, hvorfor vi ikke er på her. Vi og jeg og SF synes jo også, at der skal være en konkret, fast indsats i forhold til det her, og det synes jeg, at borgmester Anne Vang har gjort glimrende rede for.

Men der er jo også nogle helt principielle forskelle, fordi vi er jo som kommune, og børne- og ungdomsforvaltningen er jo ejere af de her arbejdspladser, det er ikke kontraktstyret på samme måde, som det er, når kommunen køber en kontrakt ude på et privat marked, hvor der er en hel række hensyn, eksempelvis profithensynet, som også har stor dominans. Så derfor er der nogle helt principielle forskelle på, når vi skal styre udbud af byggeri til private, og så, hvordan vi leder vores egen organisation, og der har vi jo fastlagt, at tillidsbaseret ledelse skal være den dominerende ledelsesform.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Cecilia Lonning-Skovgaard for en kort bemærkning.

Cecilia Lonning-Skovgaard (V): – Der bare vil sige til Anne Vang, at det simpelt hen er faktisk forkert, når hun påstår, at incitamentsordninger ikke virker. Hvordan kan jeg så sige det? Det kan jeg sige, fordi det er det, jeg professionelt har arbejdet med de sidste 8 år. Forskning viser entydigt, at jo, der er en gruppe af topperformers, der vil arbejde solen sort uanset hvad. Der er også en gruppe af de allersløveste, dem får man aldrig i gang. Men for den store, brede midtergruppe vil det at have entydigt klare mål få folk til at arbejde mere fokuseret og give den en ekstra skalle, hvis der venter en konkret gulerod foran dem.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Her bliver jeg nødt til at give Klaus Mygind bare lidt credit, når man tænker på hans tidligere beskæftigelse. Han har måske en vis ide om, hvad der foregår på det her område.

Kontraktstyret – nej, det er rigtigt, det er det ikke. Men jeg bliver nødt til at gøre SF opmærksom på, at det her ikke er SF's egne penge, det her er københavnernes penge, så hver eneste sygedag er penge, som københavnernes kommer til at betale for en vare, en ydelse, noget pasning af deres børn, som de så ikke får. Det er ikke SF's egne penge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Der har lige været en sag i teknik- og miljøforvaltningen, hvor man nonchalant slog ud med hænderne og sagde, ja, det kostede 100 mio. ekstra, men vi henter pengene hos os selv. Medmindre SF har et seddeltrykkeri nede i kælderen et sted, så vil jeg gerne høre, hvad det er for noget, der ikke er det samme som at lave kontrakter med virksomheder, der udfører arbejde for Københavns Kommune.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang**: Jeg tror, Cecilia Lonning og jeg kan have en meget, meget lang diskussion om resultatløn, det vil jeg spare jer for, men bare sige, at jeg mener, der er stor forskel på at referere undersøgelser, der handler om mennesker generelt og hvad der motiverer dem, og så undersøgelser, der handler om mennesker ansat i velfærdssektoren specifikt og hvad der motiverer dem, og at tale om det at have konkrete mål og en gulerod generelt, og det at have konkrete mål og en gulerod i form af resultatløn specifikt, så det mener jeg absolut, at der er meget, meget stor forskel på.

Jeg vil da også lige fortælle, at de organisationer, der organiserer vores ledere, faktisk ikke ønsker sig resultatløn.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Altså der skal på ingen måde herske tvivl om, at fra SF's side ønsker vi, at sygefraværet skal sænkes i Københavns Kommune, og at der skal være en rigtig god indsats på det overalt. Det må ikke misforstås.

Så er det også klart, at der skal sættes nogle helt præcise mål, som borgmester Anne Vang også har givet udtryk for.

Jeg ser ikke nogen grund til, at offentligt ansatte skal have højere sygefravær end privatansatte eksempelvis. Det er klart, at der er nogle offentlige job, der er hårde, mere belastende på nogle måder, og det skal man selvfølgelig tage hensyn til, når man vurderer det. Men sygefraværet skal ned.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Carl Christian Ebbesen i ordførrækken.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er debatten ved at ebbe ud, og jeg synes, jeg i den seneste lille time har oplevet en socialdemokratisk borgmester, der i den grad har forsøgt at overbevise forsamlingen her om, at man har sat de rette initiativer i værk, at det her problem stort set ikke eksisterer, at man har spurgt institutionerne og fundet ud af, at der ikke er noget problem, vi har ikke noget problem her.

Jeg synes, det er dybt kritisabelt, når vi har medarbejdernes egen repræsentant, der går ud og siger, at der er et problem. Jeg kan forstå, hvis det var Ekstra Bladet, der havde lavet en afsløring om et eller andet, de havde skrevet en artikel om et eller andet, der var en journalist, der havde skrevet en historie, at borgmesteren så kunne gå herop og sige: Der er ikke noget om problematikken. Men vi taler om medarbejdernes egen repræsentant, næstformanden i LFS, Jan Hoby, der er ude og sige, at vi har et problem.

Så synes jeg, det er problematisk, at man så ved at tage en telefon ringer og spørger institutionslederne, samtidig med at de af overborgmesteren har fået at vide, at de bliver fyret, hvis de svarer ja til spørgsmålet, om der er et problem her.

Jeg ville gerne, at man tog det her mere alvorligt. Jeg ville gerne, at borgmesteren målrettet havde taget et langt større ansvar og sagt: Vi har ikke nok viden på nuværende tidspunkt, vi er nødt til at arbejde videre med problematikken, fordi når medarbejdernes egen repræsentant siger, der er et problem, så er jeg som leder nødt til at gøre noget ved det her.

Så derfor er jeg faktisk meget ked af, at vi har brugt en lille time på bare at høre afvisninger fra den socialdemokratiske borgmester. Det synes jeg er dybt, dybt problematisk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Jeg kan godt forstå, at medarbejdernes egen repræsentant går ud, hvis der er et problem her, og siger det højt, for det går jo ud over medarbejderne selv, det går jo ud over de medarbejdere, der bliver tilbage på arbejdspladsen, hvis sygefraværet er for højt, alle dem, der skal løbe stærkere, det går jo ud over pasningen af børnene.

Jeg tror faktisk på, at vi har rigtig mange pædagoger, som er rigtig, rigtig hjerteligt interesseret i at sørge for, at vores børn bliver passet ordentligt, og gerne vil passe deres arbejde, og at det er nogle af dem, der er gået til deres egen fagforening og har sagt: Her er altså noget, en kultur, der er noget, der skal ryddes op i, der er noget, der skal gøres noget ved.

Derfor er jeg faktisk ked af, at vi har brugt så meget tid på kun at høre afvisninger fra den øverste leder i København på det her område. Jeg synes, man skulle have været langt mere progressiv, langt mere åben overfor, hvad vi kan gøre af ekstra tiltag. Det ville have klædt borgmesteren.

Derfor er jeg faktisk trist over, at vi ikke har fået mere ud af den her debat, end at alle de initiativer, der er foreslået i debatten, har borgmesteren bare blankt afvist og sagt, at enten er de i gang med dem, eller også er det ikke socialdemokratisk politik at gå videre med dem.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Borgmesteren fik det til at lyde, som om ansatte i velfærdssektoren er helt anderledes skruet sammen end ansatte andre steder, som begrundelse for at afvise brugen af resultatløn, efter at Venstres Cecilia Lonning-Skovgaard havde påpeget, at der faktisk er ret god evidens for, at resultatløn motiverer folk til at have fokus på bestemte mål i arbejdet.

Jeg tror, at noget af det, der er galt her i Københavns Kommune, bl.a. på børn- og ungeområdet, er, at man tror, at man skal lede det helt anderledes, man nægter at lære af de ting, som virker i andre organisationer, fastholder, at man er helt unikke og specielle, og at man derfor ikke kan bruge de værktøjer, som virker andre steder. Det er rigtig synd, fordi så forskellige er mennesker ikke. Det er ikke sådan, at det ikke ville motivere folk i velfærdssektoren, at de havde nogle klare mål. Det er noget, der virker i alle organisationer, og som vi også burde have i København.

Borgmester **Anne Vang:** Blot for at sige, at jeg faktisk er fuldstændig enig med Dansk Folkepartis Carl Christian Ebbesen. Det er alvorligt, når næstformanden i LFS henvender sig og siger, at der findes øv-dage. Og det er derfor, både forvaltningen og jeg selv har spurgt: Kan vi ikke få et konkret eksempel? Fordi det er meget, meget svært at sætte ind ledelsesmæssigt, hvis du ikke ved, hvor du skal sætte ind ledelsesmæssigt. Det kan du ikke.

Så derfor har vi været nødt til at sige: Jamen hvor er de institutioner? Vi har ikke kendskab til nogen institutioner, vi har ikke kunnet få oplyst nogen institutioner, der rent konkret har øv-dage. Men jeg håber, at Carl Christian Ebbesen vil være enig med mig i, at når der er nogle, der siger: Vi ved, at der er noget, der foregår, som ikke burde foregå – så er den seriøse måde at gå til det på at spørge de mennesker, hvor det findes, for så vil vi nemlig rigtig gerne gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Trine Schaltz (F): Netop den sidste del, som borgmester Anne Vang nævnte her, er jo det, der er problemet. Det nytter jo ikke meget at sige, at der er 20-40 institutioner, hvor der er et problem, hvis ikke man kan komme tættere på det end som så.

Og hvis man tror, at en uvildig undersøgelse kan afdække det, så tror jeg, man tager fejl. Det er bare det, jeg vil sige.

Carl Christian Ebbesen siger heroppefra, at alle de tiltag, som andre har foreslået i dag, har borgmester Anne Vang afvist. Så vil jeg sige, at jeg har hørt rigtig godt efter, og den eneste ting, jeg har hørt, er uvildig undersøgelse og resultatløn. Vores helt klare holdning i SF er, at vi synes, det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

langt mere seriøst at bruge tid, kræfter og penge på at nedbringe sygefraværet, klart sige, at vi ønsker ikke, og vi vil ikke acceptere, at der pjækkes nogen steder. Det er den vej, vi skal gå, i stedet for at begynde at lave undersøgelser.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Altså nu gentager borgmester Anne Vang, at der ikke er nogen eksempler på nogen institutioner, hvor der er et problem. Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti var heroppe og sige, at det har stået i avisen, hvor medarbejdere har udtalt sig, at man på institutionen Hvalen har et sådant problem. Jeg synes ikke, at borgmester Anne Vang svarede seriøst på, at der faktisk er eksempler, der har været fremme i pressen. Det er da ét eksempel, man kunne starte med at tage fat på. Hvad har man så gjort i det ene eksempel? Man kan ikke blive ved med at sige, at der ikke findes eksempler, når der i hvert fald er ét, der har været i avisen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang:** Institutionen Hvalen har været i avisen og fortælle om, hvordan det var engang.

Jeg vil ikke stå her på talerstolen og sige, at der aldrig har fundet øv-dage sted i København. Jeg tror faktisk, at man med stort belæg kan sige, at det har der. Vi har hørt fra klyngeledere. Klyngestrukturen er jo faktisk en rigtig, rigtig, rigtig god struktur, fordi den fungerer som et udvidet pædagogisk tilsyn, og hvor klyngelederen finder ud af, hvis der er noget, som foregår, der ikke burde have foregået. Der har øv-dage været en del af det historisk. Vi kan ikke finde et eneste nutidigt, aktuelt eksempel på øv-dage i dag, men det har eksisteret historisk.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

17. Forespørgsel om døgninstitutionen Nexus (2013-87899)

Socialborgmesteren bedes redegøre for følgende:

1. Hvor mange unge har været optaget på døgninstitutionen Nexus fra 2009 til i dag?
2. Hvilke konkrete initiativer er der gennemført for at afruse beboere med misbrugsproblemer og hjælpe institutionens beboere til afvænnning af euforiserende stoffer?
3. Hvad har ledelsen og de ansatte på døgninstitutionen Nexus konkret gjort fra 2009 til i dag for at overholde reglen om, at euforiserende stoffer under ingen omstændigheder er tilladt på døgninstitutionen Nexus?
4. Har døgninstitutionen Nexus på noget tidspunkt orienteret Socialforvaltningen om problemer med beboeres misbrug af hash eller andre euforiserende stoffer?
5. Hvornår forventer Socialborgmesteren, at ledelsen på døgninstitutionen Nexus efterlever reglen om, at euforiserende stoffer ikke tolereres på institutionen?
6. Socialborgmesteren bedes redegøre for, hvorvidt der foregår et misbrug af euforiserende stoffer på Socialforvaltningens øvrige opholdssteder for børn og unge.

(Stillet af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Her er det en række partier, der har rejst forespørgslen. Det er Venstre, det er Dansk Folkeparti, og det er Det Konservative Folkeparti. Men jeg forstår, det er Jakob Næsager fra De Konservative, der er ordfører for forespørgerne og dermed har mulighed for at begrunde forespørgslen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Jakob Næsager (C): Vi skal have fokus på børnene. Børn på 14 år skal ikke gå rundt og ryge hash. Jeg blev meget ked af det, da jeg fra flere sider nu har hørt, at børn på 14 år anbragt af Københavns Kommune ryger hash.

Kære kolleger. Børn anbragt af Københavns Kommune er vores ansvar, og det må vi tage på os. Fra flere sider er det nu bekræftet, at børn på 14 år anbragt af Københavns Kommune ryger hash. Socialborgmesteren siger: Sådan er det jo. Hvor er det trist og hvilken opgivende holdning.

Jeg anerkender, at der er børn, der er endt i et misbrug, inden de anbringes, men de bør hjælpes ud af misbruget, de skal ikke forblive misbrugere resten af deres liv. Det er en opgivende og en kapitulerende holdning bare at sige, sådan er det jo, for sådan behøver det ikke at være. Vi bør som kommune gøre alt, hvad der står i vores magt, for at hjælpe disse børn ud af deres misbrug. Sådan burde det være. Desværre er det ikke sådan.

Jeg synes, det er udtryk for en ligegyldig holdning blot at konstatere, at børn på de kommunale institutioner får lov at hensygne i deres eget misbrug. Børn har værdi, og de bør hjælpes til at leve et liv uden misbrug. De børn, vi taler om, er kun 14 år.

Vi er tre partier bag denne forespørgsel, og vi ønsker at have fokus på børnene, at hjælpe de anbragte børn ud af deres misbrug, så de ikke fastholdes i en social situation, hvor de forbliver afhængige af sociale myndigheder og hjælp resten af deres liv. Vi må ikke opgive disse børn eller være ligeglade. Vi, der er valgt til at sidde i denne sal, har et ansvar for disse anbragte børn, og vi har rejst denne forespørgsel for at sætte fokus på emnet og for at få en drøftelse af, hvordan disse børn kan hjælpes. Vi skal ikke blot konstatere, at sådan er det jo, for sådan behøver det ikke at være.

Vi er skuffede over, at når vi i Københavns Kommune har vedtaget, at der skal være en nultolerance på vores institutioner, så efterleves den ikke i praksis, og der gribes ikke ind over for et åbenlyst misbrug.

Vi skal have afdækket, hvor udbredt misbruget er på de kommunale institutioner, og vi glæder os til at høre, hvordan borgmesteren vil sikre, at nultolerance lægges ud, så det ikke længere blot konstateres, at sådan er det jo. Af hensyn til børnene er det nødvendigt, at der gøres noget, og at det sker hurtigt.

Borgmester Mikkel Warming: Nexus er ikke nogen mirakelinstitution, det er ikke alle unge deroppe, der går derfra med lyse fremtidsudsigter. Hvis man ved, hvad det er for nogle unge, der bor deroppe, forstår man hvorfor. Flere af dem har, siden de var børn, været udsat for grove omsorgssvigt og overgreb. De fleste har alvorlige psykiske problemer. Nogle af dem er involveret i kriminalitet, og så ryger nogle af dem hash.

Det sidste har Danmarks Radio og nogle politikere her i salen opdaget, og i deres iver efter at bruge den opdagelse til at svine institutionen, dens leder og arbejdet med udsatte unge til, så har man trampet rundt i fællesskab som elefanter i en glasbutik, ødelagt vigtige elementer i det tillidsarbejde, som Nexus' ansatte nøjsommeligt har bygget op gennem flere år.

Jeg skal ikke gå i detaljer med forløbet her, bare sige, at Danmarks Radio i deres jagt på en hurtig sensation har filmet helt unge mennesker i deres hjem, nogle af dem sågar i deres senge. Krænkelsen er så grov og unødvendig, at Danmarks Radio selv undervejs i forløbet erkendte, at de ikke kunne vise optagelserne på tv. Og et stort flertal i Socialudvalget besluttede at sende et fælles brev til DR og bede dem om at slette optagelserne.

To politikere, Finn Rudaizky og Leslie Arentoft, kunne ikke stå for fristelsen til at lade sig udnytte og give DR et figenblad, der med nød og næppe kunne skjule den usympatiske krænkelse, de har gjort sig skyldige i, uden nogen anden grund, end at de to kunne komme i tv, og DR kunne pøse lidt mere forargelse på deres indslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Lad mig sige det så klart, så alle kan forstå det: Ja, nogle af de unge på Nexus ryger hash. Så er det sagt; så behøver vi forhåbentlig ikke bruge mere tid på den såkaldte afsløring.

Er det så et svigt fra Nexus' og socialforvaltningens side? Nej, DR lyver. Jakob Næsager giver bevidst indtryk af noget forkert, når man giver indtryk af, at Nexus ikke arbejder med de unges problemer, herunder problemer med hash.

Hvordan det håndteres, er altid en relevant diskussion, som jeg gerne vil være med til at tage, når alt det her nonsens er overstået, men hvis det skal blive en reel diskussion, så skal vi lige have nogle fakta på plads.

Danmarks Radio og forespørgerne, også Jakob Næsager, har gjort et stort nummer ud af, at der står på Nexus' hjemmeside, at man ikke må tage stoffer på institutionen. Det lød på Danmarks Radio, det lyder på de spørgsmål, jeg har fået, som om man mener, at man bliver smidt ud, hvis man ryger hash. Jeg kan så afsløre, at det gør man ikke. Man bliver heller ikke smidt ud, hvis man kommer i slagsmål og slår eller stjæler noget fra en anden. Betyder det, at vold og tyveri er tilladt på Nexus? Nej, selvfølgelig ikke. Hash er ikke tilladt på Nexus. De ansatte bruger de muligheder, de har, for at begrænse misbruget. Det kommer jeg nærmere ind på om lidt.

Bare lige en enkelt faktum mere: Nexus er en åben institution; de unge kan gå deres vej, når de vil. De har også deres værelse, hvor de kan være alene, når de vil. Hvis man taler for, at den ret og den frihed bør indskrænkes, så skal man for det første huske, og det er der meget begrænsede muligheder for at gøre i forhold til lovgivningen.

For det andet skal man måske spørge sig selv, hvordan de unge som dem på Nexus typisk reagerer, hvis man indskrænker deres frihed. Hvis svaret ikke meget hurtigt dukker op af sig selv, så lad mig svare: De går deres vej. Hvis resultatet af et sådant socialt eksperiment ikke fremstår helt forudsigeligt, så lad mig også fremskrive det. Alternativet til Nexus er ikke søndagsskole og spejderånd. Alternativet er gaden eller fængsel.

Og så til de konkrete spørgsmål.

Der har været indskrevet 39 unge på Nexus i perioden fra 2009 og frem til i dag. Det er unge mellem 14 og 18 år, de er kriminelle eller kriminalitetstruede. De har problemer med udadreagerende adfærd, misbrug, antisocial udvikling, mindre opmærksomheds- og personlighedsforstyrrelser. De kan også være idømt ungdomssanktion eller alternativ afsoning.

Spørger man, hvilke konkrete initiativer der er gennemført for at afruse beboerne, så er det altså vigtigt at forstå, at hash ikke eller i hvert fald sjældent bliver opfattet som et selvstændigt problem. Det bliver snarere opfattet som et symptom på de mange psykiske problemer, de unge på Nexus har. Derfor er indsatsen for at begrænse de unges hashforbrug en integreret del af den langsigtede pædagogiske indsats, hvor der arbejdes med misbrugsproblematikken som en integreret del af behandlingen af de unges samlede problemer.

Som udgangspunkt kortlægger de ansatte og den unge i fællesskab rusmiddelforbruget. Hvis hashmisbrug er en relevant problemstilling for en ung, så er det et af de emner, der bliver fulgt op på ved de daglige pædagogiske og motiverende samtaler, de løbende opfølgningssamtaler mellem den unge og kontaktpersonen. Her taler man bl.a. om, hvad misbruget betyder for den unges fremtidsdrømme, om uddannelse, job, andre ambitioner.

Misbrug er også et vigtigt emne, når personalet hver 14. dag mødes og diskuterer arbejdet med hver enkelt ung. På møderne bliver man enige om, hvilke metoder man skal bruge over for den enkelte. Det skriver man så ind i de unges udviklingsplaner og behandlingsplaner.

Overordnet er det et helt grundlæggende behandlingsprincip, at de unge skal have noget at sætte i stedet for misbrug. Det kan f.eks. være sport, det kan være fritidsjob, det kan være uddannelse. Det er bl.a. derfor, Nexus har satset målrettet på at etablere gode og indbydende idrætsfaciliteter, noget jeg forstår, at i hvert fald Dansk Folkeparti mener er fuldstændig ekstravagant og helt utilstedeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Hvis man i nogle situationer mener, at misbrug står i vejen for det øvrige pædagogiske arbejde, så kan man f.eks. vælge at sætte en ung på afrusningstur gennem U-Turn eller mandsopdække den unge i alle vågne timer. Det er altid en konkret vurdering i forhold til den unges behov, og der sker en afvejning af konsekvenserne.

Så spørger man om, hvad ledelsen og de ansatte konkret har gjort fra 2009 og til i dag for at overholde reglen om, at euforiserende stoffer ikke er tilladt. Jeg var lidt inde på, hvorfor præmissen for det her spørgsmål er meningsløs. Lad mig understrege igen: Man må ikke ryge hash på Nexus, men institutionen må til gengæld også hele tiden afveje sine sanktioner over for risikoen for, at de unge forsvinder permanent. De sanktionsmuligheder, man kan bruge, er rum- og personundersøgelse, det er konfiskering, det er politianmeldelse, og det er ransagninger.

Så spørger man, om Nexus på noget tidspunkt har orienteret socialforvaltningen om problemer med misbrug af hash. Det er et spørgsmål, der siger ganske meget om spørgerne, mere om spørgerne end om Nexus. Men hvis der er andre, der heller ikke ved det, skal jeg gerne skære det ud i pap. Nexus er en del af socialforvaltningen.

Og ja, det relevante fagkontors centralforvaltning er også bevidst om, at nogle af de unge på Nexus og på lignende institutioner har et misbrug af hash. For det første, fordi de som kompetente fagpersoner ved, at unge kriminalitetstruede, der er vokset op med misbrug som en del af hverdagen, ofte, men ikke altid og for Nexus' vedkommende under halvdelen, også kan udvikle et hashmisbrug.

For det andet fordi det fremgår af de løbende rum- og personundersøgelser, som personalet foretager, og som indberettes som magtanvendelse hver eneste måned.

Jeg vil godt tilføje, at det ikke kun er forvaltningen, der er bekendt med, at der kan være et problem hermed, det er udvalget også. Socialudvalget vedtog for et år siden en strategi for arbejdet med udsatte børn og unge. Her blev problemet omkring hashmisbrug på vores døgninstitutioner adresseret, fordi mange unge udsatte har som en del af deres problemer også et misbrug af hash. Det fremgår af forskningsrapporter, det fremgår af den viden, som alle, der arbejder seriøst med udsatte unge, har. Derfor er der nogle af de unge på døgninstitutioner i hele landet, også i København, der ryger hash. Og billedet omkring misbrug på Nexus er det samme som på mange døgninstitutioner for lignende målgrupper i København og i resten af landet. Det fremgår af tal fra Socialstyrelsen og fra SFT's rapporter.

Så spørger man, hvornår jeg forventer, at ledelsen på døgninstitutionen efterlever reglen om, at euforiserende stoffer ikke tolereres på institutionen. Hvis det, spørgerne i virkeligheden mener, er: Hvornår begynder Nexus at smide de unge, der ryger hash, på porten? – er svaret: Aldrig. I modsætning til nogle af dem, der nu forsøger at mistænkeliggøre institutionen, så nærer Nexus ægte omsorg for de unge. De lader dem ikke i stikken for at spille med på en populistisk dagsorden.

Hvis det, spørgerne mener, er: Hvornår begynder Nexus at arbejde med de unges hashmisbrug som en integreret del af de mange psykiske problemer, de unge har? – så er svaret: Det gør de allerede.

Nexus er ikke en mirakelinstitution, det startede jeg med at sige. Ikke desto mindre er der ting med nogle af de mest sårbare udsatte og vilde unge, vi har, der lykkes for dem. Sidste år var der 5 af de lige p.t. 13 unge på Nexus, der kunne komme op og få folkeskolens afgangseksamen. De gik alle 5 op, og de fik alle sammen en afgangseksamen. Det viser, at der er noget, man kan, og at der er noget, man gør godt, alle problemer til trods. Jeg synes, det er enormt synd, at underlødige og uetiske journalistik kombineret med populisme forsøger at bringe de resultater i fare.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Så er der mulighed for spørgsmål i 1. runde nede fra pladserne.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg kan forstå i debatten, at nogle af de eksperter, som Danmarks Radio brugte i deres udsendelse til at bakke historien op, efterfølgende har givet udtryk for, at deres udtalelser var taget ud af en sammenhæng. Kan borgmesteren uddybe det?

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Jeg kan høre, at det her bliver en rigtig lang aften, for når borgmesteren bagatelliserer og negligerer, at børn på 14 år anbragt af Københavns Kommune ryger hash, og at det er almindelig viden i centralforvaltningen, så har vi rigtig mange ting at spørge ind til her.

Det undrer mig, at borgmesteren starter med at svine politiske kolleger til og måden, historien er kommet frem på. Jeg tager afstand fra, at der er brugt skjult kamera. Jeg er blevet spurgt, om jeg vil se billederne, og har sagt nej tak. Borgmesteren er på direkte tv, 21 Søndag, blevet spurgt, om han har set de skjulte videooptagelser, og har svaret ja. Jeg kunne godt tænke mig at høre: Har borgmesteren set de skjulte videooptagelser?

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge, nu når centralforvaltningen har været vidende om det, hvad der helt konkret bliver gjort, når børn på 14 år åbenlyst ryger hash. Er borgmesteren enig i, at de skal hjælpes hurtigst muligt ud af et misbrug for ikke at blive livslange misbrugere?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Nu er det sådan, har jeg oplevet herinde i Borgerrepræsentationen, at det er lige meget, hvad man retter af eventuel kritik mod Mikkel Warming og forvaltningen, så er der ikke noget om det, så er man populistisk, eller også er man fejlinformeret.

Kunne det tænkes, borgmester, at Nexus kunne lave nogle ting om på institutionen?

Så vil jeg også godt høre, om det er korrekt, at flere af de unge på Nexus har et væsentligt højere forbrug af hash, efter at de er kommet på Nexus.

Borgmester Mikkel Warming: For at tage det sidste først, højere forbrug. Som alle, der arbejder med socialt udsatte unge og socialt udsatte i det hele taget, ved, så er der ikke nogen lineær linje i tingene. Det er ikke sådan, at man starter fra punkt A og går fremadskridende til punkt B, hvor alt så er godt. Der er ting, der går frem, der er ting, der går tilbage. I perioder kan man opleve, at der er tilbageslag, at et forbrug af hash kan stige, i andre tilfælde vil det falde.

Jeg fokuserer på resultaterne, som fortæller os, at det lykkedes faktisk Nexus at give de her unge i modsætning til alle andre, der har forsøgt at arbejde med dem, folkeskolens afgangsprøve. Det er så afgørende for unge, hvis de skal have en chance fremover, at have det. Det er porten til ungdomsuddannelser, til alting, hvis man skal have et bare nogenlunde selvstændigt liv. Så svaret er: Socialt arbejde er ikke fremadgående linjer. Det er noget, som kører op og kører ned. Og det ved man, hvis man beskæftiger sig seriøst med det her.

Kan Nexus lave ting om? Man kan altid blive klogere, men resultaterne er fornuftige, og man arbejder seriøst med det, i modsætning til, hvad Danmarks Radio går og påstår.

Jakob Næsager kan åbenbart ikke høre efter, hvad der bliver sagt i tv-indslag, fordi det, der blev sagt, var, at jeg var blevet tilbudt at se optagelserne og havde sagt nej. Så simpelt er det. Jeg har ikke set de optagelser og ønsker ikke at se dem. Jeg ønsker ikke at legitimere de skjulte, krænkende optagelser. Jeg synes, det er uværdigt for dem, der har sagt ja til det, det må jeg sige.

Så siger Jakob Næsager: Jamen hvad vil man gøre for at få de unge ud af deres hashmisbrug? Hvis jeg kunne knipse med fingrene, og det forsvandt, så ville jeg gøre det. Det kan jeg ikke. Alternativet til at sige, at nu skal vi gøre noget meget drastisk, er, at de forlader stedet, og vi ikke har chancen for at arbejde med dem. Socialt arbejde tager tid, arbejde med unge af den her kaliber tager rigtig lang

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

tid. I processen vil man opleve fremskridt og tilbageskridt. Grundlæggende går det for de fleste fremad. Det er ikke alle, der kommer i mål, men det går fremad, og alternativet er som sagt at opgive dem.

Rikke Lauritzen spørger, hvad de eksperter, der har deltaget i indslaget, siger i dag. Henrik Rindom har sagt mange gange til mig, før indslaget blev vist, at han havde understreget over for Danmarks Radio, at Nexus ikke var spor anderledes end andre institutioner. Det var ikke det indtryk, man fik, når man så det, der blev sagt i udsendelsen, og den måde, det blev klippet på. Og han har også bagefter understreget, at Nexus under ingen omstændigheder skal lukkes.

Hanne Warming har i Berlingske her i går understreget, at man ikke kan bruge logbøgerne, de stjålne personlige logbøger, til at sige noget som helst om det arbejde, der foregår, fordi de er dagbøger og ikke behandlingsplaner. Det kommer heller ikke med i Danmarks Radio.

Hvis jeg lige må få muligheden for at citere en mail, jeg fik fra Eva Smith, som udtalte sig om mandagen. Hun skrev til mig dagen efter:

"Jeg skriver dette til dig for at gøre opmærksom på, at jeg blev groft fejl citeret i TV Avisen i går ved at komme ind under hatten med bekymrede eksperter. Jeg blev interviewet ca. et kvarter, og jeg sagde herunder gentagne gange, at det var et fantastisk flot resultat, at en tredjedel af de unge havde taget folkeskolens afgangsprøve. Jeg gav endvidere udtryk for, at disse unge er de allersværeste at have med at gøre, og at der for mig at se ikke var belæg i udsendelsen for at hævde, at pædagogerne ikke arbejdede med dem.

Alt dette blev klippet fra, og tilbage stod en enkelt intetsigende udtalelse om, at det er svært at have så mange med så store problemer på ét sted.

Jeg beklager. Min intention var klart at støtte dig og institutionen. Fra mine 16 år som formand for Det Kriminalpræventive Råd ved jeg alt om, hvor svære disse unge er, og hvor mange skuffelser man oplever, når man arbejder med dem. Men det er jo svært, når journalisterne blot vil have bekræftet deres egen dagsorden.

Held og lykke med institutionen."

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Jeg skal bede om, at man forsøger at overholde taletiden. Det er jeg helt med på, at borgmesteren også gjorde, det lykkedes imidlertid ikke.

Jeg skal give Leslie Arentoft ordet for spørgsmål, værsgo.

(Kort bemærkning).

Leslie Arentoft (V): Det fremgår af besvarelsen her, at fra 2009 til 2013 har der været 39 unge igennem systemet. Derfor kan jeg ikke helt få det til at gå op regnemæssigt, når borgmesteren siger, at en tredjedel har bestået 9. klasses afgangseksamen. Det giver mig 1/8. Men lad nu det ligge.

Det, som er den helt store diskrepans her, er, at institutionen fremstiller sig selv som en med en nultolerancepolitik, hvor man politianmelder de sager, man kommer i besiddelse af. Og så er mit spørgsmål: Jamen hvor mange politianmeldelser har der så været siden 2009 af de her 39 unge mennesker, som jo bor året rundt på institutionen, dvs. det skal ganges med rigtig mange 100 dage? Hvor mange politianmeldelser er der på det her sted, der postulerer, at de har en nultolerancepolitik over for hashmisbrug?

(Kort bemærkning).

Jaleh Tavakoli (U): Nu har borgmesteren ikke set billederne eller optagelserne, det har jeg heller ikke. Jeg vil bare spørge ud fra de ting, som man har kunnet læse i pressen og høre om i pressen, om der så er en bekymring hos borgmesteren i forhold til det, der foregår.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Og i forhold til det her med afrusning er jeg meget interesseret i at høre, hvor vellykkede de her afrusninger har været, om der overhovedet har været nogen forsøg på afrusninger, hvor tit de er sket, og hvor vellykket resultatet har været.

Og så et helt tredje spørgsmål. Det er om de mange psykiske problemer, psykiatriske diagnoser, som de unge også har, hvor flere af dem også får medicin for ADHD og andre ting. Er borgmesteren klar over, hvor stor en risiko der er for at udvikle virkelig store eller flere psykiatriske diagnoser såsom skizofreni osv.? Hvordan er man gået ind og har sørget for, at der også er en psykiatrisk og psykologisk behandling af de unge?

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (O): Jeg har to spørgsmål til borgmesteren. Det ene er, om det er en korrekt information, som er givet, når en tidligere ansat har oplyst, at hashrygning på Nexus slet ikke fik nogen konsekvenser, når det skete på institutionen.

Det andet, jeg vil nævne, er, at borgmesteren har udtalt, at alternativet for de unge til at være under de nuværende forhold på Nexus er gaden eller fængsel. Jeg vil gerne spørge borgmesteren, om man kunne forestille sig den mulighed, at et andet alternativ kunne være en bedre institution, hvor politisk ledelse og institutionens leder levede op til kommunens værdigrundlag, retningslinjer og nulolerance, således at de unge blev hjulpet på den rette vej, i stedet for som nu at få skubbet sig helt ud mod kanten af samfundet.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så er det borgmester Mikkel Warming for besvarelse, værsgo.

Borgmester Mikkel Warming: – Som kunne have lyst til at starte med at sige, at den der nulolerance ikke er det, der står på kommunens hjemmeside. Det er det, Danmarks Radio siger, der står, men det er ikke det, der står. Der står, at "Euforiserende stoffer, alkohol og våben er under ingen omstændigheder tilladt på institutionen." Og det er det heller ikke. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg skal gentage det.

Men jeg er også nødt til at spørge nu både Leslie Arentoft og Finn Rudaizky, Jakob Næsager, hvad de hedder alle sammen her fra den borgerlige falanks: Hvor vil I gøre af dem? Hvor vil I gøre af dem? Hvor er det, I synes, at de skal være? Fordi hvis vi ved, at der nogle af dem, der en gang imellem ryger hash, og nogle af dem også alt for tit, ikke alle, ikke et flertal, men nogle af dem, hvor synes I, de skal være? Fordi det vil de blive ved med, indtil vi får givet dem et alternativ.

Det, der jo er pointen med de psykiske lidelser, er, at vi ved, at hash bliver brugt som selvmedicinering. Det er en af grundene til, at man har brugt nogle ressourcer på Nexus for at lave sportsudstyr, kunstgræsbane, fitnessrum, fordi man gerne vil arbejde med kroppen, fordi man ved, at det udløser endorfiner i hjernen, det giver nogle gode fornemmelser i kroppen, som kan være med til at mindske behovet for diverse stoffer, for hash og den slags ting og for medicin i øvrigt også, og for at give dem en naturlig døgnrytme, træthed i kroppen, så de kan sove uden at skulle ligge og enten tænke for meget eller risikere at begynde at ville have medicin eller andre ting for at komme til at sove, for at give dem et alternativ, for at fylde noget andet ind i livet.

Når jeg siger det så understregende, så er det fordi jeg har lagt mærke til, at i hvert fald for Dansk Folkeparti er det enormt ekstravagant, at man har satset så meget på fysikken, på kosten, på idrætsfaciliteter på Nexus. Det, Finn Rudaizky har udtalt til B.T. og skrevet mange gange på Den Korte Avis, er, at det er enormt ekstravagant.

Og min pointe her er i al fredsommelighed, at nej, hash er ikke tilladt. Hvis man opdager, at folk ryger det, bliver der skredet ind. Det, man gør typisk, er ikke at politianmelde så meget, fordi det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

sjældent, man griber folk i direkte at gøre det. De gør det udenfor eller på deres værelse, uden at der er nogen, der ser det. Det, man gør, er f.eks., at man her i 2013 foreløbig har haft 7 rum- og personundersøgelser på Nexus, hvoraf 6 var med det formål at undersøge for besiddelse af hash.

Man har haft, for at svare på Leslie Arentofts spørgsmål, 7 anmeldelser til politiet for hash i den periode, institutionen har eksisteret, og det er jo så altså noget, man gør, når man træffer folk med det på sig.

Det, man normalt gør, og det, som man gør mest, er, at man, når man opdager remedier til brug for rygning af hash, konfiskerer det og destruerer det. Og det er de sanktioner, man typisk bruger.

Men hvis det, man er ude efter, er: Jamen smider I dem ikke ud? Er I ikke konsekvente? – så er svaret nej, for alternativet er ikke en institution, hvor de bare ville sidde vandkæmmede og i matrostøj og følge undervisningen i søndagsskolen, Finn Rudaizky. Det er ikke alternativet, der ville de også gå fra med det samme. Derfor er mit spørgsmål til de borgerlige: Hvor synes I, de skal være?

(Kort bemærkning).

Henrik Appel Esbensen (A): Tak, borgmester Mikkel Warming, for redegørelsen.

Hvis de nu skulle blive smidt ud, hvor skal de så bo henne? Har borgmester Mikkel Warming nogen ide om, at når man smider en person ud fra Nexus, hvor flytter de så normalt hen? Og har borgmesteren kendskab til, at der findes helt rene institutioner i Kongeriget Danmark, hvor unge under 18 bor, og de aldrig ryger hash, og vi taler om kriminalitetstruede unge. Kun hvis borgmesteren har kendskab til det.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Nu har jeg aldrig talt om, at de skulle smides ud af institutionen. Men jeg kunne godt tænke mig at høre fra borgmesteren: Bliver der grebet ind, når de åbenlyst ryger hash eller er i besiddelse af hash?

Og så kunne jeg godt tænke mig at høre borgmesteren: Når børn på 14 år er anbragt og tvangsanbragt af kommunen, har kommunen så ikke et ansvar for, at de her børn ikke kommer til at leve i et livslangt misbrug? Er det ikke det optimale tidspunkt at få folk afvænnede, når de er 14 år, frem for når det er betydeligt senere, og hvilken betydning har det, i det omfang de er tvangsanbragte, og det er kommunen, der har besluttet, at de skal tilbringe tid på Nexus?

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg kunne godt tænke mig at høre borgmesterens vurdering af, hvad konsekvenser de her skjulte optagelser og DR's udsendelser og de to BR-medlemmers medvirken har haft for de unge og for Nexus' fremtidige arbejde. Altså kort sagt: Hvad har hele det her cirkus betydet for arbejdet med de unge og med de unges muligheder for at få et nogenlunde godt liv?

Jeg er ikke vidende om, om man allerede er begyndt at kigge sådan lidt fremad efter hele det her hurlumhej, men hvis man er, er borgmesteren vidende om det og kan sige noget om, hvordan man retter op på det?

Borgmester Mikkel Warming: Hvis man skulle blive smidt ud, så vil alternativet jo ikke være et herberg, fordi der sætter vi ikke børn under 18 år ind. Alternativet ville jo være en eller anden form for hybel, man kunne skaffe, måske en ungdomsbolig et sted, hvor der ikke ville være personale døgnet rundt, som der jo er på Nexus, hvor der ikke ville være nogen voksne, der ville kunne engagere sig i de unge, som de gør på Nexus, hvor der ikke ville være nogen, der kunne tage motiverende samtaler og prøve at fortælle, prøve at vise i praksis, hvad alternativet til f.eks. hashmisbrug er, hvor der ikke ville være voksne, der kunne prøve at organisere sport, idræt, fysisk aktivitet for at prøve at fylde noget an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

det ind, hvor der ikke ville være nogen voksne, der ville følge dem hen i den interne skole og sige: I skal. Det er alternativet.

Tag over hovedet skal de nok få, men de ville drive rundt, og risikoen i en sådan situation, Jakob Næsager, ville være, at man begyndte at hænge fast i et misbrug. Det er jeg også nødt til at sige.

Og nej, jeg har ikke kendskab til institutioner for ekstremt udsatte, svigtede, udadreagerende, kriminalitetstruede unge, hvor der ikke indtages nogen former for rusmidler, hash, alkohol osv. Det har jeg ikke, og det er der ingen, der arbejder seriøst med det her, der har i hele kongeriget – måske bortset fra Danmarks Radio, Dansk Folkeparti og Venstre og Konservative i Københavns Borgerrepræsentation. Det ville være rart at få at vide, hvad det var for nogle institutioner, man så tænkte på. Jeg kender dem ikke.

Jakob Næsager: Ja, der bliver grebet ind, der bliver grebet ind, men folk bliver ikke smidt ud, og det er jo det, der får Danmarks Radio og forespørgerne til at mene, at der ikke er nogen konsekvenser. Ja, kommunen har et ansvar. Det er derfor, man arbejder med dem seriøst, det er derfor, man på et sted som Nexus gør rigtig meget af et meget godt og uddannet personale, prøver at arbejde med de fysiske rammer, prøver at arbejde med sport, prøver at arbejde med idræt, prøver at sætte noget andet ind i deres tilværelse, sætte skole ind, sætte fritidsjob ind, sætte fysisk aktivitet ind, i stedet for misbrug, andre problemer. Det er netop at tage ansvar for de unge, fordi man arbejder seriøst med dem, men man ved til gengæld godt, at sådan noget kan tage tid. Man kan ikke knipse med fingrene, og så står de og er fuldstændig rene og i matrostøj og korte bukser.

Til Rikke Lauritzen vil jeg sige, at Nexus i øjeblikket befinder sig i noget, der minder om undtagelsestilstand, fordi der er det her voldsomme, underlødige fokus på institutionen og dens arbejde. De meldinger, jeg har fået fra institutionens personale og en forældre, en meget vred forældre, jeg har snakket med, til en af de unge på institutionen, er, at den tillid, som er helt central i socialt arbejde, mellem pædagogen og den unge, den tillid, der skal være for, at man kan arbejde og få folk til at ville noget andet med deres liv, er blevet brudt på det groveste af Danmarks Radio og den person, de har haft til at filme de unge skjult.

Man skal begynde forfra med at fortælle de unge, at man vil dem, at man ikke render rundt med et skjult kamera, når man kommer i kontakt med dem, og det kommer til at tage tid. Derfor også, jo hurtigere, vi kan slippe for den her type forespørgsler, der øger fokuset på og presset på Nexus og de unge, jo hurtigere kan man komme i gang med at arbejde med de unge seriøst igen.

(Kort bemærkning).

Sisse Marie Welling (F): Jeg vil gerne høre, om borgmesteren kan fortælle, hvad erfaringerne med at tvinge unge under 18 i afvæjning er. Jeg kan ikke forestille mig, at de er specielt gode.

Og så vil jeg gerne høre, hvordan erfaringerne er, hvis man i stedet for arbejder med pædagogisk relationsarbejde for at motivere de unge til at gå i afvæjning.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Nu hørte jeg borgmesteren sige, at hvis han kunne knipse med fingrene og få de unge ud af hashmisbruget, så ville han gerne det. Men man kan jo indrømme, at der sker noget derude, der måske ikke skulle ske.

Men mit spørgsmål er så: Tror borgmesteren ikke, at det hashmisbrug kunne minimeres, hvis man her, et flertal her i Københavns Borgerrepræsentation, ikke ligefrem gik ud og sagde, at man skulle legalisere hash? Mon ikke det ville have en præventiv virkning rundt omkring, hvis man holdt sig lidt tilbage på det område? Det synes jeg, at borgmesteren skulle tænke lidt på. Det har altså nogle afledte konsekvenser for dem, der gerne vil hashen, når de hører, at man inden for Rådhuset ønsker at legalisere hash.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

(Kort bemærkning).

Leslie Arentoft (V): Over flere omgange sætter borgmesteren spørgsmålstegn ved, hvor vi borgerlige vil anvise en løsningsmodel. Altså jeg er så gammel, så jeg kan huske en udmærket løsningsmodel, en model, hvor der ikke blev røget hash. Man havde engang et skoleskib, der hed "Fulton". Det var isoleret fra sine omgivelser, der kæmpede du en hård tilværelse, der var ingen hashproblemer overhovedet. Hvorfor blev "Fulton" afskaffet? Den blev afskaffet af blødsødne, socialistiske, alt for korrekte politiske holdninger. Den her mand, som kaldte sine klienter hvalpe, fik pludselig at vide, at han havde klappet en i bagnakken.

Ved du hvad, borgmesteren var selv inde på, at løsningen jo ikke er, at de sidder vandkæmmede og i matrostøj. Jo, måske var det løsningen, måske var matrostøj lige akkurat løsningen. Vi havde en løsning i gamle dage. Den politiske korrekthed afskaffede den løsning, som vi havde, den var nemlig genial.

Så vil jeg vende tilbage til, at over 4 år er der 7 anmeldelser. Hvis vi antager, at hver eneste klient har boet der i 1 år, så er det altså 15.000 døgn, hvorom man ved, at halvdelen af de her døgn faktisk er brugt til, at de ligger og ryger sig skæve på deres værelser. Det giver lige akkurat 1 promise, det giver en opdagelsesprocent på 1 promise af 7 anmeldelser i løbet af 4 år ...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal bede om, at man holder øje med taletiden, og så giver jeg ordet til borgmester Mikkel Warming for besvarelse, værsgo.

Borgmester Mikkel Warming: – Som har lagt sine papirer oven på uret, så jeg kan ikke se det.

Ingen, mig bekendt, døgninstitutioner og andre steder i det her land opgør seriositeten i arbejdet med unge, der oven i en masse andre problemer for nogles vedkommende har et brug af rusmidler, af hash, i antallet af politianmeldelser, det gør man altså ikke. Det er ikke det, som får unge ud af brugen af hash. Jeg er nødt til at beklage over for Leslie Arentoft, det er det ikke.

Birthe Skaarup siger: Kunne man ikke indrømme, at der var noget, der ikke fungerede? Jamen der er ikke noget at indrømme her, der er ingen, der har lagt skjul på, at der blandt nogle af de unge, der er på københavnske og alle andre døgninstitutioner i det her land, er nogen, der har et brug og nogle også et misbrug af hash. Det er ikke nogen hemmelighed, det er ikke nogen afsløring, det er ikke nogen skandale, det er sådan. Jeg var lige ved at sige, at det ved vi er virkeligheden, og det er den virkelighed, man så prøver at forholde sig til. Det er ikke skjult.

Og nej, et af problemerne med det forbud, som Birthe Skaarup jo så gerne vil have, er jo, at hash på den måde er tilgængeligt overalt, og at de unge, som bruger det af den ene eller anden grund, også bliver knyttet op til kriminelle miljøer. Jeg tror, at en afkriminalisering vil kunne begrænse tilgangen, særligt for de helt unge, til hash ved, at man ikke har en pusher på hvert eneste gadehjørne, men har nogle offentlige salgssteder, hvor man ikke, ikke kan købe det, når man er under 18. Så tværtimod, jeg tror, det vil give bedre muligheder for at få kontrol over hashbruget også blandt unge på døgninstitutioner.

Så spørger Sisse Marie Welling om erfaringerne med at tvinge unge i afrusning. Svaret er meget, meget simpelt: De løber deres vej, og eftersom man ikke kan tvinge dem, for det kan man ikke, hvor gerne nogle måske end ville, så kan man ikke tvinge dem, så er resultaterne lig nul. Det er også det, jeg bliver nødt til at understrege igen, at hvis den frihed, de unge har, når de er på Nexus, bliver indskrænket, så er alternativet ikke, at de sidder på deres værelser og venter. Så er alternativet, at de går deres vej, og det er det, man bliver nødt til at veje op mod hinanden.

Det, jeg bliver nødt til endnu en gang at understrege over for Leslie Arentoft, Birthe Skaarup, Finn Rudaizky, Jakob Næsager, hvad de hedder alle sammen, er, at fører man den der nultolerancepo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

litik på den måde, at de nærmest bliver smidt ud eller låst inde – hvad man i øvrigt ikke må, det er magtovergreb – så er resultatet, at de forsvinder, og så er derouten endegyldig. Som der stod for nylig i en overskrift i en af de aviser, der har dækket det her: "Nexus er det sidste sted for de her unge. Der er ingen andre, der vil have dem eller kan styre dem."

For nogle, for nogle af dem er der faktisk rigtig gode resultater, og det synes jeg, man skylder at tænke lidt på, før man fortsætter det her, skal vi sige det diplomatisk, meget lidt konstruktive angreb på en konkret institution.

(Kort bemærkning).

Jaleh Tavakoli (U): Jeg synes ikke, at borgmesteren har svaret på mine spørgsmål, der lød, hvor tit, hvor mange gange og hvor vellykkede afrusninger har været i forbindelse med U-Turn eller mandsopdækninger af unge anbragt på Nexus.

Det andet spørgsmål var i forhold til psykologisk og psykiatrisk støtte og forløb, hvordan de har været på Nexus i forbindelse med, at man både er misbruger af hash, selvmedicinerer sig selv og blander medicin og hash.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Borgmesteren var meget ivrig for at forsvare Nexus, men jeg synes, fokus på børnene forsvinder fuldstændig. Vi taler her om børn på 14 år, der ryger hash og ikke hjælpes ud af det.

Hvis vi som socialpolitikere skal hjælpe de her børn, hvad skal vi så gøre, hvis vi skal sikre, at de ikke skal være på en institution, hvor de bliver fastholdt, eller er i et miljø, hvor der bliver røget hash? Kan borgmesteren svare os på, hvilke tilbud man har, hvis man skal hjælpe de her børn på 14 år til at komme ud af et misbrug, så de ikke havner i et årelangt misbrug? Skal vi bare lade dem blive på Nexus og så slå ud med armene og sige: Sådan er det jo?

(Kort bemærkning).

Dorte Skovgård (F): Borgmesteren bruger udtrykket selvmedicinering igen og igen. Jeg betragter det på samme måde, som når unge mennesker f.eks. skærer i sig selv, eller man er ludoman, eller man har anoreksi, at man gør forskellige ting ved sig selv for at dæmpe en uro og en smerte, som skal behandles som sådan. Er det et rusmiddel, som man bliver lattermild og glad af, eller er det noget, man gør, fordi man i virkeligheden har så meget smerte, som roder rundt, og det skal behandles som en afhængighed, hvor man også gør meget skade på sig selv?

Borgmester **Mikkel Warming**: Når jeg, for at tage det sidste først, taler om selvmedicinering, så er det, fordi med de problemer, de her unge har, hvor nogle af dem er af psykisk karakter, andre af dem er resultat af omsorgssvigt, af den kriminalitet, man er involveret i, af det meget hårde liv, man har levet og stadig lever på mange leder og kanter, bliver hash for nogle – og jeg vil godt gentage, ikke for alle, i modsætning til de fordomme, som specielt Danmarks Radio har givet udtryk for i den her sammenhæng – et instrument til at komme i gang eller til at få en tålelig hverdag.

Det er derfor, som jeg også understregede i min indledning, at det, man gør på Nexus, er, at man ser hash som et symptom på andre problemer og derfor angriber alle problemerne samlet, bl.a. med det formål at få hashforbruget og -misbruget til at falde.

Det er bl.a. derfor, man har sport, fysisk aktivitet som noget helt centralt, fordi det er nogle af de ting, man gerne vil sætte i stedet for, sammen med skole, sammen med fritidsjob, sammen med lærepladser, når de først har bestået deres afgangseksamen, som er nogle af de ting, man prøver at sætte i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

stedet for, så de får et indhold i livet, som kan bruges til at overvinde problemerne og dermed også få has på deres misbrug.

Det fører videre til Jakob Næsager, som har en ravgal præmis og tager fuldstændig, grundlæggende fejl, når han slår ud med armene og siger: Jamen bliver de på Nexus, så har man bare opgivet dem, og så vil de være et sted, hvor de bare kommer til at ende i det rene misbrug af hash og andre ting.

Nexus er endestationen i den forstand, at det er der, man faktisk gør en indsats for at prøve at hjælpe de unge, børnene med deres problemer og prøve at få dem ud af dem. Alternativet eksisterer ikke, det er jeg nødt til at sige igen og igen, for det findes ikke. Jeg har ikke lagt mærke til det, for de her unge kan ikke tvinges ind, de kan ikke tvinges til afrusning.

Det er også svaret til Jaleh Tavakoli. Det kan de ikke. De kan gøre det frivilligt, og de erfaringer, der har været, når man har haft dem på afrusning på Nexus, er blandede, lad os bare være ærlige. Erfaringerne har været blandede, fordi når man er væk på afrusning, og man er væk fra institutionen, jamen så kommer man i en situation, hvor man også bliver revet ud af de rammer, ud af de vaner, væk fra de mennesker, som man har fået tillid til. For nogle går det rigtig godt, for andre kan det give uro, og derfor opnår man ikke det, man gerne vil have med den afrusning, fordi hash i den her sammenhæng er et symptom på andre problemer og ikke kun et problem i sig selv.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Er der flere, der ønsker at stille borgmesteren spørgsmål i denne her spørgerunde? Det er ikke tilfældet, så siger vi tak til borgmesteren... jo, det var der så. Det kunne man godt have tegnet sig til lidt tidligere.... (*Afbrydelse af Jaleh Tavakoli*). Nej, man kan tegne sig, mens borgmesteren svarer, men værsgo, Jaleh Tavakoli.

Jaleh Tavakoli (U): Mit spørgsmål er: Hvor tit og hvor mange gange af de unge, der har været anbragt på Nexus? Jeg synes ikke, borgmesteren har været inde på, hvor mange gange og hvor tit.

Ved de behandlingstilbud og forløb, der er, er der psykologisk og psykiatrisk fokus på de unge, er der et forløb i forbindelse med deres diagnoser, men også deres psykiske udvikling og trivsel i forhold til, at de selvmedicinerer sig og har andre problemer? Er der tilbud og forløb, der skal sammenholde deres diagnoser og problemer med hashen?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan forstå, at socialborgmesteren siger, at der bliver røget hash, og så er den diskussion ikke længere. Det, der så undrer mig, er, hvorfor man så skriver på hjemmesiden, at man ikke accepterer euforiserende stoffer. Jeg kender jo Enhedslistens holdning til hash, og det er helt fint og glimrende, og jeg kan forstå, at borgmesteren står på mål for det, og fair nok med det. Men i forhold til den dobbeltmoral i, at man synes, det er i orden, kombineret med, at man skriver, at man ikke accepterer det, er det ikke et problem? Så må borgmesteren jo stå på mål for, at det bliver fjernet fra hjemmesiden – eller hvad?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren for at svare, og så i øvrigt slut i spørgerunden, når borgmesteren har svaret.

Borgmester **Mikkel Warming**: Afrusningsturene er frivillige. Jeg har ikke tallet, der er ikke nogen, der har spurgt om det indtil nu, så nej, jeg har ikke det præcise tal. Jeg tror ikke, det er særlig mange, hvis det, man mener, er, at det nærmest skulle være en gang om ugen eller en gang om måneden. Det er ikke sikkert. Det er frivilligt. Man kan blive indstillet til det, men man skal selv ville det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Og det giver i øvrigt også i almindelighed god mening, fordi hvis man ikke selv vil bare en lille bitte smule forandring, så er vi ude i tvang, og så er man ude i noget, som sjældent lykkes.

Jeg prøvede at fortælle, hvad erfaringerne var før. For nogle har de været gode, for andre har de været mere blandede.

Jeg vil godt lige understrege, at Nexus ikke er et psykiatrisk hospital, hvor der sidder psykiatiske overlæger og arbejder med de unge. Man er i kontakt med behandlingspsykiatrien for de unge, hvor det er relevant, og arbejder som sagt i meget høj grad med at give de unge alternativer i forhold til de ting, de i dag fylder deres liv med. Det er meget det, det handler om.

Carl Christian Ebbesen tror jeg nok har været ude og spise, fordi det, han spurgte om, har hans partifæller spurgt om rigtig mange gange i den første del af debatten og fået det svar, jeg nu også vil give Carl Christian Ebbesen igen, nemlig: Hash er ikke noget, man tillader, men de bliver heller ikke smidt ud for det, for vi ved, at mange, men ikke alle, af de udsatte unge med den type af problemer, som de her unge har, har et forbrug, og nogle af dem også et misbrug af hash. Det findes på de københavnske døgninstitutioner, det findes på døgninstitutioner over hele landet. Der er ikke noget nyt i det, det er ikke nogen afsløring, det er ikke nogen hemmelighed.

Og alternativet til at arbejde med dem dér, hvor de er, alternativet til at arbejde med dem, også selv om de måtte bruge hash en gang imellem eller bruge hash indimellem, er at smide dem ud. Og gør man det, så svigter man de unge totalt. For alternativet er ikke, at de sidder vandkæmmede og i matrostøj på et skoleskib med Leslie Arentoft ved masten – hængende oppe fra masten, går jeg ud fra. Alternativet er, at man er på gaden, det er, at man sidder på et værelse, hvor der ikke er de voksne, der arbejder med en, der prøver at hjælpe en, der prøver at motivere en til at ville noget andet med sit liv, prøver at få en til at dyrke idræt, prøver at få en til at gå i skole, arbejder med fritidsjob osv. osv. Alternativet, hvis man smider dem ud, er, at derouten er om ikke uafvendelig, så dog meget mere sandsynlig.

Så det, man gør på Nexus, er at vise omsorg for de unge, i modsætning til de partier, der har stillet forespørgslen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til borgmesteren, og så går vi videre i ordførerrækken. Det er Margrethe Wivel som den første, og derefter Finn Rudaizky. Man må gerne bevæge sig op til ordførerbordet, når man ved, man skal på talerstolen.

Margrethe Wivel (B): Jakob Næsager har stillet denne her forespørgsel på vegne af flere borgerlige partier. Jakob Næsager nævner i sin motivering, at vi skal passe på børn på 14 år, og Jakob Næsager udtrykker, at han er ked af, at børn på 14 år ryger hash. Jakob Næsager udtrykker, at vi ikke må opgive de her børn, og at vi skal passe på dem, de er i vores varetægt.

Jeg er meget enig. Det her handler om børn, og det handler om overordentlig udsatte, svigtede børn. Jeg er glad for, at vi er enige så langt. Derfor vil jeg rigtig gerne spørge Jakob Næsager, hvad han mener om sine medspørgeres optræden i denne her sag. Hvad mener Jakob Næsager om, at hans to medspørgere, Leslie Arentoft og Finn Rudaizky, faktisk baner vej for at hænge disse meget omsorgssvigtede unge børn ud på primetime-tv? Hvad mener Jakob Næsager om, at disse meget omsorgssvigtede unge børn skal opleve, at der bliver citeret fra deres logbøger, deres meget personlige logbøger på primetime-tv? Hvad mener Jakob Næsager om, at de her meget omsorgssvigtede børn mister den måske lille tillid, de måtte have tilbage til nogen voksne?

Hvad synes Jakob Næsager om, at vi forsøgte i Socialudvalget faktisk at få sat gang i en saglig diskussion om, om vi er fokuseret nok på hashmisbrug, gør vi det godt nok? Det er selvfølgelig en diskussion, vi hele tiden skal have, og vi skal hele tiden følge med i, hvad forskningen siger, hvordan vi gør det bedst, hvordan vi bedst får bragt de her unge på rette vej. Vi forsøgte også med et brev til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Danmarks Radio, os alle sammen, undtagen Leslie Arentoft og Finn Rudaizky, at få DR til at destruere de her meget krænkende optagelser.

Hvad synes Jakob Næsager om sine medspørgeres optræden netop i forhold til at passe på de her børn?

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Det skal jeg glad og hurtigt fortælle. Jeg synes, vi skal have fokus på børnene i det her, og jeg mener, at det er børn, når der tale om nogle på 14 år, der er anbragt.

Så spørger den radikale ordfører, hvad jeg og Det Konservative Folkeparti mener om, at der er optaget ulovlige billeder. Det ved den radikale ordfører rigtig godt, fordi både den radikale ordfører og jeg og en hel række andre medlemmer af Socialudvalget har skrevet og været medunderskrivere på et brev til Danmarks Radio, hvori vi tager afstand fra ulovlige, skjulte optagelser og hvori vi beder om, at der ikke bliver vist billeder af de her børn. Det tager jeg fuldt og helt afstand fra.

Men den radikale ordfører bruger hele sin tale til at tale om formen. Der er ikke noget som helst om, hvad den radikale ordfører vil gøre for børnene. Accepterer De Radikale, at de børn her får lov at ryge hash? Nu siger borgmesteren, at det ikke er tilladt, men jeg kan konstatere, at det accepteres. Accepterer De Radikale, at anbragte børn i Københavns Kommune på 14 år får lov at hensygne i deres eget hashmisbrug?

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Hvis Jakob Næsager havde hensynet til børnene, hvorfor lavede han så ikke en forespørgsel til Venstre og Dansk Folkeparti om, hvorfor de bringer brænde til bålet, der udstiller de her børn eller de her unge, og vi ved præcis, hvordan de reagerede i DR-Byen, da de blev konfronteret med de skjulte optagelser, der var taget. Det vil sige, at man faktisk kunne have skånet de unge for denne her meget krænkende oplevelse og stadig have arbejdet sagligt med socialforvaltningen og eksperterne i ryggen præcis på, hvordan vi bedre kunne optimere vores behandling af de unge med hashmisbrug.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Nu forsøger den radikale ordfører igen at køre debatten af sporet, for ordføreren ved udmærket godt, at man ikke kan stille forespørgsler til menige medlemmer af Borgerrepræsentationen, men kun til borgmestrene.

Så igen forsøger den radikale ordfører at tale om formen og undlader at forholde sig til indholdet: At det accepteres, at der ryges hash og misbruges hash af børn ned til 14 år, der er anbragt. Vi her i salen har ansvaret for børn, der er anbragt af Københavns Kommune. De er anbragt på den her institution, det tolereres, at der bliver brugt eller misbrugt hash.

Og De Radikale er i øvrigt med i et budgetforlig, hvor der er sat penge af til fri hash. Hvordan i alverden skal lederne af institutionerne håndhæve, at der ikke må bruges hash på institutionerne, når et flertal af politikerne, herunder De Radikale, har sat penge af til at frigive hash i hele kommunen? Hvad med børnene, er der ingen her, der tænker på børnene, det er børn på 14 år?

(Kort bemærkning).

Lars Aslan Rasmussen (A): Så prøver jeg at holde mig til børnene, men De Konservative slipper ikke for nogen spørgsmål alligevel. Jeg vil gerne spørge Jakob Næsager, hvad han og De Konservative forestiller sig, der skal ske med de børn, der ryger hash, såfremt det forekommer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): En kort bemærkning til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som må konstatere, at der er noget grundlæggende i vejen med højtaltersystemet i Borgerrepræsentationen. Nu har jeg svaret på utallige spørgsmål fra Næsager og hans borgerlige kumpaner om, hvorvidt man accepterer og tolererer, at der bliver røget hash, og jeg har svaret nej hver eneste gang. Men jeg har også sagt, at hvis det sker, så smider man ikke folk ud.

Jeg spekulerer på, om Jakob Næsager har haft vat i ørerne, højtalerne er gået i stykker, eller han simpelt hen ikke vil forstå, hvad der foregår omkring ham.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det at kalde medlemmer af Borgerrepræsentationen for "kumpaner" er nok en overtrædelse af den form, vi gerne vil titulere hinanden i i Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jeg synes ikke, det er form, om vi er med til at legitimere, at unge i vores varetægt bliver krænket,. Det synes jeg ikke er form, det synes jeg er indhold. Vi kunne have fortsat med at diskutere indhold i Socialudvalget ved at diskutere, hvad form for afrusning, eller hvad form for indsats, vi har over for de her unge. Det kunne vi have gjort internt i Socialudvalget. Der var ingen grund til, at det her skulle smækkes på tv i primetime, og DR er, så vidt jeg også ved, ved at løbe 100 meter baglæns hækkeløb på denne her sag, fordi der ikke er grund til skjulte optagelser, der var ikke noget for almenvellet, der blev afdækket ved de her skjulte optagelser. Det var helt igennem bare en krænkelse.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Jeg gentager gerne over for den radikale ordfører, at jeg ikke har ønsket at se de her videooptagelser, jeg har fået det tilbudt og har sagt nej tak, jeg har været medunderskriver af det brev, som også den radikale ordfører har skrevet under på, hvori vi tager afstand fra, at der er optaget med skjult kamera, og at vi ikke ønsker, at der bliver bragt billeder af de her børn i tv.

Igen forsøger den radikale ordfører at tale om formen. Vi er helt enige om, at sådan skulle det ikke være, men lad os dog tale om det materielle indhold.

Så er det borgmesteren spørger: Skal vi smide børn ud? Nej, selvfølgelig skal vi da ikke smide børn ud. Det, vi, i hvert fald jeg og Den Konservative Gruppe, taler for, er, at vi sætter ind over for de ansatte, vi har. Vi har en leder af en institution, vi har medarbejdere på institutionen. Dem har vi da behov for går ind og korrigerer den adfærd, når der bliver taget eller misbrugt hash.

Jeg har en klar forventning om, at de folk, der får løn af Københavns Kommune, ikke bare ser stiltiende til, at børn på 14 år får lov at hensygne i hashmisbrug.

(Kort bemærkning).

Henrik Appel Esbensen (A): Et meget kort spørgsmål til hr. Jakob Næsager. Hr. Næsager taler om korrigerende adfærd. Kan hr. Næsager uddybe, hvad "korrigerende adfærd" betyder, hvis de ikke skal smides ud?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Lidt i samme tråd. Jeg har prøvet relativt grundigt at beskrive, hvordan man arbejder på Nexus pædagogisk med de unge. Hvad er det præcis, Jakob Næsager forestil-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

ler sig, man skal gøre, som ikke involverer den form for frihedsberøvelse, som betyder, at de unge går deres vej?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi videre i ordførerrækken, og det er Finn Rudaizky.

Finn Rudaizky (O): Jeg tror, det er rigtig mange år siden, hvis jeg i det hele taget kan huske det, at jeg fra en borgmesters side har hørt så meget nedværdigende og nedladende ord om andre politikere. Jeg vil forsøge at glide uden om det og forsøge at holde mig til emnet. Og så troede jeg faktisk, at det var en forespørgsel til borgmesteren og ikke primært borgmesteren, som skulle stille spørgsmål til politikerne.

Det er blevet mistænkeliggjort på en faktisk rigtig væmmelig måde, at Dansk Folkeparti skulle gå ind for skjulte optagelser på institutionerne. Jeg vil godt have lov til at understrege, at Dansk Folkeparti naturligvis har bakket op om den politianmeldelse, som er blevet lavet fra socialforvaltningen og socialborgmester Mikkel Warming, af, at disse optagelser er blevet lavet. Det går vi på ingen måde ind for, og det skulle næsten være unødvendigt at bruge sin taletid på at fortælle det.

Så mener borgmester Mikkel Warming, at der er to politikere, som han gjorde alt for skulle lade være med at udtale sig i en sag. Lad os tale lidt om ytringsfrihed og knægtelse af ytringsfriheden på et andet tidspunkt, men der var ikke nogen af de to politikere, der lod sig udnytte. Jeg tror også, det er lidt en overdrivelse og lidt en overfortolkning, at man kan tro, at Leslie Arentoft og jeg skulle have indflydelse på, hvad Danmarks Radio bringer lige i primetime. Det er mod bedre vidende fremført heroppefra for at mistænkeliggøre tingene, og Margrethe Wivel fortsætter i nøjagtigt samme spor.

Så er der blevet spurgt om de dyre indkøb af idrætsfaciliteter. Jeg vil godt have lov til at understrege igen – det blev også mistænkeliggjort af borgmesteren – at Dansk Folkeparti synes, det er en rigtig god ide, at der er meget idræt både på Nexus og andre steder. Vi synes det af mange årsager, som jeg ikke behøver at uddybe her, men vi synes også, når vi sammenholder med, hvad der ellers bliver købt ind af faciliteter prismæssigt, at det er nogle ekstravagante, dyre ting, der er købt til den institution. Det synes jeg er rimeligt nok, at vi som politikere kan have en mening om.

Så vil jeg gerne have lov til at spørge, om der er nogen fra borgmesterens forvaltning, som har set de skjulte optagelser. Og så vil jeg gerne have lov til at sige, at der er overhovedet ikke nogen her, ud over borgmesteren, hvad jeg har lyttet mig til, der prøver at fremprovokere det, at man skulle smide nogle mennesker ud fra institutionen, hvis de ikke opfører sig på den eller på den måde.

Nej, det, der er brug for, er ikke at smide folk ud, men der er brug for en helt anden strategi, en helt anden ledelse, en helt anden politisk indflydelse, som forplanter sig ud til institutionslederne, og som er en meget mere konsekvent måde at behandle de unge på, således at de forstår det.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Det er, fordi Finn Rudaizky står heroppe og fralægger sig ethvert ansvar for de optagelser og den rolle, de har spillet. Vi har hørt, hvor krænkende de har været for de unge, vi har hørt, hvilke kæmpe skadelige virkninger, de har haft for de unge.

Derfor vil jeg spørge Finn Rudaizky, for alle os, der ikke var til stede i Socialudvalget, da man diskuterede denne her sag: Er det rigtigt forstået, at der blev forfattet et brev på tværs af politiske skel, hvor man opfordrede DR til at destruere optagelserne? Og i så fald: Hvorfor ville Finn Rudaizky så ikke skrive under på det brev?

Hvis man er så meget imod de skjulte optagelser, hvorfor skrev man så ikke under på det brev? Hvorfor valgte Finn Rudaizky at deltage i udsendelsen, hvor han sad og så optagelserne og på den måde gav optagelserne en plads på landsdækkende tv?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet for en kort bemærkning til Sisse Marie Welling, og derefter til Rikke Lauritzen.

(Kort bemærkning).

Sisse Marie Welling (F): – Som blot gerne vil høre, om Finn Rudaizky tror, at DR ville have haft en historie, hvis Finn Rudaizky og Leslie Arentoft ikke havde medvirket til at se de optagelser, der er blevet lavet med skjult kamera.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg vil også lidt i samme stil spørge Finn Rudaizky, når nu han påstår, at DF ikke går ind for skjulte optagelser, om det slet, slet ikke gør indtryk på Finn Rudaizky med de reaktioner, som de unge har haft, hvor de er blevet kede af det, hvor de er blevet sure, hvor de er blevet dybt, dybt, dybt krænket.

Nu bliver der sagt så meget om, at det her handler om de unge. Det er jeg fuldstændig enig i. Derfor synes jeg også, det er voldsomt uforsvarligt af de politikere, der har været med til at legitimere DR's brug af skjulte optagelser. Det er de i min bog, hundrede procent. Hvis ingen politikere var mødt op i den udsendelse, så havde der ikke været nogen udsendelse.

(Kort bemærkning).

Henrik Appel Esbensen (A): Et spørgsmål til Finn Rudaizky. Finn Rudaizky taler om konsekvens og adfærd, men vi skal ikke smide de unge ud. Nu prøver jeg lige en gang til, og jeg kan se, at hr. Jakob Næsager er på vej, måske for at besvare mit spørgsmål: Hvordan er det, man ønsker at lave konsekvens og forandre adfærd uden at smide de unge ud? Det savner jeg et svar på.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Det er interessant, hvordan forargelsen vælder op af de røde politikere her, det ene parti efter det andet, for at tage afstand fra dem, der har medvirket i den her tv-udsendelse. Rigtig mange af os har fået tilbudt at se billederne, og vi havde en konsensus blandt en stor kreds, et flertal i Socialudvalget, om, at vi ville sige, at vi ikke ville se det her. Jeg sagde, jeg ikke ville se dem, og det ved jeg, at der er flere af mine kolleger i Socialudvalget, der også har sagt.

Derfor er det meget, meget underligt, at borgmesteren går på fjernsynet og kommenterer de her optagelser og kommenterer kommentarerne til optagelserne. Hvorfor går borgmesteren ind i sagen? Borgmesteren er oven i købet underskriver på, at de her optagelser burde destrueres. Derfor er det mig meget ubegribeligt, at nogle kan have så stor forargelse, når borgmesteren går frem og dermed legitimerer, at borgmesteren og dermed også forvaltningen har en holdning til de her ulovlige optagelser. Jeg synes, det havde været klædeligt, at vi havde sagt: Vi vil ikke se ulovlige optagelser, og vi vil ikke kommentere dem.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jeg vil bare gerne, rigtig gerne minde Konservative om, at Det Radikale Venstre ikke er røde, vi er magenta. Og så troede jeg egentlig, vi have et vist værdifællesskab med De Konservative om borgerrettigheder, om retssikkerhed. Det er den, der er på spil her, Jakob Næsager, det er retssikkerhed, der er på spil, det er ikke form, det er retssikkerhed.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til borgmesteren for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som bliver nødt til at gentage, for Jakob Næsager kan ikke høre i dag, jeg ved ikke hvorfor.

Jeg har ikke set de skjulte optagelser, jeg sagde nej til at se dem. Og da jeg gik på tv den dag på 21 Søndag, så var det for, efter at vi vidste, hvor ensidigt, manipulatorisk og sine steder løgnagtigt det indslag var, hvor man forsøgte at lave et karaktermord på en institution, der uden at lave mirakler gør en forskel i nogle udsatte unges tilværelse, at prøve at forsvare de unge mod konsekvenserne af den bølgegang, DR med støtte fra Konservative, DF og Venstre sætter i gang omkring institutionen, beskytte de ansatte mod de urimelige angreb, DR, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er kommet med i forhold til institutionen, fordi institutionen gør en indsats for nogle udsatte unge, og det er dem, jeg fokuserer på, Jakob Næsager.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Borgmesteren taler meget højt, måske er tonelejet omvendt proportionalt med indholdet af den sag, han har, han skal forsvare.

Vi skrev under på et brev, rigtig mange medlemmer i Socialudvalget, om, at vi ikke ville se optagelserne, at vi ikke ville kommentere dem. Derfor undrer det mig rigtig meget, at netop borgmesteren, der har hele embedsapparatet i ryggen, vælger at gå på fjernsynet og bidrage til sagen. Jeg har forstået, at borgmesteren ikke har set optagelserne, det er jeg helt med på, men ikke desto mindre så vælger borgmesteren at gå på fjernsynet, direkte tv, og kommentere det og holde liv i historien og bringe den videre.

Det synes jeg var rigtig dumt, når vi i Socialudvalget havde en konsensus om et brev, hvori vi skriver, at vi tager afstand fra optagelserne. Folk kan heller ikke forstå den her forargelse, når borgmesteren selv har bidraget til at bringe det, oven i købet på live tv.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg er nødt til at sige, at for det første kommenterede jeg ikke de skjulte optagelser med andet end, at de var krænkende, og jeg tog afstand fra de to medlemmer af Socialudvalget, der bidrog til at krænke de unge ved at se dem, og så forsvarede jeg en institution, der gør det fornuftigt, mod angrebene fra Danmarks Radio på det tidspunkt, Venstre og Dansk Folkeparti kom med senere, meget hurtigt bagefter efterfulgt af De Konservative.

Lad mig sige det på den måde, at efter de reaktioner, jeg har fået fra mange ansatte i det sociale liv rundt omkring i kongeriget, så er der mange, der mener, det var på tide, at nogle sagde fra over for det sort-hvide verdensbillede, Danmarks Radio og andre medier ofte bringer, og som i det her tilfælde bliver plagieret og løbet efter i populistisk stemmefiskeri af Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Det begynder at blive temmelig akademisk, når borgmesteren siger, at han deltager i direkte tv, ikke for at kommentere indholdet eller indslaget, men for at kommentere kommentarerne til kommentarerne til et indslag.

Altså umiddelbart så tænker jeg: Hvem tænker på børnene i den her sag? Vi har nogle kommunale institutioner, hvor der bliver røget hash, og nu forsøger igen flere forskellige ordførere at få diskussionen hen på formen og indholdet.

For mit vedkommende har jeg været medunderskriver af det samme brev, som den radikale ordfører og som borgmesteren til Danmarks Radio tager afstand fra formen. Så lad os da få talt om indholdet: Hvad skal der ske med de her børn? Skal vi blive ved at anbringe børn på institutioner, hvor der bliver misbrugt hash af børn helt ned til 14 år? De risikerer, at de aldrig nogen sinde kommer ud på ar-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

bejdsmarkedet, at de aldrig nogen sinde bliver selvforsørgende. Det har betydning for deres selvværd og deres selvtillid.

Lad os dog nu tænke på børnene og få noget fokus på, hvor det er, vi anbringer børn: Er det på institutioner, hvor der ryges hash? Det håber jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Jeg synes, det er fuldstændig absurd at høre Jakob Næsager stå på den her talerstol. Jeg fornemmer, at Jakob Næsager forstår lidt af, hvor skadeligt det har været for de her børn og unge at blive hængt ud på landsdækkende tv, og hvor store konsekvenser det har haft for en institution at blive sendt igennem de her chokbølger, som kører nu.

Jakob Næsager står heroppe og siger, at han tager afstand fra skjulte optagelser, og han synes, det er forkert at holde liv i denne her sag. Jeg mener bare lige, jeg vil minde Jakob Næsager om, hvem der har rejst en offentlig forespørgselsdebat om det her emne nu. Hvis det her ikke er at holde liv i en sag, hvis det her ikke er at forsøge at slå politisk plat på nogle meget udsatte unge, så ved jeg ikke, hvad det er.

Den saglige diskussion kan man jo have i Socialudvalget, og den synes jeg er hjertelig velkommen, og der er jo tydeligvis brug for den, for det er fuldstændig umuligt at få et eneste bud fra højrefløjen på, hvad man skal gøre i den her sag, når de nu løber baglæns på at ville lukke institutioner, som de har været ude og sige, løber baglæns på, at de vil smide unge ud fra institutionerne.

(Kort bemærkning).

Henrik Appel Esbensen (A): Det er helt sikkert, at Socialdemokraterne heller ikke synes, at børn skal ryge hash. Så har vi den på plads.

I forhold til, hvad det er vi skal gøre, synes jeg, det er fint, at vi går lidt væk fra form og indhold, så nu prøver jeg for tredje gang at spørge hr. Jakob Næsager. Hr. Jakob Næsager ønsker konsekvens, ønsker ikke at smide de unge ud. Hvad er det helt præcis, hr. Jakob Næsager ønsker? Det kunne være, at tredje gang er lykkens gang.

Sisse Marie Welling (F): Det kan være, at Jakob Næsager kan huske spørgsmålet lidt bedre, når han kommer herop på talerstolen, for jeg har tænkt mig at spørge ham om det helt samme: Hvad er det, vi skal gøre, Jakob Næsager, hvad er det, vi ikke gør i dag, som vi skal gøre? Skal vi låse dem inde, skal vi tvangssende dem til afrusning? Hvad er det, vi skal gøre, som vi ikke gør i dag, og som man ikke gør på en institution som Nexus?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det Flemming Steen Munch i ordførerrækken.

Flemming Steen Munch (V): Som bekendt er angreb jo det bedste forsvar. Jeg synes egentlig, at venstrefløjen skulle være taknemmelig over, at vi har rejst den her forespørgselsdebat. Det er jo en kærkommen lejlighed til at diskutere, om der er et problem på en sådan institution, som det her nu drejer sig om.

Jeg er glad for, at overborgmesteren greb ind over for borgmester Mikkel Warmings utilbørlige angreb på højrefløjen. Man så næsten sig selv hensat til den sovjetiske Duma og manglede blot, at borgmesteren tog skoen af og bankede den ind i skranken for at understrege sine bizarre synspunkter.

Til Margrethe Wivel, der er meget forarget, nærmest helligt forarget, over, at Venstre ikke ville skrive under på en henvendelse om at stoppe disse skjulte optagelser, kan jeg sige, jamen vi bryder os heller ikke om skjulte optagelser, men det er altså et middel, som medierne bruger i dag, og hvis medierne går over strengen, så har vi medieansvarsloven til at administrere en sådan overtrædelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Så kan jeg fuldt ud tilslutte mig Carl Christian Ebbesens bemærkninger om misforholdet imellem det, der står på institutionens hjemmeside, og så det, der rent faktisk er tilfældet. Hvorfor fjerner man dog ikke ordlyden om, at her har vi en institution, hvor man ikke tolererer hash, når man alligevel tolererer det? Det er da falsk varebetegnelse. Hvis man som forældre har et barn, der er ude i et eksorbitant hashmisbrug, så ville man da netop søge optagelse på en institution, der har et klart budskab, men de lever altså på institutionen ikke op til det budskab.

Jeg har et enkelt spørgsmål eller måske to. Det er: Hvad er den pågældende leder på institutionens – jeg beder om, at borgmesteren måske ofrede opmærksomhed på talerstolen – uddannelse? Jeg ved, han har trådt sine barnesko på det samme teglværk, hvor jeg har gået i et antal år, men hvad er hans baggrund for at lede en så udsat flok unge og nogle medarbejdere, som skal takle dem?

Og så kunne jeg drilsk, fordi der er åbenbart også humor i aftenens udsendelse, spørge, om borgmesteren har et konkret problem med børn i matrostøj og med vandkæmmet hår.

Marialise Rømer (F): Vi taler om børn, vi taler altså også om børn, som er anbragt, og de er ikke fjernet fra varme, kærlige hjem, fra velfungerende skolegang, fra badmintonklubben og fra de gode venner. Vi taler altså om unge, som er i alderen 14-18 år, som har problemer med udadreagerende adfærd, misbrug, antisocial udvikling og mindre opmærksomheds- og personlighedsforstyrrelser. Så ved man også, at det kræver en ganske særlig indsats, at det kræver medarbejdere, som kan håndtere et arbejde, som er mere end normalt krævende.

At få unge, som har en fortid med vold, kriminalitet og misbrug, og som kommer fra stærkt belastede miljøer, motiveret, kræver altså noget ganske særligt. Forbud har ikke virket, det er jo ganske tydeligt, for så havde det ikke været nødvendigt at anbringe de børn og unge på institutionen. De har jo brudt de forbud, der er. Det er ulovligt at stjæle, det er ulovligt at være kriminel, det er ulovligt at ryge hash. På trods af det er de unge altså anbragt på institutionen.

Så man arbejder altså målrettet med de her unge på en institution, og man er endda meget visionær, når man udvikler sine metoder. Når de er anbragt på Nexus, er det jo ikke, fordi kommunens sagsbehandlere har siddet og kunnet vælge imellem et utal af steder, som lige netop kunne rumme den målgruppe. Så komplekse problemer kræver ofte komplekse løsninger.

Nexus arbejder målrettet på at støtte unge, som ellers henvises til gaden eller til et fængsel, i at blive stoffri eller nedbringe et eksisterende misbrug. Det er visionært, at de arbejder målrettet på at give de unge struktur på deres liv, give dem en uddannelse, give dem de nødvendige sociale kompetencer. Og de inddrager fysisk aktivitet og prøver at sætte noget i stedet, så de unge er motiverede. Tvang virker tydeligvis ikke. Nexus har faktisk gode resultater med udvikling af nogle unge, som ingen andre steder kan rumme.

Vi har i SF fuld tillid til Nexus, og vi synes ærlig talt, at vi skulle til at fokusere på, hvad der er muligt i praksis. Og så synes vi faktisk, at vi skylder de mennesker, der arbejder med vores udsatte unge, støtte frem for det her.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Tak til SF's ordfører. Det er jo interessant at høre, hvordan og hvorledes den ene røde ordfører efter den anden går op for at forsvare institutionen og siger, at der er fuld tillid. Det er jo dejligt, men umiddelbart så tænker jeg: Synes SF, at det er o.k., som det er foregået på Nexus, at børn på 14 år ryger hash?

Og så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad SF siger, hvis det er sådan, at det er gængs for andre tilsvarende institutioner i København. Er det o.k., at kommunen tvangsanbringer folk på institutioner, hvor der er sådan en holdning til hash? Synes SF, at man skal acceptere det, eller synes SF, at man skal korrigere, når der bliver fundet hash på de pågældende institutioner?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Og så kunne jeg godt tænke mig afslutningsvis at spørge SF: Hvilken effekt tror SF, det ville få, hvis man får legaliseret hash i hele kommunen?

(Kort bemærkning).

Jaleh Tavakoli (U): Jeg synes, at debatten kører lidt i ring, fordi man på den ene side siger, at man ikke har en nultolerancepolitik. På den anden side står der, at man ikke vil tolerere det. Jeg synes sådan set, man skal lade være med at skrive og konstatere, at man ikke vil tolerere det, når det er et faktum.

Jeg synes heller ikke, at man skal smides ud, og jeg kan heller ikke høre andre herinde sige, at man skal smides ud. Jeg har ikke fulgt med så specifikt i pressen. Det kan være, der er nogle af medlemmerne af Borgerrepræsentationen, der i pressen har sagt, at folk skulle smides ud, at de skulle sættes på gaden, hvis de røg hash.

Det, jeg bare efterspørger, er, at man ligesom anerkender, at der er et rum imellem nultolerance, hvor man bliver smidt ud, når man ryger hash, og så det, at det sejler, som det gør i dag. Kan man ikke gøre noget, kan man ikke gøre det bedre, end man gør det i dag? Er det, man siger, at der ikke er noget problem i dag? Er det godt, som det går i dag? Altså ud fra de ting, som jeg har hørt, synes jeg, man må sige, ja, det kan godt være, der er et problem ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Taletiden skal overholdes.

(Kort bemærkning).

Marialise Rømer (F): Vi er imod, at unge bliver misbrugere, og "imod" betyder selvfølgelig, at vi mener, det er skadeligt, og at de skal hjælpes ud af deres misbrug til hver en tid. Det er det, Nexus har som målsætning.

Hvilke midler har man så for at afvænne unge, som er i et misbrug? Man kan prøve at motivere, som man gør her, man kan sætte noget i stedet, man kan arbejde målrettet med at udvikle dem og få dem til selv at tage stilling til ikke at ville have brug for stoffet, eller give dem noget i stedet. Man arbejder på en bred vifte af tilbud, som borgmester Mikkel Warming har præsenteret heroppe.

Det, der er spørgsmålet, som jeg vil vende tilbage til, er: Hvad er det, de borgerlige ønsker, man skulle gøre i stedet? Man gør jo alle de ting allerede nu, man accepterer ikke hashmisbrug, man arbejder bare målrettet med at afvænne dem i stedet for at smide dem ud.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): En kort bemærkning til Signe Færch.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): – Som simpelt hen ikke kan forstå, om Jakob Næsager og Jaleh Tavakoli hører dårligt eller forstår dårligt, fordi I bliver ved med at spørge: Hvordan kan I bare acceptere det, hvorfor synes I ikke, det er et problem? Prøv lige at høre: Samtlige partier i den her sal har været heroppe, stort set samtlige medlemmer af Borgerrepræsentationen har været heroppe og sagt: Nej, man skal ikke acceptere hashmisbrug, og ja, det er et problem, når unge ned til 14 år er i hashmisbrug. Punktum.

Så medmindre Jakob Næsager kan komme herop og fortælle, hvem det er der ikke synes, det er et problem, eller som synes, vi skal lade stå til eller acceptere, så synes jeg, vi skal lukke den del af debatten og sige, at vores fælles udgangspunkt er: De her unge skal have hjælp til at komme ud af et misbrug, hvordan gør vi det bedst? Og vi mangler stadig svar, jeg tror, der er blevet spurgt 15 gange, på: Hvad er det, man vil, hvis man ikke vil smide dem ud, hvis man ikke vil lukke institutionen, og hvis man ikke vil låse dem inde ulovligt?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

(Kort bemærkning).

Jaleh Tavakoli (U): (*Mikrofonudfald*) ... man ikke tolererer et misbrug. Man må nødvendigvis, når man som behandlingssted modtager unge med misbrug, tolerere misbrug. Det, man skriver, at man ikke tolererer, er stoffer. Det synes jeg bare er et problem, at man skriver, det er bare en simpel, faktuel ting. Man skriver i forvaltningens papirer, men det står åbenbart også på hjemmesiden, at man ikke tolererer stoffer. Og det gør man jo, det gør man.

Men det, jeg kom herop for at sige, er, at nu stillede Venstre et spørgsmål om ledelsens uddannelse og kompetencer. Jeg vil gerne stille et spørgsmål om ledelsens og personalets kompetencer i forhold til, at de skal have unge, der er kriminalitetstruede, unge med udadreagerende adfærd, antisocial adfærd, som har misbrug, adfærds- og følelsesmæssige forstyrrelser som ADHD og tilknytningsforstyrrelser, personlighedsforstyrrelser, psykiske udviklingsforstyrrelser såsom autisme. Alligevel siger borgmesteren: Jamen Nexus er ikke et psykiatrisk behandlingssted.

Måske de her mennesker burde have nogle psykiatriske forløb, som hang bedre sammen, således at man ...

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Jeg spurgte SF's ordfører, om man ville acceptere den brug af hash, der er i dag, hvor SF så svarer: Vi arbejder allerede målrettet på at korrigere for hash. Altså jeg hører det sådan, at det faktisk er o.k., som det er i dag – sådan er det jo. Det synes jeg ikke er i orden. Der er tale om børn på 14 år, vi har sagt det hundrede gange nu her, det er børn, der er anbragt af Københavns Kommune.

Så bliver der spurgt mange gange efterhånden, hvad vi vil gøre. Vi har en leder af den her institution, vi har masser af medarbejdere, og vi har en klar forventning om, at de ledere og de medarbejdere, der er på den her institution, arbejder målrettet og til stadighed på at korrigere de unges adfærd. Vi er nødt til at hjælpe de her børn på 14 år ud af deres misbrug. Hvis ikke de bliver hjulpet som 14-årige, hvor havner de så henne?

Jeg synes ikke, det er o.k., at man bare fortsætter med at arbejde målrettet som hidtil – for sådan er det jo. Den status, "sådan er det", er vi nødt til at have lavet om af hensyn til børnene.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Sisse Marie Welling for en kort bemærkning, og derefter anser jeg de korte bemærkninger for at være ved at være opbrugt.

(Kort bemærkning).

Sisse Marie Welling (F): Kære Jakob Næsager. Der er ikke nogen her i denne her sal, der ikke har børnenes interesse som det primære fokus. Vi vil alle sammen gerne have, at de her børn ikke ryger hash eller tager stoffer, eller hvad de nu ellers gør.

Jeg har hørt Jakob Næsager rigtig mange gange om, hvad det er Jakob Næsager mener, man skal gøre, som man ikke gør i dag. Hvordan er det, Jakob Næsager mener, man får de her børn ud af misbrug?

I SF mener vi, at man får de her børn ud af misbrug ved at arbejde med dem og motivere dem til at komme ud af det her misbrug. Det kan man gøre på mange forskellige måder. Nogle mener, man skal smide nøglen væk, andre mener, man skal bruge pædagoger til at motivere børnene. Vi mener, man skal bruge pædagoger til at motivere børnene i stedet for at smide nøglen væk. Hvad vil De Konservative og Jakob Næsager gøre?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Henrik Appel Esbensen som ordfører og derefter Jaleh Tavakoli som ordfører, og så mener jeg, vi er ved at have rundet denne debat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

Henrik Appel Esbensen (A): Vi synes hos Socialdemokraterne, at det er rigtig fornuftigt, at man tager denne her debat. Det er vigtigt, og jeg håber, vi kan tage den i Socialudvalget på et senere tidspunkt. Jeg håber også, at vores institutioner derude tager muligheden nu for at diskutere, hvad det er man kan gøre i forhold til den her problemstilling. Men det er meget, meget, meget komplekst.

Hr. Jakob Næsager vil gerne have, at de arbejder med de unge i forhold til, at de skal komme ud af deres misbrug. Det gør de også i forhold til deres behandlingsplaner. Men jeg vil gerne sige til VKO, at efter 20 år med hjemløse misbrugere så ved jeg om nogen, hvor svært det er at få folk til at stoppe deres misbrug. Og med hensyn til at smide dem ud savner jeg stadig et svar, fordi hvor er det grænsen er for VKO? I vil gerne have, at vi arbejder, men der er vel et punkt, hvor de skal smides ud, eller hvad? Det savner jeg stadig væk et svar på fra hr. Næsager.

DF ønsker at lukke Nexus. Hvor er det, de unge skal hen, tænker jeg, at hr. Finn Rudaizky måske kunne svare på. Måske skal de i fængsel. Der må man heller ikke ryge hash, de ryger også hash i fængslerne. Hvad så, når de ryger hash i fængslerne? Hvor skal de så hen, tænker jeg, at hr. Finn Rudaizky måske kan svare på.

Så tænker jeg også, at det måske er lidt misforstået af de borgerlige at tro, at pædagoger skal være politimænd. Pædagoger udøver pædagogik, politifolk udøver politiopgaver, og man skal ikke sammenblande de ting. Det virker, som om VKO tror, at pædagoger skal udføre politimæssige opgaver. Det skal de ikke, de må de ikke. Så fokuser på, at pædagoger laver pædagogisk arbejde, og politiet laver politimæssige opgaver.

Det sidste er, om VKO, jeg tror ikke, det er deres hensigt, men når man smider unge ud fra en institution som Nexus, så er man jo indirekte med til at få unge over i kriminalitet, og det kan da ikke være det, VKO ønsker.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jaleh Tavakoli, derefter slutter borgmester Mikkel Warming.

Jaleh Tavakoli (U): (*Mikrofonudfald*) ... fra nultolerancepolitik, og jeg tror, at alle herinde går ind for, at socialt udsatte børn og unge og socialt udsatte voksne altid skal mødes med pædagogiske tiltag, psykologiske, psykiatriske, hvad der nu er behov for, for at få dem videre i livet.

Det, som har gjort mig bekymret, og som jeg ikke forstår, at man på venstrefløjten ikke anerkender, er, at der nødvendigvis må være et problem, når de her unge, som er på et behandlingstilbud for at komme ud af deres misbrug, ikke har det så godt og er ude i et stort misbrug på et behandlingshjem.

Nu kunne borgmesteren ikke svare på det, men jeg vil rigtig gerne vide og også gerne undersøge, hvad det er for et psykiatrisk-psykologisk forløb, man har givet dem, hvad det er for et afrusningsforløb, man har givet dem, fordi jeg bliver da bekymret, når jeg hører om det, der er sket, det, jeg har kunnet dokumentere og beskrive. Det mener jeg da burde bekymre os alle sammen.

Dermed ikke sagt, at de skal smides ud, selvfølgelig skal de da ikke det, og selvfølgelig skal der pædagogisk arbejde til. Det er lige præcis derfor, jeg har stillet det her spørgsmål, jamen når man som en institution som Nexus vil rumme alle de ting, som jeg nævnte, psykiske problemer, tilknytningsforstyrrelser, personlighedsforstyrrelser, ADHD, misbrug, antisocial adfærd, kriminalitetsbekæmpelse, hvilken faglighed har lederen, hvilken faglighed har personalet til at rumme det? Eller har man bare en lomme filosofi om, at man vil træne dem noget mere for at gøre dem trætte og give dem nogle opkvikkende hormoner i hjernen, således at de bliver glade og holder sig fra hash? Det holder ikke, sådan som det går nu, der ryger de hash i et stort omfang.

Meningen med et behandlingstilbud og et sted, hvor man skal ud af sit misbrug, er altså, at man får nedsat sit misbrug, hvis ikke i en lige linje, men på sigt alligevel får nedbragt sit misbrug. Sådan som jeg har hørt, jeg har fået sagsindsigt i dag, jeg kunne ikke få det tidligere end i dag, jeg har siddet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

og kigget på det, men ud fra det indtryk, jeg har fået i dag, og også det indtryk, der har været i pressen, så kan man diskutere, hvorvidt de unges misbrug af hash er steget. Man kan også diskutere, om man gør nok, og ud fra det, jeg har læst i dag, så synes jeg ikke umiddelbart ud fra logbøgerne, at man gør nok for at sætte ind over for det her misbrug, som er omfangsrigt...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, så er taletiden opbrugt. Vi giver ordet til borgmester Mikkel Warming.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som vil starte med at henvise til det skriftlige svar, Jaleh Tavakoli har fået for 5 timer siden, nej ved 1-2-tiden i dag, som fortæller, hvad det er for nogle efteruddannelseskurser, man har lavet, hvad det er for en tilknytning, også til socialforvaltningens psykiatriprojekt, den rådgivning og supervision, som er givet til medarbejderne, der arbejder med unge med psykiatriske problemstillinger – alt det, Jaleh Tavakoli har været oppe og snakke om hele aftenen, som hun fik på skrift i eftermiddags. Jeg henviser igen til det svar.

Så vil jeg sige, og det har altså været lidt tydeligt efterhånden, at der er en relativt, en ret stor mangel på forståelse for, hvad det er for nogle unge, vi snakker om. Nogle siger, de er der jo på grund af hashmisbrug. Nej, de unge, vi snakker om, er, det sagde jeg også i min indledning, unge, som har problemer med udadreageren – det er et moderne udtryk for, at man ofte er voldelig – med misbrug (*Mikrofonudfald*) ... opmærksomheds- og personlighedsforstyrrelser. Man har ofte været indblandet i kriminalitet, er blevet idømt ungdomssanktioner, alternativ afsoning. Som resultat af de andre problemer med omsorgssvigt, manglende tillid til voksne osv., så er der også nogle, under halvdelen aktuelt, der også har et brug, et misbrug af hash.

Den måde, det understregede jeg, det synes jeg, jeg gjorde rigtig mange gange i min indledning, man arbejder med det på Nexus, er netop, at man ikke accepterer det, men at man arbejder med at løse de problemer, der fører til, at de unge har et forbrug og misbrug af hash.

Den måde, man arbejder på – det kan jeg ikke nå på 1 minut og 20 sekunder; derfor brugte jeg også væsentligt længere tid på det i min indledning, som desværre hverken Jakob Næsager eller andre har hørt efter, tydeligvis, beklageligvis – er, at man starter med at kortlægge det, man arbejder med motiverende samtaler, man prøver, og dette er meget centralt, at give et andet indhold i livet ved fysisk aktivitet som noget helt centralt, ved at få de unge til at bruge deres krop, fordi det betyder, at de for det første får noget andet at lave, de kommer ind i fornuftige døgnrytmer, og de, og dette er videnskabeligt bevist, får også mulighed for at få nogle af de andre, skal vi sige oplevelser i deres krop, som gør, at de ikke har så stort behov for at bruge hash.

Man gør meget ud af skolegang, med gode resultater, vil jeg godt understrege. Når 5 ud af 5 mulige unge ikke bare går op til folkeskolens afgangsprøve i 2012, men også får folkeskolens afgangsprøve, så er vi ude i resultater, der er blændende i forhold til den her målgruppe.

Det er det, man gør, og derfor er det noget pjat at blive ved med at sige: Er der er ikke nogen, der tænker på børnene? Det er lige præcis det, man gør på Nexus, og man arbejder seriøst med det, og kodeordet her er seriøst og ikke plat og populistisk, sådan som forespørgslen har været domineret af fra forespørgernes side. Sisse Marie Berendt Welling sagde: Vi har alle sammen børnenes interesser for øje. Det gælder ikke Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti i denne sag.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

18. Medlemsforslag om at Københavns Kommune støtter op om en fredning af Sydhavnstippen (2013-88253)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen beslutter at støtte Danmarks Naturfredningsforenings fredningsforslag for Sydhavnstippen, samt
 2. at Københavns Kommune retter henvendelse til Fredningsmyndighederne for at gøre opmærksom på Københavns Kommunes beslutning vedr. fredningsforslaget.
- (Stillet af Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten)

Iben Wiene Rathje (F): Jeg vil prøve her i starten at lægge op til måske en lidt kortere debat end om det foregående punkt og håber, vi alle sammen kan bakke op om det. Derfor skal jeg ikke trætte jer for meget med SF's holdning til store, sammenhængende naturområder. Vi synes, det er rigtig vigtigt, at vi i en storby bevarer og fokuserer på at værdsætte og prioritere de store naturområder, vi har; det er jo ikke så mange. Vi synes også, det er vigtigt, at de ikke trues af kreative bygherrer, som måske vil prøve at udvide de muligheder, de har, eller bruge dem, og vi vil også gerne sikre, at områderne ikke ødelægges af invasive arter.

Det synes vi er rigtig vigtigt at prioritere, selvfølgelig fordi naturen har en værdi i sig selv, men også fordi det betyder rigtig meget for borgernes livskvalitet at have de her områder i nærheden.

Der er blevet rejst tvivl om de økonomiske risici ved at bakke op om det her forslag. Vi vil gerne sikre os, at når man stemmer imod forslaget, hvis man gør det, så er det ikke på grund af uafklarede forhold, men fordi man slet og ret ikke ønsker at frede Tippen. Derfor har vi lavet et ændringsforslag, så vi er sikre på, at alle kan være trygge ved det her økonomisk og juridisk. Jeg vil lige læse ændringsforslaget op; det er stillet af SF, Enhedslisten og De Radikale:

" Det foreslås, at medlemsforslagets at-punkter erstattes med:

- at Borgerrepræsentationen pålægger økonomiforvaltningen i samarbejde med teknik- og miljøforvaltningen at udarbejde forslag til høringssvar, der støtter op om Danmarks Naturfredningsforenings fredningsforslag for Sydhavnstippen,

- at økonomiforvaltningen med inddragelse af teknik- og miljøforvaltningen pålægges at fremlægge forslag til høringssvar til politisk behandling,

- at Københavns Kommune retter henvendelse til fredningsmyndighederne med anmodning om udsættelse af høringsfristen indtil det tidspunkt, hvor sagen er politisk behandlet."

Det er ændringsforslag, hvor vi har sikret os med BR-Sekretariatet, at det tager hånd om den usikkerhed, der er på de økonomiske risici, sådan at vi kan få det belyst, inden politikerne beslutter, om de vil tilslutte sig.

Til slut skal jeg beklage, at der er en fejl i motiveringen for forslaget. Det er i kommuneplanen, at en del af det grønne område er udlagt til bolig og erhverv, og ikke i en lokalplan. Det samme gælder for fredningsforslaget.

Lars Weiss (A): Nu skal jeg jo passe på, hvad jeg siger. Det her forslag er jo ikke et forslag, der går ud på, om man vil beskytte de rekreative værdier, der ligger på Tippen. I forslaget står der, at der skal fredes 52 ha på Tippen. Ud af de 52 ha er de 26 allerede fredet; så er vi nede på halvdelen. Ud af den halvdel, der er tilbage, ligger 2/3 indenfor kystbeskyttelseslinjen. Det vil sige, at vi reelt er nede og tale om 1/6 af Tippen. Nå, men skal vi så frede den?

Det vil jo så betyde, at de ønsker, der er ude i lokalområdet, bl.a. i den vedtagne kvarterløftsplan om, at man har talt om, at der gerne må være en spejderhytte, man vil gerne have en lille bondegård med tilknyttede undervisningsfaciliteter knyttet op til det dyrehold, der er derude, der har også været tale om, at man kunne lave en lille boldbane derude, der har været tale om nyttehaver, alle de ting på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

den sjettedel af arealet, der er tilbage, vil man sløjfe, hvis man stemmer for en fredning af det her område. Det kan vi simpelt hen ikke støtte.

Og så er der en anden ting. I Teknik- og Miljøudvalget og i planlægningsøjemed i Københavns Kommune har vi lavet en rigtig stor indsats for at skabe midlertidige rekreative aktiviteter på byggegrunde. I det her tilfælde bruger man så de aktiviteter, der midlertidigt er kommet ind, som begrundelse for at foretage en fredning.

Det vil jo så betyde, at hvis alle de private grundejere, der er rundtomkring i byen, når de får et forslag fra Københavns Kommune og lokale kræfter: Skal vi ikke prøve at lave noget spændende her midlertidigt, indtil byggegrunden skal benyttes – så kan se, at Københavns Kommune efterfølgende kommer ud og siger, fint, så vil vi frede, fordi de her aktiviteter er rykket ind, så vil byggetomter ikke være noget, hvor vi kan tiltrække spændende aktiviteter i en 5-, 10-, 20-årig periode. Så kan byggetomter gå hen og blive et areal med hegn rundt om og glubske schæferhunde inde på. Det vil for alvor være et tilbageslag for københavnernes.

Vi kan ikke støtte SF's oprindelige forslag, heller ikke med SF's, Enhedslistens og De Radikales ændringsforslag. Til gengæld har vi en protokolbemærkning, der er, undskyld, en lille smule lang, som er på vegne af Socialdemokraterne, Venstre, Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance, og den siger:

"Sydhavnstippen er et vigtigt rekreativt område i den sydlige del af København.

Områdets rekreative kvaliteter sikres og udvikles bedst i samarbejde med brugerne og lokalområdet indenfor Kalvebodkilefredningen og indenfor kommuneplanens rammer om offentlige/almene rekreative formål. På det sæt fastholdes muligheden for på sigt at realisere nogle af de lokale ønsker, eksempelvis i den vedtagne kvarterløftsplan om ridebane/ridehus, dyrehold med tilknyttede undervisningstilbud m.m.

Samtidig kan fredningen af den mindre del af området, der er udlagt til C-område i kommuneplanen, have meget uheldige konsekvenser for kommunens indsats for at udbrede midlertidig brug af private arealer til rekreative formål. Interessen hos grundejere for at stille arealer til rådighed kan blive påvirket af, at en midlertidig brug nu ønskes gjort permanent med et tab af udviklingsmuligheder til følge. Det vil være et tab for københavnernes, hvis områder, der først skal udvikles om mange år, ikke bruges rekreativt i mellemtiden."

Bo Normander (B): Tak for den meget lange protokolbemærkning, som jeg dog ikke kan støtte.

I forhold til denne her sag er der nogle lokale kræfter og nogle lokale initiativer, der har arbejdet meget for det her. Vi bakker fuldt op omkring de lokale kræfter og om en fredning af den resterende del af Tippen.

Som sagt tidligere er der jo en del naturværdier i det her område, det er en lysåben, bynær natur, og de lokale har stor glæde af det. Det her område har jo tidligere været, hvad skal man sige, truet af at blive bebygget. Bl.a. har man gerne ville have haft anlagt en golføvebane, og der har faktisk også tidligere været planer om at bygge billige boliger på området. Det er måske deri, det ligger, at Socialdemokraterne og også andre partier er imod denne her fredningssag, fordi man tidligere har været forhippet på at bygge billige boliger i området, og måske har man ikke helt skrinlagt de planer i Socialdemokratiet.

Det undrer mig i hvert fald meget, at der ikke kan blive et flertal her i Borgerrepræsentationen for at frede Tippen. Der er en del fordele ved denne her fredningssag. Jeg synes, at Lars Weiss ligesom drejer det fuldstændig ud af retning i den argumentation, han har. En fredning af Tippen kan sikre en sammenhæng i et stort grønt område fra Valbyparken med den tange, der går over til Tippen. På den måde har vi en sammenhæng i naturen. Ja, Valbyparken er i forvejen fredet, og det sikrer så sammenhæng til Tippen og den sydlige del af Tippen. Det kan også have en betydning i forhold til at anlæg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

ge Valby Strandpark, anlægge en strand i fremtiden, at vi simpelt hen sikrer et større grønt område. Det giver rigtig god mening det her fredningsforslag.

Og jeg synes helt klart, især når man tænker på det lokale engagement og alle de kræfter, der har været lokalt på stedet, bl.a. med at rydde bjørneklo, med at sætte får ud på det sydligste af Tippen, at vi må bakke op omkring de lokale kræfter. Så vidt jeg ved, så ønsker alle de lokale foreninger netop en fredning af Tippen for at sikre mod fremtidig bebyggelse.

Lars Weiss (A): Det kan godt være, Bo Normander synes, at protokolbemærkningen var lang, men til gengæld var den rigtig, hvorimod noget af det, som Bo Normander sagde heroppe fra talerstolen, jo ikke er i overensstemmelse med det, der står i Danmarks Naturfredningsforenings forslag til fredning, bl.a. det her med, at det er et helt særligt naturområde. Danmarks Naturfredningsforening har selv på mødet den 17. maj, det offentlige fredningsmøde, erkendt eller sagt, at der ikke er nogen særlige naturværdier på den resterende del af Tippen i forhold til det nye område, der skal omfattes af fredning, men at det er de rekreative aktiviteter, der foregår derude, der gør, at de rejser en fredningssag.

De rekreative aktiviteter, der foregår derude, er netop noget, der er foregået og finansieret af grundejerne derude i en af de rigtig gode aftaler, Københavns Kommune, de lokale kræfter derude, har indgået om midlertidig anvendelse. Vi vil spænde fuldstændig ben for den indsats med midlertidighed, hvis vi efterfølgende, når det bliver en succes, går ind og siger: Nej, nu mente vi altså ikke, det var midlertidigt, nu vil vi frede det. Enhver grundejer i København vil, når København efterfølgende kommer og siger: Kan vi ikke lave en aftale om midlertidighed? – betakke sig, hvis det er denne her måde, Københavns Kommune forvalter de her aftaler på.

Iben Wiene Rathje (F): Det var blot Lars Weiss' faglige betragtninger om natur, og hvordan arter trives i et område.

Jeg vil bare sige, at det har rigtig stor betydning, hvor stort et område er. Man kan ikke sige, at bare fordi en eller anden bestemt lille art ikke er over hele området, så har det ikke betydning. Det har rigtig stor betydning, at vi sikrer et stort område, hvor arter kan vandre, og også hvor de har ro. Hvis der kommer et eller andet tivoli lige ved siden af, som er rekreativt, eller noget, der larmer på anden vis, eller en golfbane, som giver en meget ens naturtype, som ikke har ret meget med natur at gøre, så har det indflydelse, stor indflydelse på de arter, der er i et nærliggende område.

Så det her har rigtig stor betydning. Det har ikke kun rekreativ betydning i den snævre forstand, det har også noget at gøre med, at oplevelsen af natur og selve naturen har brug for rigtig stor plads, og det har vi ikke så meget af i København, så derfor er det her en unik mulighed for os.

(Kort bemærkning).

Lars Weiss (A): Jeg gjorde mig bestemt ikke til ekspert i, hvordan floraen og faunaen trives ude på Tippen. Jeg citerede simpelt hen bare Danmarks Naturfredningsforening i forhold til den begrundelse, de har brugt. Danmarks Naturfredningsforening, som er dem, Iben Rathje beder om, at vi støtter i forbindelse med denne her afstemning, siger selv, at der ikke er noget, der har ændret sig siden 1990 med Kalvebodkilefredningen, som allerede freder det største område ude på Tippen. Der er ikke sket noget nyt, der er ikke nogen rent naturmæssige begrundelser for fredningen. Det er udelukkende de rekreative aktiviteter, der foregår derude, og det kan snildt rummes inden for de rammer, som kommuneplanen giver i dag, hvor det er udlagt til netop rekreative aktiviteter.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Jeg undres bare over, hvorfor man prøver at sagsbehandle herinde i Borgerrepræsentationen i stedet for at stille et forslag i udvalget, hvor man kan løfte nogle af de ideer og visi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

oner, man har for Tippen. Mange af de grundlæggende ting, som forslagsstillerne stiller forslag om, er vi jo enige i i forhold til nogle rigtig gode værdier. Det er nogle rigtig gode ting, der foregår på Tippen i dag.

Jeg er helt enig med vores ordfører, Lars Weiss i, at måske er fredning ikke ligefrem vejen frem for at bevare de ting, som I gerne vil ude på Tippen. Hvor kommer den ide fra, at det lige skulle være fredning, der er løsningen? Hvorfor ikke få en ordentlig, seriøs udvalgsbehandling og stille et godt forslag, som vi kan behandle og finde ud af alle de gode måder, man kan bevare de gode, rekreative arealer ude på Tippen på en god og sammenhængende måde?

Så kan det da godt være, at fredning var en af dem, men det er da ikke måden at sagsbehandle det på herinde i Borgerrepræsentationen. Det er ikke særlig gavnligt, i hvert fald slet ikke for Tippen.

(Kort bemærkning).

Iben Wiene Rathje (F): Vi har valgt at tage medlemsforslaget op, fordi der er høringsfrist den 14. juni, og vi vil gerne bakke op om det arbejde, der er lavet konkret lokalt og i Danmarks Naturfredningsforening.

Hvorfor er fredning en fordel? Det er det, fordi det stiller krav til naturplejen og imødegår nogle af de problemer, der er på Tippen nu, med invasive arter. Det er ikke bare sådan, at man nu om dage bare kan lade et lille område stå som natur, man bliver nødt til at justere det, fordi vi er i en situation i verden, hvor der er meget lidt plads til natur, og hvor invasive arter har rigtig, rigtig stor betydning for naturen rundt omkring. Så derfor er fredningsforslaget en positiv ting for det område, også for naturen, og derfor så vi det som en rigtig gavnlig ting at tage op her og støtte.

Bo Normander (B): Til Lars Weiss: Ja, det kan godt være, at Tippen ikke bliver en kommende nationalpark, men mindre kan også gøre det. Der er for en storby virkelig unikke naturmæssige kvaliteter ved Tippen. Der er Natura 2000-området, der er fugleliv, der er padde, der er forskellige ting.

Det kan godt være, at Lars Weiss har læst fredningsforslaget fra Danmarks Naturfredningsforening på den måde, men sådan ser jeg ikke på det, og sådan læser jeg det ikke. Det er både rekreative interesser og naturmæssige interesser, der er vigtige her.

Fredningsloven har jo rimeligt brede formålsparagraffer, så det behøver jo ikke at være nationalpark for, at man anlægger en fredningssag. Der kan også være mere brede interesser, f.eks. noget mere kultur, industriel natur, som det her jo er. Tippen hedder det jo, fordi det er bygget på gammelt byggeaffald, og at der så har udviklet sig en særlig natur her, er jo kun meget interessant og også værd at frede.

Jeg synes, det blev meget klart ud fra Lars Weiss' tale her, at han ikke varetager de lokale kræfters og de lokale organisationers interesser. Det var meget tydeligt. Det, han varetager, er By & Havns interesser, det er grundejerne, som skal have deres ret her.

Men hvis Lars Weiss havde givet sig tid til at lytte til de lokale foreninger, også forskellige partier og Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening osv., så kunne det jo godt være, at der er mening med det her, at der faktisk er en god mening i at rejse en fredningssag her.

Det er jo sådan, at selv om området er udlagt til rekreative interesser, så kan der meget hurtigt blive lavet en ny beslutning om det. Det er jo bare en ændring af kommuneplanen. Så det kan være, at i næste forsamling kommer der ligesom en interesse eller vilje til, at nu skal Tippen bebygges, fordi vi mangler områder. København vokser med 1.000 mennesker om måneden, og så kan det være, at Tippen lige pludselig kommer i spil, og vi kan lave nogle billige boliger der.

Det, vi gerne vil med denne her fredningssag, er ligesom at sige: Jamen det her er et grønt område, og det er noget, vi gerne vil bevare for eftertiden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Den radikale ordfører skoser Socialdemokraterne for ikke at varetage de lokales interesser. Altså for mig at se er vi borgerrepræsentanter herinde for borgerne i hele kommunen. Det kan ikke hjælpe, hvis det sådan er små særinteresser, vi skal varetage i det ene hjørne og i det andet hjørne. Dybest set skal vi have en kommune, der fungerer, en kommune, der hænger sammen. Ellers får vi jo ikke skabt flow i den her kommune, vi får ikke skabt sammenhæng. Derfor er vi nødt til at se det her i en sammenhæng og ikke nødvendigvis, fordi nogle i et enkelt kvarter har nogle bestemte interesser og andre i et andet kvarter har nogle bestemte interesser. Herinde burde vi hæve os op over og se på, hvordan vi varetager interesserne for borgerne i hele kommunen. Så jeg vil da rose Socialdemokraterne for at have is i maven.

Lars Weiss (A): Tak for det. Det er altid rart med ros.

Det var Bo Normander, der fik mig herop igen. Han sagde, at han ikke læste fredningsforslaget fra Danmarks Naturfredningsforening på samme måde som mig. Nu vil jeg så have lov til at citere: "At det nu foreslåede areal ikke rummer natur, der i sig selv fordrer en fredning. Forslaget begrundes derfor i, at området bruges rekreativt." Jeg har svært ved at tolke det anderledes, end at der ikke er naturmæssige hensyn, der gør, at man skal have en fredning.

Og så lad os lige holde fast i det igen: Halvdelen af området er allerede fredet. Af den halvdel, der ikke er fredet, ligger 2/3 inden for kystbeskyttelseslinjen; der kan ikke bygges noget. Så er der det, der svarer til 1/6, tilbage, hvor man ved at fastholde det, der ligger i kommuneplanen, giver mulighed for det, de lokale selv har besluttet derude, de gerne vil i kvarterløftsplanen, bl.a. lave nyttehaver, bl.a. lave et ridehus, bl.a. lave en spejderhytte. Det er det, man vil forhindre.

Så kan man altid diskutere, hvilke interesser vi varetager. Jeg mener bestemt, at de, der stemmer imod det her, varetager de lokale interesser derude. Så kunne jeg være polemisk i forhold til det med By & Havn og spørge hr. Bo Normander: Er det Det Økologiske Råds interesser, Bo Normander varetager, eller er det borgernes derude?

Lad os holde os til det saglige og det, der står i både indstillingen og i Danmarks Naturfredningsforenings eget fredningsforslag.

(Kort bemærkning).

Bo Normander (B): Til Lars Weiss: Jeg forstår ikke rigtig, hvad Det Økologiske Råd har med denne her sag at gøre. De har ikke på nogen måde været involveret i denne her sag, så det undrer mig meget.

Med hensyn til at varetage interesser – det er klart som svar til Jakob Næsager – skal man selvfølgelig varetage mange forskellige personers og organisationers osv. interesser, men det, vi forsøger at gøre, er jo at afbalancere forskellige interesser, og selvfølgelig har By & Havn også nogle interesser i det her.

I denne her sag mener vi altså, at det vigtigste er at tilgodese de mange lokale organisationer, der gerne vil det her. Jeg har ikke hørt, at der er nogen, eller det må i hvert fald være nogle få, som gerne vil bygge ridehuse og hvad ved jeg, speedwaybaner eller hvad det kunne være, på Tippen. Det er jo ikke det, det drejer sig om ... nu kan jeg se, at min tid løber ud...

(Kort bemærkning).

Iben Wiene Rathje (F): Jeg må konstatere, at Lars Weiss læser fredningsforslaget meget selektivt, for der er også store beskrivelser af det fugleliv og i det hele taget den naturrigdom, der findes, så naturen har en rigtig stor værdi. Men det er klart, at skulle man finde et område, et hvilket som helst sted i Danmark, så ville man nok ikke lige finde det her, men værdien ligger jo netop i, at naturen er så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

tæt på os, og det har den store værdi for os, ikke kun som det rekreative, men også som det naturmæssige, der er tæt på os.

Så vil jeg slutte med at sige, at jeg kan forstå, at Lars Weiss mener, at der ikke er en frø eller en fugl, der er ikke en fisk måske, der kan få det ringere ved, at vi får en lille golfbane eller et lille fri-luftstivoli smækket op ved siden af.

SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at medlemsforslagets at-punkter erstattes af følgende at-punkter:

- at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen i samarbejde med Teknik- og Miljøforvaltningen at udarbejde forslag til høringssvar, der støtter op om Danmarks Naturfredningsforenings Fredningsforslag for Sydhavnstippen,
- at Økonomiforvaltningen med inddragelse af Teknik- og Miljøforvaltningen pålægges at fremlægge forslag til høringssvar til politisk behandling,
- at Københavns Kommune retter henvendelse til fredningsmyndighederne med anmodning om udsættelse af høringsfristen indtil det tidspunkt, hvor sagen er politisk behandlet.”

Det af SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag blev forkastet med 26 stemmer imod 21.

For stemte: B, F og Ø.

Imod stemte: A, C, I, O, V og Sofie K. Led (løsgænger).

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 25 stemmer imod 21.

For stemte: B, F og Ø.

Imod stemte: A, C, I, O, V og Sofie K. Led (løsgænger).

Socialdemokraterne, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance afgav følgende protokolbemærkning:

”Sydhavnstippen er et vigtigt rekreativt naturområde i den sydlige del af Københavns Kommune.

Områdets rekreative kvaliteter sikres og udvikles bedst i et tæt samarbejde med brugerne og lokalområdet indenfor Kalvebodkilefredningen og indenfor kommuneplanens rammer om offentlige/almene rekreative formål. På det sæt fastholdes muligheden for på sigt at realisere nogle af de lokale ønsker i eksempelvis den vedtagne kvarterløftsplan om ridebane/ridehus, dyrehold med tilknyttede undervisningstilbud m.m.

Samtidig kan fredning af den mindre del af området, der er udlagt som C-område i kommuneplanen, have meget uheldige konsekvenser for kommunens indsats for at udbrede midlertidig brug af private arealer til rekreative formål. Interessen hos grundejere for at stille arealer til rådighed kan blive påvirket af, at en midlertidig brug nu ønskes gjort permanent med et tab af udviklingsmuligheder til følge. Det vil være et tab for københavnere, hvis områder, der først skal udvikles om mange år, ikke bruges rekreativt i mellemtiden.”

19. Medlemsforslag om mulighed for overvågning på privat fællesvej og oprettelse af lokalpolitistationer (2013-87845)

Det foreslås,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Overborgmesteren at sikre en afklaring hos Justitsministeriet for at få mulighed for at opsætte overvågningskameraer også på privat fællesvej, samt
 2. at Borgerrepræsentationen pålægger Overborgmesteren at kontakte rette myndighed med det sigte at få oprettet lokale politistationer i København, hvor utrygheden og kriminaliteten er høj.
- (Stillet af Dansk Folkeparti)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Her er det Carl Christian Ebbesen, der er ordfører for forslagsstillerne, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Dansk Folkeparti ønsker et trygt samfund, og vi ser det som vores fornemste opgave som folkevalgte politikere at skabe trygge og sikre rammer for de københavnske borgere.

Den seneste tids massive optrapning af vold og kriminalitet, bl.a. som følge af den eskalerede bandekonflikt, har skabt utrygge miljøer at færdes i i en støt voksende del af København. Derfor ønsker vi hurtigst muligt at få etableret øget kameraovervågning og oprettelse af lokale politistationer i områder, hvor utrygheden og kriminaliteten er særligt høj, f.eks. Tingbjerg, men måske også på Nørrebro eller ved Christiania.

Den 6. maj blev jeg meget, meget glad for overskriften i B.T., der hed "Københavnske socialdemokrater kræver lokal politistation i Tingbjerg." Yes, tænkte jeg. "Socialdemokraternes ordfører i Borgerrepræsentationen, Lars Aslan Rasmussen, kræver, at Tingbjerg får sin egen politistation efter endnu et skyderi i den københavnske bydel. Der skal oprettes en lokal politistation i den københavnske bydel Tingbjerg, mener Socialdemokraterne i Borgerrepræsentationen. Forslaget kommer efter endnu en skudepisode i den hårdt prøvede bydel. Det er helt nødvendigt, at Tingbjerg får sin egen politistation, så der kan skabes tryghed i området her og nu, siger Lars Aslan Rasmussen. Han vil nu rejse sagen i Borgerrepræsentationen allerede i næste uge og håber, regeringen vil hjælpe København."

Der er nu gået noget tid, der er gået mere end en uge, der er også gået lidt mere, og intet er sket. Meldingerne i pressen er ikke blevet fulgt yderligere op af Socialdemokraterne. Det er typisk, at der ikke bliver sat handling bag ved ordene, når socialdemokraterne udtaler sig.

Det er årsagen til, at Dansk Folkeparti nu fremsætter det her medlemsforslag med håb og forventning om, at Socialdemokraterne står bag deres ordfører i sagen om øget kameraovervågning og lokale politistationer, og at det ikke kun er et udtryk for populisme, som man løber fra dagen efter.

Jesper Christensen (A): Jamen tak for det. To vigtige emner, tryghed i byen og kameraovervågning, det er der ingen tvivl om, og antydningen af, at vi ikke tager den rejste problematik alvorligt, mener jeg er helt forfejlet. Jeg vil sige, at er der nogen, der har interesseret sig for temaerne omkring, at vi skaber en tryk og sikker by, så er jeg helt sikker på, at forsamlingen her, men også københavnere, udmærket er klar over, at det er os, og at vi også har handlet.

I forhold til de to konkrete forslag vil jeg sige om kameraovervågning på private fællesveje, at vi deler ønsket, og vi mener sådan set, at forslaget allerede er opfyldt. Økonomiudvalget godkendte den 11. december 2012 en henvendelse til Justitsministeriet, og overborgmesteren har efterfølgende drøftet det med justitsministeren i april 2013 og senest fulgt det op med et brev 29. maj 2013. Så et nyt brev i denne sammenhæng synes vi er en anelse unødvendigt.

I forhold til, at overborgmesteren skal rette henvendelse til relevante myndigheder om oprettelse af lokalpolitistationer i København, så har vi stillet et ændringsforslag til det af Dansk Folkeparti fremsatte forslag.

Jeg vil sige i denne sammenhæng, at det vigtigste for os er, at overborgmesteren i brev af 17. april 2013 til justitsministeren, Rigspolitechefen og Politidirektøren i forbindelse med besparelserne på Kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

benhavns Politi og eventuelle konsekvenser for københavnernes gentagne gange har fastholdt, også i kredsrådet, at her har vi altså et ønske om lokalt tilstedeværende politi i København, og bl.a., at den lokale indsats som "Din betjent" ikke rammes. Så her mener vi heller ikke, at flere breve er nødvendige.

Men ønsket om lokalt tilstedeværende politi har vi, og det mener vi også skal fastholdes, og det er også rummet i det ændringsforslag, vi har stillet.

Må jeg så sige om kriminaliteten generelt, når Carl Christian Ebbesen siger, at den bare stiger og stiger, at i det for nylig offentliggjorte tryghedsindeks, også fra den bydel, hvor jeg selv bor, som Carl Christian Ebbesen nævner, er det faktisk sådan, at kriminaliteten er faldende.

Så er det rigtigt, at der desværre indimellem sker nogle bandeskyderier, og at der også indimellem sker drab eller andet i en by som København, som desværre er meget triste, men som vi skal gøre alt muligt også her i huset for sammen med politiet at finde ud af, hvordan vi bedst løser.

Den konkrete uenighed, om nu det skal være en politistation, om det skal være en mobil enhed, der er derude, om det er cyklende betjente, eller det er gående betjente, eller det er betjente i biler, synes jeg er en detaljediskussion, som jeg i hvert fald ikke vil bruge tid på i forhold til det, som Carl Christian Ebbesen har fremdraget her.

Det, der ligger os på sinde, er, at politiet er til stede i lokalområdet, og at den politifaglige vurdering af, hvad det er der er behovet, om det er en politistation, eller det er mobile enheder, tror jeg, alle må erkende, at sådan nogle problematikker flytter sig. Jeg synes, det ville se kunstigt ud, hvis vi den ene dag anlægger en politistation et sted på Nørrebro for at finde ud af, at nu flytter balladen sig, og så at flytte den igen.

I forhold til en konkret politistation i Tingbjerg har jeg for nylig slået op i den lokale avis fra 1972 og fundet ud af, at det sådan set er en debat, man har haft stort set siden jeg var 10 år. Jeg tror, at man kan blive ved med at have fokus på, om det er det, der løser problemerne. Jeg er ikke i tvivl om, at så længe man gider bruge kræfter på den diskussion, som Carl Christian Ebbesen tager op her, så sker der i hvert fald ikke noget.

Det er helt afgørende, at vi som by og politi og som borgere finder ud af, hvad det er vi kan gøre sammen, og det synes jeg, at overborgmesteren til fulde har sat sig i spidsen for. Det er det, der er interessant for os, og det er derfor, vi har fremsat de to ændringsforslag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som ikke skal bruge mange ord på at konstatere, at vi synes, det er et dårligt forslag. Vi er fortsat modstandere af kameraovervågning i det offentlige rum, og private fællesveje er en del af det offentlige rum. Vi mener, det er en grundlæggende menneskerettighed at kunne bevæge sig frit i det offentlige rum uden at blive filmet og overvåget.

Vi er ganske klar over, at Dansk Folkeparti ikke har noget særlig tæt forhold til de individuelle frihedsrettigheder, apropos en tidligere debat i aften og Dansk Folkepartis ageren, når det gjaldt skjult kamera og overvågning af folk helt tæt på. Men andre partier har andre grænser, vi har i hvert fald.

Så derfor stemmer vi imod det første "at", og det gælder for så vidt også det ændringsforslag, S og SF har stillet, fordi vi ønsker ikke yderligere overvågning i København, vi mener, der er rigeligt, som det er.

Vi er heller ikke helt enige i forslaget anden del. Det er meget mekanisk, at nærpolitistationer skal placeres, hvor der statistisk sker noget. Det må i meget højere grad handle om vurdering og samarbejde med lokale kræfter osv. osv.

Derfor har vi været med til at stille det ændringsforslag sammen med Socialdemokraterne, SF og De Radikale, som handler om, at Far Overborgmester har helt styr på den sag, så det vil vi stemme for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Også den sag – nej, Flemming Steen Munch har ordet, værsgo.

Flemming Steen Munch (V): Det er således, at det, der hedder lov om tv-overvågning, egentlig ganske godt belyser det her problem.

Men det, jeg går på talerstolen for, er for at fortælle lidt om, hvad en døgnbetjent politistation koster af mandetimer. Det lyder så flot, hver gang man siger, at vi skal have en politistation her og en politistation der. Man skal bare være opmærksom på, at hvis der skal sidde 1 mand 24 timer på en politistation, så koster det 6 mand. Vi arbejder, eller politiet – snart fortid, i morgen – arbejder lige såvel som mange andre 37 timer om ugen, og det vil sige, at der skal 3 mand til i første omgang at dække en 24-timers tjeneste. Men da der også er ferie, fridage, sygdom, kurser og alt muligt andet godt, så beregner man, at 1 døgnbetjent tjeneste koster 6 mand.

Hvis der så skal sidde 2 og fise husleje af på en politistation ude i Tingbjerg, så er det altså 12 mand. I kan være evigt forvisset om, at der vil blive rejst et spørgsmål med det samme om de arbejdsmæssige forhold ved, at der kun sidder 2 mand ude i et truet område, og så er kravet lige pludselig 4 mand. Og så kan I i øvrigt blive ved med at gange op.

Det er halsløs gerning. Lad dem, der ved noget om det her, træffe beslutningen om, hvor ressourcerne skal bruges.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg kan jo så over for Jesper Christensen, den socialdemokratiske Jesper Christensen, konstatere, at når jeg læser en udtalelse om, at de københavnske socialdemokrater kræver en lokal politistation i Tingbjerg – det er ikke bare noget, man ønsker sig eller noget, man vil arbejde for, nej, det er et krav, simpelt hen et krav, som man melder ud – så er det altså et udtryk for ren populisme.

Jeg kan også konstatere, at det er, som det så tit har været med Socialdemokraterne, at man siger ét og gør noget andet, og som i det her tilfælde, hvis man overhovedet gør noget. Det bliver lovet her, at sagen bliver taget op i Borgerrepræsentationen inden en uge, og der var nemlig mulighed for at fremsætte forslaget, det kom ikke på sidste BR-dagsorden, det blev heller ikke taget op i nogen udvalg. Socialdemokraterne melder bare ud i pressen, at de vil redde hele verden, men gør ingenting.

Derfor var mit ønske selvfølgelig at sige, jamen vi må da have det her på dagsordenen, hvis det er så vigtigt, og hvis Socialdemokraterne ikke selv kan finde ud af at skrive nogle gode medlemsforslag, så vil Dansk Folkeparti da gerne hjælpe, vi er jo altid kun til for at hjælpe.

Men jeg er faktisk ked af at høre, at det nu ender med, at det bare var populisme, fordi nu var der lige en, der var blevet skudt, og det var en smart udtalelse. Jamen jeg er faktisk ked af, at vi ikke kan få en lokal politistation eksempelvis i Tingbjerg, det er jeg. Jeg havde faktisk håbet på, at det var nu, tiden var moden til det, og at tiden måske også var moden til, at Socialdemokraterne begyndte at gennemføre det, som de faktisk lovede vælgerne, at de ville gennemføre.

Men o.k., jeg kan så forstå, at det, det handler om, er, at vi skal have noget lokalt politi, det har vi forhåbentlig allerede, politiet skal være til stede, ja, det er de forhåbentlig allerede, og hvis ikke de er, så skal der i hvert fald ansættes nogle flere politibetjente. Jeg kan så forstå, at overborgmesteren er rigtig glad for og stolt af, at han har været ude og sige til sin egen regering, sine egne partifæller, at I må endelig ikke tage nogen politibetjente fra København, for vi har selv hårdt brug for dem. Ja, det er vi så sandelig enige i i Dansk Folkeparti, og jeg håbede på, at vi kunne kæmpe for en lokal politistation, som Socialdemokraterne jo har meldt ud i pressen, de vil.

Men godt, godt, der er ingen grund til at trække den i langdrag, ændringsforslaget er stillet, det kom der så ikke noget ud af igen, desværre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. juni 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet for en kort bemærkning til Jesper Christensen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): – Som bare må konstatere, at det jo var det, den her sag handlede om, åbenbart mere end om beboerne i Tingbjerg. Det handlede om at bruge det, der åbenbart skulle være en socialdemokratisk uenighed om, om det nu var den ene eller den anden ting, der var brug for. Til det må jeg bare sige, at så gør det mig endnu gladere, at vi ikke støtter DF's forslag.

Jeg er helt sikker på, at både den ene og den anden socialdemokratiske ordfører har sagt det, de har sagt, af reel interesse for, hvad der skulle til for at gøre det her bedre. Omvendt er jeg sikker på, at vi i dag er fuldstændig på linje med det, en snart forhenværende politibetjent siger, om, hvad det er for ressourcer, der skal til.

Og i samme forbindelse vil jeg sige, at kravet om de ressourcer, som politiet skal stille til rådighed i København, er jo ikke nyt. Det rejste vi sådan set også, da vi havde en anden regering.

Men det, vi i hvert fald kan konstatere, er, at evnen til at have fået nærværende politi i Tingbjerg er sådan set sket, ikke mindst i kraft af de partnerskabsaftaler, som bl.a. socialdemokrater har taget initiativ til. Så jeg vil sige, at der er flere veje at gå, også når man lytter til politiet.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg skal så bare lige forstå den så nu anden socialdemokratiske ordfører i denne her sag, Jesper Christensen. Det vil sige, at man egentlig stadig ønsker sig en lokal politistation i Tingbjerg, men man havde lige glemt at undersøge de økonomiske ressourcer, og det er så grunden til, at man nu kun går ind for lokalt politi. Har jeg forstået ændringen nu, at det er gået op for Socialdemokraterne, at der er en økonomisk virkelighed?

Altså det har vi ligesom set før, også i forbindelse med folketingsvalget. Der lovede man også en masse ting, og så opdagede man, at der var en økonomisk virkelighed. Nå nej, så var man nødt til at afskaffe efterløn og alt muligt andet. Er det det samme, der er sket her? Eller betyder det bare, at vi har haft en ordfører i Socialdemokratiet, som har ment ét, og et parti, som har ment noget andet?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Sisse Marie Welling, værsgo.

Sisse Marie Welling (F): – Som blot skal fremsætte en protokolbemærkning fra SF, der lyder således:

"SF er indforstået med, at der kan etableres midlertidig overvågning i en situation, hvor der i et område er øget kriminalitet, og beboerne ønsker det."

Socialdemokraterne og SF stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at medlemsforslagets 1. at-punkt udgår og erstattes af:

"Københavns Kommune skal fortsat arbejde for, at kommunerne skal have mulighed for at foretage tv-overvågning af private fællesveje. Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at overborgmesteren har rettet henvendelse til Justitsministeren herom på et møde i april 2013 og ved brev af 29. maj 2013."

Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at medlemsforslagets 2. at-punkt udgår og erstattes af:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. juni 2013**

”at Borgerrepræsentationen udtaler, at man ønsker lokalt tilstedeværende politi i København. BR tager til efterretning, at overborgmesteren har rejst dette ønske over for Københavns Politi, ikke mindst i områder, hvor utrygheden og kriminaliteten er høj, og BR forventer, at overborgmesteren fortsat viderebringer ønsket om tilstedeværende politi overfor de rette myndigheder.”

Det af Socialdemokraterne og SF stillede ændringsforslag blev vedtaget med 35 stemmer imod 13.

For stemte: A, F, O, Jaleh Tavakoli (løsgænger), V og Sofie K. Led (løsgænger).

Imod stemte: B, C, I og Ø.

Det af Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag blev vedtaget med 44 stemmer imod 4.

For stemte: A, B, C, F, Jaleh Tavakoli (løsgænger), V, Sofie K. Led (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: I og O.

Medlemsforslaget var hermed blevet erstattet af de to vedtagne ændringsforslag.

SF afgav følgende protokolbemærkning:

”SF er indforstået med, at der kan etableres midlertidig overvågning i en situation, hvor der i et område er øget kriminalitet, og beboerne ønsker det.”

Mødet sluttede kl. 22.15